ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 70 (4820) ВІВТОРОК, 20 КВІТНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Вулкан огорнув Європу

Мільйони пасажирів не змогли вилетіти

Автобуси, потяги й пороми замість літаків: пошук альтернативного транспорту — ось чим учора були зайняті мільйони пасажирів, які стали заручниками вулканічного попелу. Дістати квиток на потяг були майже неможливо: швидкісні поїзди з Парижа відходили забитими «під зав'язку». Були розкуплені всі, навіть найдорожчі, місця — по 300 євро й більше. Багато хто брав машини напрокат. Мільйони людей чекають новин від синоптиків і дуже хочуть вірити прогнозам, у яких ідеться про те, що з дня на день небо очиститься хоча б над половиною Європи. СТОР. 9

Умови вступу до вузів дискримінують цьогорічних випускників

Про це на вчорашній прес-конференції заявила голова правління Громадської мережі ОПОРА Ольга Айвазовська. За її словами, нещодавні зміни, внесені Міністерством освіти та науки, можуть призвести до хаосу під час вступної кампанії. І щонайголовніше, вони не забезпечують виконання права на рівний доступ до освіти. Тієї ж думки і Наталія Линник, керівник програми ВГО Комітет виборців України. На думку доповідачів, подібні нововведення та ще й наприкінці навчального року можуть дати поштовх для відновлення корупційних схем, передусім у середній школі. СТОР. 10

Місто на воді: риболовля на асфальті

Минулих вихідних рівень води в Дніпрі біля Києва досяг максимальної позначки (94—94,5 м за Балтійською шкалою). Про це повідомив ЗМІ директор Гідрометцентру України Микола Кульбіда.

За його словами, це найбільше підвищення води у Дніпрі за останні 30 років. Головний метеоролог каже: раніше прогнозували, що рівень весняного водопілля буде вищий за середній. Але при цьому ніякої небезпеки він не несе. Хіба що незручності та збитки. Їх сповна вже відчули працівники точок громадського харчування, що розташовані в столичному Гідропарку й парку Дружби народів. СТОР. 10

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОДІЇ

Історію війни розкажуть чи не в кожній родині

65 років

Голову Петриківської районної ради, що на Дніпропетровщині, Наталію Коваленко (на знімку)*, яка відгукнулася на акцію редакції, підтримали депутати районної ради Лідія Можна (заступник голови), Сергій Орел (головний лікар ЦРЛ), Борис Могильний (начальник «Петриківкатеплоенерго»), Вадим Коновий (директор ТОВ «Альфа-Агро»). Завдяки їм ветерани війни в Чаплинці, Іванівці, Петриківці, Лобойківці, Шульгівці, Миколаївці отримуватимуть парламентський часопис.* СТОР. 15

Держпідприємство закупило непотріб?

Одне з державних підприємств паливно-енергетичного комплексу, що в місті Калуші, майже на 4 млн. грн. закупило мазуту, який йому зовсім не потрібен.

Як з'ясували правоохоронці, придбані півтори тисячі тонн цього нафтопродукту, за яку фірмі-посереднику заплачено 3 млн. 891 тис. грн., так і лежать мертвим вантажем. Адже виробнича діяльність підприємства не передбачає його використання. Не менш дивним видається і те, що мазут придбали за явно завищеними цінами. Прокуратура міста Калуша за матеріалами міліції порушила кримінальну справу стосовно керівників підприємства. Їхні дії кваліфікуються як зловживання службовим становищем, що спричинило тяжкі наслідки, **інформує наш кореспондент з Івано-Франківщини Дарина НАЗАРЧУК.**

КОРОТКО

■ 21 квітня Україну з робочим візитом відвідає президент РФ Д. Медведєв.

■ Президент Ірану Махмуд Ахмадинеджад зажадав виключити США із МАГАТЕ.

■ Кабмін збирається передати функції банківського нагляду від НБУ до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

■ Господарський суд Києва розпочав процедуру банкрутства компанії «Пузата хата».

■ З травня мешканцям житомирських багатоповерхівок буде заборонено самовільно встановлювати кондиціонери й антени на будинках.

Населення України за лютий 2010 р. зменшилося до 45,923 млн. осіб

Володимир ЛИТВИН: «Сьогодні, як ніколи, потрібен позитивний сценарій розвитку країни»

Парламент має ухвалити закон про державний бюджет на 2010 рік до початку травня. Про це заявив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин в інтерв'ю телеканалу «Рада». Він висловив сподівання, що парламентарії «знайдуть порозуміння, щоб ухвалити бюджет, щоб країна отримала визначеність».

«Ще одна важлива обставина, на думку В. Литвина, — держава в особі уряду має виплатити ветеранам— учасникам Великої Вітчизняної війни належні кошти. Хоча ця сума є доволі значною, а виплатити її можна лише через бюджет. «Тому нам вкрай необхідно прийняти основний фінансовий документ країни до початку травня, щоб до свята Перемоги люди отримали матеріальну допомогу, — сказав керівник парламенту. — Надзвичайно важливо, щоб ті люди, які принесли нам свободу, хоча б у ці дні відчули увагу і вдячність від держави. Хоча ця увага і вдячність мають бути повсякденними».

Не менш важливою, переконаний Голова Верховної Ради, є й подальша робота над урядовою Програмою соціально-економічного розвитку, в якій необхідно визначити основні пріоритети розвитку країни. В. Литвин зазначив, що до Програми закладено правильну оцінку соціально-економічної ситуації в Україні. Натомість значно слабшою, на його думку, є друга частина документа, яка визначає, що потрібно зробити.

Глава парламенту пояснив це тем, що Програма стала «заручником традиційного підходу, за якого кожне міністерство й відомство окреслює бачення того, що треба робити, виходячи з власних уявлень, власних потреб, а не потреб країни загалом». Крім того, зауважив він, оскільки уряд, як і вся виконавча влада, працює у надзвичайно складних умовах, під час підготовки Програми «не вдалося чітко окреслити пріоритети». Водночас В. Литвин висловив переконання, що в процесі підготовки і прийняття остаточної редакції Програми потрібно визначити пріоритети, «підвести під них матеріальну базу у вигляді бюджету, визначити поетапність і послідовність дій». Це, за його словами, необхідно для того, щоб «люди відчули спокій, переконалися у тому, що влада, знаючи стан справ у країні, чітко бачить, що необхідно робити». «Нам сьогодні, як ніколи, потрібен позитивний сценарій розвитку країни, країна повинна запрацювати, — сказав В. Литвин. — При цьому необхідно відмовитися від того популізму, який виразно проглядався на цьому пленарному тижні у Верховній Раді».

Голова Верховної Ради України зазначив, що за часів прем'єрства Юлії Тимошенко парламентська фракція БЮТ вимагала реалізму під час прийняття рішень у сфері соціальної політики», а фракція Партії регіонів категорично наполягала на підвищенні соціальних стандартів. Нині, за його словами, політичні сили помінялися місцями. «Нічого поганого в таких діях опозиції немає. Це примушує владу вишукувати резерви. Проте є межа, за яку не можна заступати, бо інакше не будуть реалізовані навіть ті соціальні гарантії, які вже є», — сказав В. Литвин.

Розв'язання україно-російських проблем у газовій сфері, вважає Голова Верховної Ради, можливе за умови системної розбудови відносин двох країн. Пояснюючи складність ситуації у відносинах із Росією у газовій сфері, В. Литвин зазначив, що останнім часом дві країни фактично перебували «у стані холодної війни». «На деяких напрямах цих відносин відбулися незворотні процеси, і відновити довіру і співпрацю в цьому буде дуже важко, — зазначив він. — Від звинувачень потрібно перейти до того, щоб жити реаліями, жити майбутнім».

За словами В. Литвина, нинішня ціна на газ для України «є непідйомною». «Попередній уряд фактично загнав країну в глухий кут. Відтак нинішні переговори з Росією щодо зміни ціни на газ є дуже важкими. У цьому разі Україна виступає в ролі нерівноправного переговірника, в ролі прохача», — вважає він.

«Ми не зможемо вирішити газове питання, якщо не вийдемо на систему взаємовідносин із Росією, — підсумував керівник парламенту. — В чомусь ми маємо виграти, в чомусь — поступитися, і так має діяти, очевидно, й Росія. Але загалом обидві країни мають виграти».

Треба припинити політизувати тему війни

Голова Верховної Ради Володимир Литвин вважає, що не можна протиставляти Велику Вітчизняну війну і Другу світову війну, оскільки це була єдина подія. Про це він заявив, спілкуючись із журналістами після допрем'єрного показу фільму Микити Міхалкова «Втомлені сонцем–2», який відбувся в Києві у неділю.

«Якщо не було Другої світової війни, то що тоді відбувалося з вересня 1939 по червень 1941 року? Була Друга світова війна, але головною, визначальною в цій війні була Велика Вітчизняна війна. Я не розумію тих, хто у своїх намаганнях прислужитися, сподобатися переступає межу. Вважаю, що тему війни пора припинити політизувати», — зазначив В. Литвин.

Говорячи про свої враження від фільму, керівник українського парламенту висловив упевненість в тому, що «чим більше ми будемо бачити подібних робіт, тим більше в нас буде уявлень про ті складні, драматичні події». На його думку, ці події треба бачити у кількох вимірах: це і величезна трагедія, і колосальний прояв героїзму, і тріумф життя над смертю. За словами В. Литвина, сьогодні вкрай важливо зберегти пам'ять про війну у тому вигляді, в якому вона існує у простого радянського солдата — росіянина, українця, узбека, казаха, всіх тих, чиїми неймовірними зусиллями, потом і кров'ю була здобута Велика Перемога. «Не треба намагатися нав'язати цим людям інше бачення війни та Дня Перемоги, перевиховати тих, хто відстояв для нас свободу та незалежність», — вважає В. Литвин.

На запитання, чи вважає він за необхідне ставити пам'ятник Й. Сталіну, як це збираються робити в Запоріжжі, В. Литвин відповів: «Ні, не вважаю. У цьому немає необхідності».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Урок здоров'я

Перебуваючи в Черкаській області, заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко взяв участь у заходах з нагоди Всесвітнього дня здоров'я.

М. Томенко наголосив, що потрібно активніше пропагувати здоровий спосіб життя серед молоді, а не лише обмежувати їхні згубні звички.

«Сьогодні важливо не тільки проводити заходи з обмеження паління, вживання алкоголю тощо, а й пропагувати здоровий спосіб життя серед молоді», — сказав він.

Фонд М. Томенка спільно з головою Черкаської обласної ради Володимиром Гресем та районними радами провели урок здоров'я. Говорячи про свою участь у заході, М. Томенко зазначив: «Сьогодні треба активніше говорити не про спортивний, а про оздоровчий напрям роботи у школах і, враховуючи те, що вкрай бракує спортивної інфраструктури, ми запропонували почати з найпростішого — тих видів спорту, які відкриті для всіх і не потребують спеціальної підготовки. Таким є, зокрема, настільний теніс».

М. Томенко, В. Гресь та члени збірної команди України з настільного тенісу провели урок зі школярами й передали 21 стіл для настільного тенісу у восьмирічні сільські школи Черкаської області. Микола Томенко висловив переконання, що «сьогодні, як мінімум, кожен політик і бізнесмен повинен відповісти на запитання: що я зробив для здоров'я своєї країни».

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

У Донецьку громадську думку готують до ліквідації низових рад

Сесія Донецької міської ради утворила тимчасову експертну комісію з опрацювання моделі управління містом. До складу комісії ввійшли представники депутатського корпусу, заступники міського голови, вчені. Голова комісії секретар міськради Микола Левченко не приховує, що є прихильником ідеї ліквідації районних рад. Не виключено, що вже під час найближчих місцевих виборів районні ради в Донецьку не обиратимуть.

«Сьогодні депутат районної ради фактично жодних повноважень не має, а реальних рішень з управління містом у районній раді не приймається, — заявив М. Левченко. — Райрада стала таким собі рудиментом: він є, але серйозного значення не має. Питання в тому, чи зможемо ми виробити формулу, щоб якомога більше скоротити чиновників». На думку секретаря міськради, йдеться про скорочення приблизно 200 осіб: «Треба скорочувати чиновницький апарат. Він роздутий до нечуваних масштабів. Нас сьогодні більше, аніж за Радянського Союзу. Це неправильно». М. Левченко обіцяє, що скорочення не зачепить служби, які надають послуги населенню, — комунальні, соціальні тощо. Звільнять лише тих, хто працює на обслуговування депутатського корпусу райрад. Окрім того, в міськраді сподіваються заощадити на виборчих кампаніях, адже тепер не треба буде обирати ради в дев'яти районах.

Ідея «вдосконалення» не всім припала до душі. Із дев'яти районів міста п'ять райрад готові обговорювати проблему, чотири — висловилися категорично проти ліквідації. «Голови адміністрацій призначаються, а голови райрад обираються народом. То хто буде ближче до людей? — обурювався під час сесії міськради один із депутатів. — Голова районної ради знає, що йому іти на вибори. А цього призначили — і йому не треба з народом спілкуватися». Крім того, районні депутати (а більшість у радах мають представники Партії регіонів) незадоволені ставленням «товаришів по партії». Мовляв, коли були вибори, нашої допомоги потребували, а тепер — «до побачення». Адже кожен депутат агітував за кандидата від Партії регіонів у своєму окрузі. Багатьом активістам обіцяли, що на місцевих виборах включать до списків кандидатів у депутати райради. Тепер рядові партійці відчувають образу. Ще один аргумент «проти»: депутати міської ради не зможуть прийняти та вислухати всіх мешканців, які потребують допомоги.

На думку Миколи Левченка, не згодні — це насамперед чиновники, які підпадуть під скорочення: «Якщо ми тут ітимемо в бік особистих інтересів окремих осіб, які намагаються зберегти своє робоче місце, це суперечитиме інтересам громадськості. Ми повинні виступити в інтересах мільйонного міста, а не десяти-дванадцяти, навіть сотні чиновників». Секретар міської ради відкинув припущення, що в скороченні державні службовці будуть працевлаштовані: «Питаннями працевлаштування займається центр зайнятості. І потенційно скорочені чиновники нічим не відрізняються від шахтарів, металургів або будь-яких інших людей, які втратили роботу. Жодних прерогатив, переваг не буде».

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Законотворців зобов'язали врегулювати державні закупівлі

Президент України Віктор Янукович звернувся з листом до Голови Верховної Ради Володимира Литвина з проханням вжити заходів для прискорення підготовки закону «Про здійснення державних закупівель».

«З огляду на неприпустимість зволікання з урегулюванням на законодавчому рівні питань здійснення закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти, прошу вжити заходів для прискорення підготовки зазначеного закону з пропозиціями Президента України у головному комітеті та його невідкладного розгляду парламентом», — наголосив глава держави, **повідомляє його прес-служба.**

У своєму листі до Голови Верховної Ради Президент нагадав, що 16 березня цього року він повернув до парламенту закон «Про здійснення державних закупівель» зі своїми пропозиціями. В. Янукович підкреслив, що відповідно до частини другої статті 132 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» закон, повернений Президентом до Верховної Ради для повторного розгляду, після його підготовки у головному комітеті розглядається позачергово на пленарному засіданні парламенту не пізніш як через 30 днів після його повернення з пропозиціями Президента, якщо Верховною Радою не прийнято іншого рішення.

Економічна програма чи декларація?

Проект програми економічно-соціального розвитку, схвалений парламентом у першому читанні — це не програма розвитку, а лише декларація. Таку думку під час спільної з народним депутатом **Олексієм ПЛОТНІКОВИМ** *(на знімку ліворуч)* (Партія регіонів) прес-конференції висловив депутат-бютівець **Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ** *(на знімку праворуч).*

За його словами, називати програмою цей документ не можна й тому, що значна його частина відведена критиці попереднього уряду. Така практика, впевнений парламентарій, є шкідливою і від неї варто відходити. Водночас депутат зазначив, що для впровадження реформ не варто чекати кращого часу, потрібно визначити дватри пріоритети інноваційного розвитку й втілювати їх у життя. Але цього, зауважив А. Павловський, у програмі немає. За його словами, урядовий документ на 80 відсотків списаний з програми Тимошенко. З якої, щоправда, прибрано деякі принципові речі, зокрема пенсійну реформу.

Розкритикував народний обранець і спосіб подання проекту до парламенту. «Лише ввечері його ухвалили, а вранці він уже був у Верховній Раді. За ніч не було можливості серйозно опрацювати програму, добре, що є час до другого читання». Депутат висловив сподівання, що така ситуація не повториться із проектом держбюджету, а буде дотримано процедури, виписаної у Бюджетному кодексі.

Натомість О. Плотніков, відкидаючи всі зауваження, зазначив, що стратегічна програма економічних реформ, розрахована як мінімум до 2015 року, буде представлена найближчим часом — у травні. У ній, сказав обранець, буде деталізовано ініціативи, з якими йшов на вибори лідер їхньої політичної сили. Водночас депутат відкинув звинувачення і в небажанні ухвалювати соціальні законопроекти. За його словами, нові соціальні стандарти будуть передбачені у проекті державного бюджету. Тож попросив «не робити припущень, а дочекатися головного фінансового документа». Утім, він відмовився щось конкретизувати, пославшись на корпоративну етику.

Висловилися депутати й щодо програми «Уряд змін», яку нещодавно презентував Арсеній Яценюк. На думку О. Плотнікова, як будь-який народний депутат А. Яценюк має право вносити пропозиції до їхньої програми. «А розглядати це угрупування як якусь цілісну структуру, думку якої обов'язково треба враховувати, — не бачу в цьому сенсу», — сказав регіонал.

У свою чергу А. Павловський запропонував А. Яценюку, якщо він бажає працювати в опозиції, конструктивно співпрацювати з іншими силами — приєднатися до об'єднаної демократичної опозиції. За таких умов, додав парламентарій, можна використати цікаві пропозиції «нашоукраїнця». «Один у полі не воїн, тим паче у парламенті. Це не серйозно, адже в Яценюка немає ні серйозної партії, ні фракції у Верховній Раді. Якщо він так поводитиметься й надалі, то його політичні перспективи будуть туманними», — вважає народний депутат.

Олена ГОРБУНОВА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Схоже, Держтехнагляд матиме більше прав, ніж ДАІ

Таке враження склалося під час ознайомлення із законопроектом «Про внесення змін до Закону України «Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України» щодо здійснення державного технічного нагляду». **Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин**, до речі, на своєму засіданні в середу вирішив рекомендувати парламенту прийняти цей документ у другому читанні й у цілому як закон.

Якщо законопроект буде підтримано в сесійній залі, у країні діятиме Головна інспекція державного технічного нагляду, яка разом з «підконтрольними та підзвітними їй» регіональними інспекціями становитиме «єдину систему органів державного технічного нагляду».

«Такі органи державного технічного нагляду, — йдеться у пояснювальній записці до законопроекту, — в Україні існують давно, однак їхня діяльність фактично не визначена законом». Їх повноваження «виписано фрагментарно, нечітко, несистематично, між рядками та в контексті інших споріднених правових норм (закони України «Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України» та «Про дорожній рух»)».

Водночас «в Україні 90—95 відсотків техніки відпрацювало амортизаційний термін, вона стара, зношена, а в господарствах укомплектованість інженерними кадрами становить близько 30—40 відсотків, фермери та інші власники не мають спеціальної інженерної освіти і потребують допомоги держави. Матеріально-технічна база для ремонту й обслуговування машин залишилася в 20—30 відсотках господарств. У районах колишні сільгосптехніки повністю ліквідовано або перепрофільовано. У 80-х роках у кожній області було створено потужну ремонтну базу, де ремонтували 98 відсотків наявної техніки, а нині — лише до 10. Майже всі спеціалізовані ремонтні підприємства не працюють.

Постачання запасних частин відбувається хаотично, близько 40 відсотків надходить фальсифікату і підробок.

Кількісний рівень підробок сільськогосподарської техніки і запасних частин досяг критичної позначки. Крім того, з машинобудівних підприємств надходить велика кількість неякісної техніки без маркування та ідентифікаційних номерів».

Утім, положення законопроекту, на мою думку, спрямовані не так на розв'язання окреслених проблем, як передусім передбачають значне розширення повноважень чинного Держтехнагляду. Скажімо, окрім «проведення... державних технічних оглядів машин», інспекція має намір взятися за «здійснення контролю за дотриманням вимог законодавства акредитованими суб'єктами господарювання, які проводять перевірку технічного стану та ідентифікацію машин». Цікавить її така функція, як «перевірка відповідності матеріально-технічної бази та методичного забезпечення закладів з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації трактористів-машиністів... та видача їм висновків... для розгляду питання відповідними органами про акредитацію та видачу їм ліцензій на право підготовки трактористів-машиністів самохідних машин». І водночас «прийняття в осіб теоретичних і практичних іспитів для отримання права керування машинами та видача за їх результатами посвідчень тракториста-машиніста».

Держтехнагляд, приміром, отримає право «складати... протоколи про адміністративні порушення, розглядати... справи про адміністративні правопорушення і приймати за результатами розгляду рішення про накладення штрафів та застосування інших санкцій, передбачених законом; викликати громадян для одержання усних або письмових пояснень у зв'язку з порушенням ними вимог законодавства у сфері експлуатації машин та інших технічних засобів для агропромислового комплексу».

А також «виступати за дорученням Міністерства аграрної політики України замовником під час закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти» (як на мене, це один із ключових пунктів, задля якого і город городили, тобто розробляли законопроект).

Цікаво, що «збори за послуги, що стягуються органами Держтехнагляду, надходять на спеціальні рахунки спеціального фонду державного бюджету та використовуються на придбання та виготовлення спеціальної продукції, зміцнення матеріально-технічної бази інспекцій». Що розуміти під «спеціальною продукцією», законопроект не уточнює. Не містить він і чіткої відповіді на запитання: Головна інспекція становитиме «єдину систему органів державного технічного нагляду» в сфері АПК чи взагалі у країні?

Галина КВІТКА.

ФОТОФАКТ

Комітет Верховної ради України з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва, очолюваний народним депутатом Наталією Королевською **(на знімку в центрі)**, провів засідання «круглого столу» на тему «Про підвищення конкурентоспроможності підприємств гірничо-металургійного та хімічного комплексів». Участь у ньому взяли народні депутати України, відповідальні працівники міністерств та відомств, виробничих об'єднань та підприємств, місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, представники громадських організацій.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ

У НОМЕР

Дати шанс молоді

Народний депутат, лідер партії «Фронт змін» Арсеній Яценюк представив проект «Уряд змін». Народний депутат, як **повідомила «Голосу України» прес-служба «ФЗ»**, планує залучити до творення політики найкращих представників нового покоління. Уряд працюватиме за напрямами: чисте довкілля, безпека країни, молоді українці, здоров'я нації, бюджет зростання, заможне село, країна без корупції тощо.

«Ось основні завдання уряду змін: визначити цілі розвитку країни — ще до приходу у владу — та вказати, як ми будемо їх реалізовувати, і найголовніше — з ким ми будемо це робити», — підкреслив Арсеній Яценюк.

За словами політика, уряд змін — це модель майбутньої влади, відкритої до суспільства. «Навіть ідеологічні та організаційні засади розроблялися шляхом широкого діалогу. Спочатку — всередині нашої партії. Наступний крок — разом із найкращими представниками суспільства визначитися щодо пріоритетів майбутньої влади», — каже він.

Проект замислювався як форма роботи суспільної опозиції, що не обмежується парламентом, а веде постійний діалог з експертними середовищами, територіальними громадами, позапарламентськими партіями, широкою громадськістю.

«Уряд змін буде моніторити дії влади і пропонувати свої варіанти розв'язання проблем», — додав лідер «Фронту змін».

Райони отримали нових керівників

Голова Рівненської ОДА Василь Берташ та його заступники минулої п'ятниці представили активам п'ятнадцяти районів нових голів РДА, відповідні розпорядження про призначення яких підписав Президент України Віктор Янукович.

«Старожилом» на цій посаді є голова Володимирецької РДА Володимир Ткачук, який обіймав її і за попереднього Президента В. Ющенка. Знову повернувся на посаду голови Сарненської РДА Анатолій Остапчук, який керував районом за Президента Л. Кучми. Якщо раніше районами керували винятково чоловіки, то серед новопризначених голів РДА є й жінки: Надія Федюшко очолила Зарічненську райдержадміністрацію, Ганна Худик — Млинівську, Ольга Підкидач — Дубенську. Анатолій Козаченко призначений головою Рокитнівської РДА, Віталій Станкевич — Радивилівської, Сергій Коваль — Костопільської, Борис Дицяк — Корецької, Микола Євчук — Здолбунівської, Анатолій Придюк — Дубровицької, Микола Панчук — Демидівської, Василь Дума — Острозької, Геннадій Владичук — Гощанської, Микола Людвічук — Березнівської.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Постачання запасних частин відбувається хаотично, близько 40 відсотків надходить фальсифікату і підробок

Хтось поїде самостійно, а хтось — у причіпному вагоні

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Сьогодні політичний спектр Криму нагадує прапор автономії або обрізану веселку з переважанням синього кольору. В автономії представлено всі основні партії й рухи України. Але частина виборців просто зневірилася в обіцянках лідерів політичних сил, бо вони не тільки не виконують своїх обіцянок, а й у деяких випадках приймають рішення прямо протилежні своїм ідеологічним установкам.

Кримчани, як і раніше, довіряють біло-блакитним

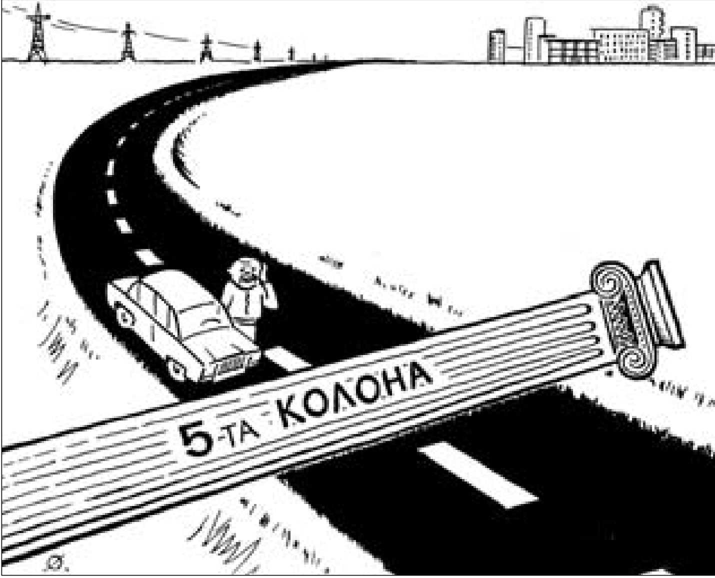
Нагадаємо читачеві, що в результаті виборів 2006 року до Верховної Ради АРК на півострові, як і прогнозували політичні експерти, перемогу одержав Блок «За Януковича!» — 32,55% (44 місця), куди входили Партія регіонів і «Російська громада Криму». Решта партій, блоків та рухів, що пройшли до парламенту автономії, показали такі результати: «Союз» — 7,63% (10 мандатів), виборчий блок Куніцина — 7,63% (10 мандатів), КРО Комуністичної партії України — 6,55% (9 мандатів), Народний рух України — 6,26% (8 мандатів), Блок Юлії Тимошенко — 6,03% (8 мандатів), блок Наталії Вітренко «Народна опозиція» — 4,97% (7 мандатів), блок «Не Так!» — 3,09% (4 мандати). «Наша Україна», Блок Литвина, і Соціалістична партія України, які не пройшли до вищого представницького органу півострова, в сумі набрали 4,12%.

Президентські перегони показали, що кримський виборець, як і раніше, довіряє Партії регіонів. За Віктора Януковича як кандидата в Президенти України проголосувало 78,24% кримчан, за Юлію Тимошенко — 17,31%. Експерти прогнозують, що фаворитами майбутніх виборів в органи місцевої влади на півострові будуть Партія регіонів, Блок Грача-Волги «За новий Крим», партія «Союз», Блок Куніцина та меджліс кримськотатарського народу. Інші політичні партії, представлені в автономії, поки що підтримує незначна кількість кримчан.

Політичні спостерігачі стверджують, що Блоку «За Януковича!» уже не буде, бо Партія регіонів може самостійно потрапити до Верховної Ради АРК, маючи на озброєнні адміністративний, фінансовий і медійний ресурс. Цього не скажеш про партію «Російський блок» та «Російську громаду Криму», які напередодні президентських виборів об’єдналися з організацією «Громадянський актив Криму» в рух «Російська єдність». І сьогодні, судячи з розмаху політичних акцій і мітингів, «Російська єдність» претендує самостійно потрапити до парламенту автономії. Але, на думку деяких кримських аналітиків, їм треба стати, образно кажучи, «причіпним вагоном» якоїсь політичної сили, щоб у владі були представлені їхні кандидати. На минулих місцевих виборах російські партії та рухи зробили це досить вдало. Вони стали партнерами Партії регіонів, і їхні 14 представників обрані депутатами Верховної Ради Криму.

Успіх із багатьма запитаннями

Що стосується Блоку Юлії Тимошенко в Криму, то обнадійливі результати Тимошенко в президентській кампанії цього року дали підстави для розмов про прорив в АРК її політичної сили. Ю. Тимошенко не без допомоги меджлісу кримськотатарського народу набрала 17,31% (181,715 тисячі голосів). Для порівняння: на парламентських виборах 2006 року за її політичну силу проголосувало 6,6 тисячі виборців. Лідер кримських бютівців народний депутат України Андрій Сенченко відразу після президентських виборів заявив, що їхня політична сила одержить чверть мандатів у Верховній Раді Криму. Але тут чимало запитань. І насамперед, чи будуть підтримувати на місцевих виборах кримські татари Тимошенко? Адже їхнім політичним партнером у нинішньому парламенті Криму є Народний рух України. А перший заступник голови меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров не приховує, що вони підуть на вибори самостійно, звісно, з їхнім партнером в особі Руху. Це означатиме, що рейтинг БЮТ залишиться в межах 7—8%.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Хто крокує лівою

Що стосується лівих сил, представлених у Криму такими політичними силами, як Блок Грача-Волги «За новий Крим», Соціалістична партія, Прогресивно-соціалістична партія України та іншими, то тут надії малі. Леонід Грач, перший секретар кримського рескому Комуністичної партії України, народний депутат України, розпочав одним із перших підготовку до виборів у Верховну Раду АРК. І це не дивно, адже для нього сьогодні головне завдання — повернутися в крісло спікера. Л. Грач позиціонує себе як захисника конституційних повноважень кримської автономії та ініціатора створення блоку лівих сил. Тільки парадокс у тому, що, крім «Союзу лівих сил» (очолюваного Василем Волгою), блокуватися із Грачом на його жорстких умовах і за його амбіцій ніхто не стане. Як сказала кримська журналістка Наталя Кисельова: «Ліві в Криму ще є, але сил у них уже немає». У політичного партнера Леоніда Грача — «Союзу лівих сил» — немає своєї електоральної підтримки в Криму, тому й вибору в них просто не було. Хоча, наскільки цей союз буде успішний для Василя Волги, залишається запитанням. Грач у перспективі має шанси провести до 10 депутатів до кримського парламенту, Волзі може віддати щонайбільше 3—4 мандати. Все, напевно, залежатиме від фінансової та організаційної участі в кримській виборчій кампанії партії Василя Волги.

Зовсім плачевний вигляд має кримський реском Соціалістичної партії України. Соціалісти Олександра Мороза в АРК останні років десять не мають серйозної підтримки виборців в автономії, тим більше після того як її очолив відомий своїм скандальним минулим Євген Супрунюк. Сьогодні проходження самостійно соціалістів до кримського парламенту неможливе. Навіть зміна лідера в Криму для них істотно не вплине.

Чого можна чекати від Прогресивно-соціалістичної партії України Наталії Вітренко? Блок Наталії Вітренко сьогодні представлений у кримському парламенті. Але активного впливу на кримську політику він, на думку політичних оглядачів, не має. І насамперед це пов’язано з тим, що був виключений із партії лідер кримських прогресивних соціалістів Валерій Іванов. Загалом ліві сили в Криму ослаблені, але, можливо, вони ще піднімуться у свій «останній і рішучий» бій за депутатські мандати.

Старожили й новачки олімпу

Традиційно на майбутніх виборах за місця в парламенті автономії та місцевих радах боротимуться старожили політичного олімпу Криму: Сергій Куніцин і Лев Миримський. Спостерігачі досить скромно оцінюють шанси Сергія Куніцина і його однойменного блоку бути представленим в органах влади півострова. Тим більше, що він недавно згідно з указом Президента був переміщений із крісла голови Севастопольської міської державної адміністрації в крісло постійного представника Президента в АРК. Відповідно до закону, постпред Президента не може бути членом якоїсь партії. «Блок Куніцина — це блок, але я сьогодні безпартійний», — заявив С. Куніцин в одній із телепередач на кримському телебаченні. Він повідомив, що коли стане відома дата виборів, у нього на цю тему буде розмова із Президентом України. «Залежно від цієї розмови я зроблю політичний вибір, з точки зору того, де мені бути, куди мені йти й у якій політичній силі», —сказав С. Куніцин.

Безперечно, претендувати на мандати в кримському парламенті й місцевій владі буде й Лев Миримський. Чотири роки тому його партія «Союз» взяла на виборах у Верховну Раду автономії десять мандатів, що дозволило його фракції увійти в правлячу коаліцію з місцевими регіоналами. Перевагою партії «Союз» у Криму є те, що вона має досить згуртовану й перевірену команду. Можна вважати, що головним завданням цієї партії на нових виборах буде втримання нинішніх позицій.

На півострові з’явилися й новачки в політичній боротьбі — це Сергій Тігіпко зі своєю «Сильною Україною» та Арсеній Яценюк з «Фронтом змін». Третій результат С. Тігіпка в президентській кампанії змусив заговорити про його феномен на півострові (набрав 11% голосів виборців Криму). Але все-таки спостерігачі схильні не ототожнювати рейтинг Тігіпка і його «Сильної України». Результат його партії на півострові залежатиме від успіхів і прорахунків кримських регіоналів і підбору команди, яка поведе «Сильну Україну» на вибори.

«Фронт змін» виборцями Криму не сприймається, бренд «Яценюк» звучить значно сильніше. До Яценюка сьогодні перетікають голоси виборців не стільки через симпатії до нього як до політика, скільки через антипатії до його супротивників. Останнім часом рейтинг Яценюка в Криму, на думку експертів, стагнує. Але в нього є і позитивні моменти. Це те, що А. Яценюк нетривалий час працював в автономії міністром економіки й устиг завести на півострові впливових друзів та політичних партнерів і знайомий зсередини з «політичною кухнею» Криму.

Загалом на півострові прозирає тенденція падіння електоральної підтримки всіх загальноукраїнських політичних партій, складається враження, що кримчани втомилися від виборів. Звичайно, криза додала песимізму. В такій ситуації можливе зростання політичних рухів, заснованих на радикальнішому ставленні до влади.

Георгій ВЕРВЕС,
Олег ІВАНОВ.

P.S. ***У Верховній Раді України зареєстровано законопроекти щодо зміни виборчого законодавства. На думку деяких кримських політологів, якщо вибори в Криму до Верховної Ради автономії та місцевих рад відбудуться за змішаною (пропорційно-мажоритарною) або мажоритарною системою, то їхні результати можуть кардинально змінити розміщення політичних сил на півострові. У Верховній Раді Криму й місцевих радах з’являться нові обличчя.***

Постанова Верховної Ради України

Про внесення змін до деяких постанов Верховної Ради України щодо кількісного та персонального складу комітетів Верховної Ради України шостого скликання

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести зміни до таких постанов Верховної Ради України:

1) у пункті 3 Постанови Верховної Ради України від 4 грудня 2007 року «Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України шостого скликання»:

а) в абзаці першому слова та цифри «не більше 20 народних депутатів України» замінити словами та цифрами «не більше 30 народних депутатів України», а слова та цифри «до 30 народних депутатів України» замінити словами та цифрами «до 35 народних депутатів України»;

б) в абзаці другому слова та цифри «від 11 до 20 народних депутатів України» замінити словами та цифрами «від 11 до 30 народних депутатів України», а слова та цифри «понад 20 народних депутатів України» замінити словами та цифрами «понад 30 народних депутатів України»;

2) у розділі I Постанови Верховної Ради України від 26 грудня 2007 року «Про обрання голів, перших заступників, заступників голів, секретарів, членів комітетів Верховної Ради України шостого скликання та обрання голови, першого заступника, заступників голови, секретаря та членів Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації»:

а) обрати головами комітетів, першими заступниками, заступниками голів комітетів та секретарем комітету Верховної Ради України шостого скликання таких народних депутатів України:

Калетніка Григорія Миколайовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, головою Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин;

Пеклушенка Олександра Миколайовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, головою Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності, увільнивши його від обов’язків заступника голови Комітету Верховної Ради України з питань бюджету;

Мельника Петра Володимировича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, заступником голови Комітету Верховної Ради України з питань бюджету;

Воропаєва Юрія Миколайовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, заступником голови Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики, увільнивши його від обов’язків члена цього Комітету;

Олійника Володимира Миколайовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, першим заступником голови Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності;

Луцького Максима Георгійовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, першим заступником голови Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти;

Кунченка Олексія Петровича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, заступником голови Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки;

Толстенка Володимира Леонідовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, секретарем Комітету Верховної Ради України з питань правової політики;

б) обрати членами комітетів Верховної Ради України шостого скликання таких народних депутатів України:

Омельяновича Дениса Сергійовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин;

Бобильова Олександра Фадійовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Блок «НАША УКРАЇНА—НАРОДНА САМООБОРОНА», фракція Блоку «НАША УКРАЇНА—НАРОДНА САМООБОРОНА», членом Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією;

Майбороду Сергія Федотовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики;

Матчука Віктора Йосиповича — народного депута-

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Рижука С.М.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Рижука Сергія Миколайовича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Партія регіонів, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 16 квітня 2010 року.
№ 2139-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Тітенка С.М.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Тітенка Сергія Михайловича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Партія регіонів, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 16 квітня 2010 року.
№ 2140-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Джарти В.Г.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Джарти Василя Георгійовича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Партія регіонів, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 16 квітня 2010 року.
№ 2141-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Бурлакова П.М.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Бурлакова Павла Миколайовича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Партія регіонів, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,16 квітня 2010 року.
№ 2142-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Папієва М.М.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Папієва Михайла Миколайовича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Партія регіонів, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 16 квітня 2010 року.
№ 2143-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Матвійчука Е.Л.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Матвійчука Едуарда Леонідовича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Партія регіонів, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 16 квітня 2010 року.
№ 2144-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Тулуба С.Б.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Тулуба Сергія Борисовича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Партія регіонів, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 16 квітня 2010 року.
№ 2145-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Чмиря Ю.П.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Чмиря Юрія Павловича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Партія регіонів, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 16 квітня 2010 року.
№ 2146-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Круглова М.П.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Круглова Миколи Петровича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Партія регіонів, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 16 квітня 2010 року.
№ 2147-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Вілкула О.Ю.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Вілкула Олександра Юрійовича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Партія регіонів, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 16 квітня 2010 року.
№ 2148-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Портнова А.В.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Портнова Андрія Володимировича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, виборчий блок політичних партій «Блок Юлії Тимошенко», у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 16 квітня 2010 року.
№ 2149-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Петрова Б.Ф.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України Петрова Бориса Федоровича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, Партія регіонів, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 16 квітня 2010 року.
№ 2150-VI.

З ОДА прибрали турнікети

Із фойє Івано-Франківської обласної держадміністрації зникли металеві турнікети, через які, як при вході в метро, обов'язково мусили проходити ті, хто хотів потрапити у приміщення ОДА. Як стало відомо, про демонтаж їх розпорядився новий голова ОДА Михайло Вишиванок, щойно сівши у крісло керівника області. Очевидно, Михайло Вишиванюк поділяє думку відвідувачів, яку вони не раз висловлювали, що цими установками влада наче відгородилася від народу. Як відомо, електронна пропускна система при вході у спільне приміщення ОДА й облради була встановлена за вказівкою команди колишнього керівника регіону Миколи Палійчука.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням зі списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Білого О. П.:
Щудро Світлани Володимирівни (номер посвідчення 33/08);
Александрова Олександра Васильовича (номер посвідчення 33/06);

народного депутата України Вернидубова І. В.:
Полещенка Сергія Вікторовича (номер посвідчення 138/09);

народного депутата України Дейча Б. Д.:
Зелінського Костянтина Івановича (номер посвідчення 29/14);

народного депутата України Коржа П. П.:
Журавльова Олега Олександровича (номер посвідчення 60/17);

народного депутата України Одарченка Ю. В.:
Галаса Василя Миколайовича (номер посвідчення 206/34);

народного депутата України Павленка Е. І.:
Янгуразова Сергія Анвярбіковича (номер посвідчення 49/05);

народного депутата України Синиці А. М.:
Багаєва Сергія Ігоровича (номер посвідчення 159/11);
Плішакової Юлії Володимирівни (номер посвідчення 159/09);

народного депутата України Сочки О. Ю.:
Мардаль Тетяни Любомирівни (номер посвідчення 472/08);
Гульки Ірини Михайлівни (номер посвідчення 472/10).

Управління кадрів.

та України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Блок «НАША УКРАЇНА—НАРОДНА САМООБОРОНА», фракція Блоку «НАША УКРАЇНА—НАРОДНА САМООБОРОНА», членом Комітету Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики;

Болдирєва Юрія Олександровича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань бюджету;

Боярчука Олексія Валерійовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань бюджету;

Чуднова Василя Михайловича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань бюджету;

Харліма Валерія Михайловича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань бюджету, увільнивши його від обов'язків члена Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності;

Надошу Олега Володимировича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування;

Горбатюка Анатолія Олексійовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування;

Стельмашенка Василя Петровича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи;

Горіну Ірину Анатоліївну — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики, увільнивши її від обов'язків члена Комітету Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України;

Чмиря Юрія Павловича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики;

Личука Володимира Івановича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти;

Прутника Едуарда Анатолійовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони, увільнивши його від обов'язків члена Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації;

Забарського Владислава Валерійовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань правової політики;

Власенка Сергія Володимировича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Блок Юлії Тимошенко, фракція «Блок Юлії Тимошенко», членом Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя;

Келестина Валерія Васильовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя;

Заблоцького Віталія Петровича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України;

Козуба Олександра Андрійовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України;

Пінчука Андрія Павловича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України;

Заца Олександра Вікторовича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму;

Єгоренко Тамару Василівну — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці.

2. Встановити, що заміщення посад членів комітетів Верховної Ради України шостого скликання замість вибулих здійснюється відповідно до квот пропорційного представництва депутатських фракцій у комітетах Верховної Ради України шостого скликання, що склалися на момент формування комітетів Верховної Ради України на початку діяльності Верховної Ради України шостого скликання.

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 13 квітня 2010 року.
№ 2117-VI.

Працівники контрольно–ревізійного управління в Тернопільській області виявили в Яблунівському дитячому протитуберкульозному санаторії фінансові порушення на суму 434,96 тис. грн.

18 травня в Києві Держдепартамент США і Представництво Євросоюзу проведуть конференцію, присвячену реформі кримінальної юстиції

Голова Запорізької облради Павло МАТВІЄНКО:

«Боротимемося не за виборця, а для нього»

ПЕРШЕ ЗНАЙОМСТВО

Ось уже два тижні минуло відтоді, як на Запоріжжі — нове керівництво представницької влади. 31 березня обласна рада обрала нового голову — Павла Матвієнка. Він у депутатських колах людина авторитетна, адже очолював і фракцію Партії регіонів в облраді, і загалом депутатську більшість. Допоки місцеві журналісти ламають списи, чия Матвієнко людина — голови облдержадміністрації Бориса Петрова, чи в. о. першого заступника ОДА Володимира Кальцева, ми спробували просто поспілкуватися з Павлом Дмитровичем. А ще поцікавитися з перших вуст, що він за чоловік, і як простий директор, нехай і престижного, Класичного ліцею, несподівано очолив представницьку гілку обласної влади? Як він бачить перспективи життя області, як збирається направляти непрості процеси в регіоні у правильне русло? Слово — Павлу МАТВІЄНКУ:

Із досьє «Голосу України»

Після служби в армії Павло Матвієнко вступив до істфаку нині Запорізького національного університету, який закінчив у 1987 році. 23 роки відпрацював у ліцеї — пройшов шлях від вчителя до директора, Заслужений учитель України. Має другу вищу (юридичну) освіту, яку отримав у Харківській юридичній академії. Попри завантаженість і директорством, і депутатськими клопотами, був, як він сам каже, «граючим тренером» — свій останній урок Павло Дмитрович провів 30 березня. З 2004 року — в Партії регіонів, через два роки за її списками став депутатом облради і очолив фракцію.

— Не розкрию великого секрету, що людям вже набридли безлад і безвідповідальність у владі, які панували останні п'ять років. З обранням Президентом України лідера нашої партії Віктора Януковича бачимо очевидні спроби всіх владних інституцій і в центрі, і на місцях консолідуватися. Це стосується і відносин центру з регіонами. До слова сказати, на моїх очах всі останні чотири роки відбувалося справжнє «перетягування каната» між облрадою і облдержадміністрацією. Тобто постійні чвари і непорозуміння, які мали наслідком втрату авторитету запорізької еліти і в очах потенційних інвесторів, і в очах політико-адміністративної еліти у столиці. А звідси і вкрай недостатнє представництво запоріжців як у Верховній Раді, так і у виконавчих структурах всеукраїнського рівня. Все це сьогодні дуже дорого коштує.

Тому провідна фракція облради — Партії регіонів і я, як голова представницької влади в області, одразу домовилися з новопризначеним головою облдержадміністрації Борисом Петровим, що ми всі діємо однією командою. А це означає одне — рішення ухвалюються узгоджено. Бо коли один командир, а всі інші лише тримають руку біля козирка, то добром це рано чи пізно не закінчиться. Адже існують і різні думки, і різні підходи, і різні інтереси, і різні вектори відповідальності. Бо голова облалміністрації — все ж більше «государеве око» в регіоні, хоча він, звісно, представник президентської команди, тобто найвищого рівня Партії регіонів. Ми ж, депутати, безпосередньо відповідальні перед виборцями області, і маємо піднімати своєю працею авторитет партії в їхніх очах.

Сьогодні часу, як мовиться, у нас на розкачку немає, тому на порядку денному стоїть спрощення процедури прийняття рішень. А ще спільними зусиллями протягом кількох тижнів маємо забезпечити формування чіткої вертикалі влади. В якій злагоджено діють і райдержадміністрації, і райради, і міські голови та ради. І тут важливо, щоб і в одних, і в других, і у третіх було право голосу в новостворюваній Раді регіону. Головне ж завдання всіх цих організаційних заходів — максимальне виконання всього обіцяного до виборів Президентом Віктором Януковичем і нами, його однопартійцями. У цьому плані ми не тільки готові — ми відверто беремо на себе відповідальність за стан справ у конкретному Запорізькому регіоні. І вважаємо, що електоральна підтримка, яку сьогодні маємо, а це понад 70%, вказує на те, що ми на правильному шляху. До речі, нас, здавалося б, цілком влаштовують вибори до місцевих органів влади якнайраніше — на хвилі успіху сього лютого ми отримали б результат не гірший, аніж сьогодні маємо. Але негайно розпочинати черговий виток політичного протистояння (а вибори таким витком безумовно стануть) у ситуації, коли треба негайно засукати рукава і щодня наполегливо працювати, — вважаємо контрпродуктивним. До того ж уже спрацьовує і чинник, підкреслюю, не самолюбування, а здорового самолюбства: чи за рік, що фактично залишається до останньої дати місцевих виборів, яку сьогодні називають, наша команда спрацює так, як вміє і як від неї очікують люди, чи ні? І як нашу працю оцінять виборці, прийшовши, зокрема, на дільниці за бюлетенями? Наше завдання — навіть не зберегти результат виборів 2006 року, а примножити його. Бо, якщо говорити відверто, нині серйозного суперника в регіоні не бачимо. Що, звісно, аж ніяк не дає нам права розслаблятися і тим паче — почивати на лаврах.

Записав Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Дав доручення за результатами особистого прийому

Голова Закарпатської облдержадміністрації Олександр ЛЕДИДА провів перший на цій посаді прийом громадян в обласному центрі. До керівника краю звернулися зі своїми проблемами понад три десятки мешканців Закарпаття.

Олександр Бокотей, керівник комісії з екології та міграції при римо-католицькій церкві, запропонував створити в області центр використання відновлювальних джерел. На його думку, до роботи можна б залучити фахівців з європейських університетів, які попередньо виявили бажання поділитися досвідом. Керівник краю зауважив, що питання енергозбереження та використання альтернативних джерел потребує докладного вивчення та практичного застосування в області. Тому відповідне доручення — вивчити можливість відкриття центру, Олександр Ледида дав керівництву Закарпатського агентства із залучення інвестицій.

Велика група автоперевізників області прийшла до голови ОДА зі своїми проблемами: після проведення чергового тендеру в січні чимало перевізників залишилися без ліцензій та, відповідно, без роботи. На їхню думку, тоді умови тендеру на автоперевезення були спеціально виписані під конкретні структури. Керівник краю вони просили розібратися в цій ситуації. У відповідь Олександр Ледида прийняв рішення провести спеціальну нараду з питань автоперевезень.

Інвалід Великої Вітчизняної війни Олег Михайлович з Ужгорода поскаржився на незадовільні побутові умови — понад рік в будинку, де він мешкає, протікає дах. Ветеран каже, що досі на його численні звернення не було належної реакції з боку комунальників. Голова ОДА дав доручення відповідним службам допомогти ветеранові.

Чимало звернень стосувалися питань працевлаштування, надання матеріальної допомоги, вирішення земельних суперечок тощо.

За результатами особистого прийому Олександр Ледида дав доручення відповідним галузевим службам забезпечити належний розгляд питань та надати необхідну допомогу в їхньому розв'язанні, повідомили «Голосу України» в управлінні інформації та зв'язків із громадськістю облдержадміністрації.

Василь НИТКА.

Ужгород.

ФОТОФАКТ

У Харкові на Всеукраїнському автомотошоу представили новинки автотюнінгу, аерографії й автозвуку.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Столична влада забирає землю у автокооперативів

Уявіть таку ситуацію. Ви придбали автомобіль та вирішили стати членом гаражного кооперативу. Обраний вами кооператив викликав довіру — адже існує вже більше двох десятків років, та й кількість учасників велика, понад шістсот осіб. Оформивши всі необхідні документи, ви стали щасливим власником гаража — невидимої розкоші в сучасних умовах. Та не встигли як слід обжити свої нові володіння, як вас запрошують на загальні збори кооперативу та повідомляють: міська адміністрація вимагає звільнити ці гараж і, бо вони займають землю незаконно та будуть найближчим часом знесені.

Що відчуває в такий момент людина? Розпач, образу, несправедливість. І немає значення, придбав ти гараж минулого місяця чи користуєшся ним з моменту створення кооперативу, — у тебе відбирають твою власність.

Ви скажете, що це — вигадана історія. Але саме в такій ситуації зараз члени гаражного кооперативу «Затока». 23 грудня минулого року вони отримали постанову Київського апеляційного господарського суду, що зобов'язала звільнити займані ними гаражі та знести їх за власний рахунок. Для кооперативу позиція суду стала громом серед ясного неба, адже будували гаражі законно, на підставі рішення районної ради, та користуються ними «затоківці» вже більше 23 років.

Як усе починалося

Гаражний кооператив «Затока» (тоді ще «Чайка») був створений у 1986 році Мінською районною радою народних депутатів та розмістився на самісінькій околиці Києва по вулиці Озерній. Протягом 1987 року рада виділила кооперативу землю і розпорядилася влаштувати на ній автостоянку. Тоді і розпочалося зведення гаражів для членів кооперативу.

Час минав. Країна мінялася. З'являлися нові закони вже нової держави. Кооператив намагався якимось чином підтвердити свої права на земельну ділянку та неодноразово звертався до міської ради з клопотаннями про оформлення документів на землекористування. Був навіть підготовлений проект про відведення земельної ділянки. Однак чиновники находили підстави відмовляти у русі документів.

А з 2002 року відписуватися стало ще простіше, оскільки набув чинності Земельний кодекс, відповідно до якого право користування землями державної та комунальної власності набувається виключно за результатами аукціонів. Та й не було у київської влади бажання формалізувати відносини з кооперативом. Куди зручніше тримати землекористувачів у підвішеному стані без жодних прав, коли в будь-який момент можна вказати на двері, як тільки земля зацікавить когось більш платоспроможного.

І цей момент настав

3 липня 2007 року Київзем (управління у складі Київської міської адміністрації) склало акт перевірки дотримання вимог земельного законодавства, яким встановила відсутність правовстановлюючого документа, на підставі якого кооператив користується земельною ділянкою. Мовляв, має місце самовільне захоплення землі, майже «рейдерська атака» зі сторони гаражного кооперативу. І це при тому, що кооператив всі ці роки справно платив податок на землю.

Уже через три місяці до боротьби із «земельними загарбниками» долучилася і районна прокуратура, подавши до Господарського суду міста Києва позовну заяву про повернення самовільно зайнятої земельної ділянки. У задоволені позовних вимог суд прокуратурі відмовив, підтвердивши таким чином правоту гаражного кооперативу. Однак апеляційна інстанція, куди звернулася прокуратура з оскарженням, була категоричною: кооператив «Затока» самовільно захопив ділянку, оскільки немає належним чином оформленого документа на землекористування. «А як ми могли підписати оренду з Київрадою, якщо остання проявляє абсолютну незацікавленість у цьому, — нарікає голова гаражного кооперативу Анатолій Кулик. — Ми навіть оскаржували бездіяльність місцевих органів влади до адміністративного суду. Однак нам кожен раз відмовляли, посилаючись на суто формальні підстави».

А що далі?

Рішення суду винесено, і якщо Вищий господарський суд залишить його в силі, керівництво кооперативу опиниться у вкрай важкому становищі. Адже зносити гаражі зобов'язали кооператив, а він не може цього зробити не лише через брак коштів, а й тому, що гаражі формально кооперативу не належать. Вони є власністю більш ніж шестисот членів кооперативу, і дії керівника можуть бути розцінені як зазіхання на приватну власність. А уявити собі, що люди самі візьмуться знищувати своє майно, просто неможливо. Бо за кожною металічною коробкою стоїть окрема сім'я і для когось цей гараж — спадок для дитини, придане для дочки, чи, може, її єдина власність.

Важко сказати, що у всій цій ситуації бентежить найбільше. Чи бездіяльність місцевої влади та її небажання вчасно та цивілізовано оформити правовстановлюючі документи з кооперативом? Чи навпаки — небачена активність, з якою місцева влада бореться з кооперативом на тлі всеохоплюючого беззаконня в галузі землекористування?

Зрозуміло одне: конфлікт навколо кооперативу «Затока» не вичерпано. Про подальший розвиток подій ми обіцяємо інформувати вас зі сторінок нашої газети.

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ.

Куди зручніше тримати землекористувачів у підвішеному стані без жодних прав

Від заяв — до заявок

БАЛАНС ТИЖНЯ

* На саміті з ядерної безпеки у Вашингтоні Україна зробила чи не найбільш резонансну заяву стосовно відмови до 2012 року від усіх запасів високозбагачуваного урану, які придатні для виготовлення ядерних зарядів — про тости.
* Верховна Рада прийняла за основу законопроект про засади соціально-економічного розвитку на 2010 рік — про тести.
* «Газпром» перегляне контрактну схему постачання в Україну природного газу — про фонди.

Дещо про збагачування

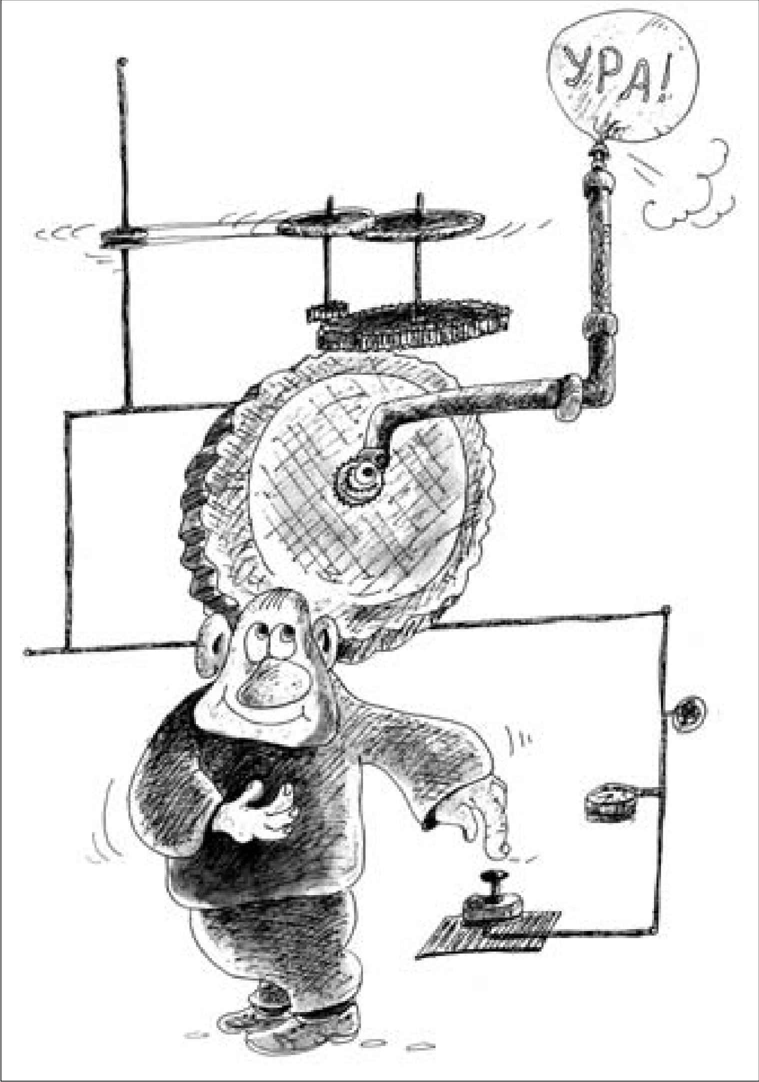
Поза сумнівом, найрезонансніша подія — візит глави держави Віктора Януковича до Вашингтона, де він поєднав участь у саміті з ядерної безпеки з багатьма дуже важливими для України перемовинами, в тому числі й з Президентом США Бараком Абамою. Тож спершу про найбільш резонансне рішення, оприлюднене, як то кажуть, до столу. Мені видається, що в сухому залишку Україна, втрачаючи, здобуває. По-перше, високозбагачувані ядерні матеріали на сьогодні зосереджені в кількох науково-дослідних інститутах, швидше, у вигляді стратегічного баласту, який потребує, тим не менше, режимних умов зберігання, дотримання суворих правил безпеки й неабияких видатків. (Не забувайте, що Україна не має технологій збагачення урану). По-друге, оптимізація ядерного циклу в Україні й за її межами спирається на використання в атомних реакторах низькозбагачуваного урану 235. Найбільш технологічно й екологічно просунуті реактори, до слова, працюють на важкій воді. По-третє, ухиляючись від витрат на транспортування, Україна одержує доступ до технологій. Нарешті, не вірю, що ця пропозиція не врахувала думку вчених-атомників, чий авторитет у МАГАТЕ дуже високий. Тому, власне, вона й пролунала з вуст нашого Президента, наче тост, що дало підстави декому розцінити це як платіж за добру зустріч Віктора Януковича на Заході. Якщо хтось подумав при цьому, що високозбагачуваний уран вивозитимуть у США, то даремно: МАГАТЕ вимагає, щоб він повертався до країни-виробника, яким у даному разі, як правонаступниця СРСР, є Росія.

Тепер про зустрічі. Директор-розпорядник МВФ Домінік Стросс-Кан висловив підтримку зусиллям уряду з відновлення економіки разом із надією, що Україна прийме економічно збалансований держбюджет на цей рік. Його, як відомо, серед тижня пообіцяли схвалити, як у старі добрі часи, до 1 травня. Кажуть, до того росіяни можуть переглянути ціну на природний газ. Але затримка не тільки за ціною на газ. Міністерство фінансів має збалансувати видатки з доходами, як того вимагає МВФ, — з розривом не більш як 6 відсотків від рівня ВВП. Це означає, що на око треба заощадити близько 65 мільярдів гривень. Це притому, що нестача доходів примушувала в першому кварталі звертатися по гроші до Нацбанку й не повертати експортерам ПДВ. Але на часі підкріплювати партійну передвиборну риторику конкретними бюджетними видатками. Чого саме уряд не врахував, скажуть, як завжди, кредитором із МВФ. Але той навряд чи пославить свою вимогу щодо граничного розміру дефіциту держбюджету. А відтак, цілком ймовірно, що уряд не зупиниться перед вкрай непопулярним кроком — скороченням заробітних плат і робочих місць. Презентуючи в парламенті проект Програми соціально-економічного розвитку, а по суті «антикризові» завдання на 2010 рік, нічого конкретного про динаміку зростання робочих місць законодавці не виявили. І не дивно, оскільки за прикладом своїх попередників, уряд волів бачити процедуру затвердження швидкою і безальтернативною. І законодавці поставилися до цього з розумінням.

Про дещо до свята

Усім хронічно бракує грошей. Торговельні мережі, наприклад, уже давно не дотримують термінів розрахунків із постачальниками продукції. Президент Всеукраїнської асоціації пекарів Володимир Слабовський наводить вражаючі приклади, коли за хліб із терміном реалізації від 24 до 72 годин супермаркети розраховуються від 30 до 100 днів. Причина, зрозуміло, в падінні роздрібного товарообігу, але й у тому, що банки не видають кредити, згортають традиційні види послуг (овердрафт, факторінг тощо). Як наслідок — у хлібопекарських підприємств фактично не залишається оборотних коштів, а вихід вони шукатимуть у підвищенні цін на свою продукцію.

До скарг пекарів можуть приєднатися сьогодні підприємства легкої, харчової та інших галузей. За статистикою, у березні кредити суб'єктам господарювання зменшилися більш як на 5 мільярдів гривень, від початку року — на 2,9 відсотка. Що вже казати про кредитну заборгованість Пенсійного фонду, яка, судячи з дефіциту бюджету першого кварталу, продовжує нестримно зростати. На цьому тлі деякі міністерські запити стосовно бюджетного фінансування мають дуже зворушливий вигляд. Міністр ЖКГ Олександр Попов розраховує одержати з бюджету один мільярд гривен — як мінімум, а як максимум — 2,5 мільярда гривень. Враження таке, що він сам поки що не визначився, скільки треба та навіщо, і, зрештою, чи встигне він освоїти максимум, якщо бюджет навіть приймуть до 1 травня. Сумніви залишає МВФ, який, приймаючи рішення про виділення кредиту, навряд чи зважатиме на українські свята.

Серед тижня уряд додав 3,5 мільярда на підготовку до Євро-2012. Як на мене, на виконання цієї програми цього року піде левова частка державних капіталовкладень. На капіталовкладеннях в інфраструктурні проекти наголошував у парламенті, зокрема, і Перший віце-прем'єр-міністр Андрій Клюєв. Це, справді, головний тест на професійну придатність і антикризову стійкість для всіх міністерств і відомств країни.

Тестів — хоч греблю гати. На урядовому засіданні Прем'єр-міністр України вже повідомив, що Росія погодилася переглянути умови жорсткого газового контракту від січня 2009 року. Але подробиці не розголошуються. На цьому тлі видається логічною звістка в пресі про закупівлю у росіян на 9 мільярдів кубометрів газу більше, а не на 3,8, як очікували раніше. Як і очікувалося, подорожчання світових цін на нафту на початку місяця може спричинити зростання роздрібних цін на нафтопродукти. Але, справді, не так усе трагічно, як нас намагаються переконати політики. В парламентських комітетах чомусь не викликає заперечень законодавча заявка про створення такого собі фонду енергоефективності з відступних від вартості транспортування газу, нафти й нафтопродуктів територією України та намір авторів продублювати вже врегульовані законодавством проблеми з охорони навколишнього середовища. Якщо вже створювати свій власний МВФ, то принаймні більш умотивовано. Зрештою, це стосується і сказаного про головну мету уряду на рік нинішній — відновити динаміку економічного зростання. Її відновлено з другого кварталу минулого року. А за підсумками першого кварталу, як вважають у Нацбанку, ВВП зріс у річному вимірі приблизно на 5 відсотків.

Сергій ВЛАД.
Мал. Олександра САЧКА.

Митниця повинна стати партнером бізнесу

Про це говорили учасники наради в Закарпатській облдержадміністрації. У заході брали участь заступник голови Держмитслужби України Тарас Козак, голова облдержадміністрації Олександр Ледида, керівники митниць Закарпаття та представники потужних підприємств-експортерів краю.

Тарас Козак відзначив: за нинішніх економічних умов перед службою стоять надзвичайно важливі завдання. Насамперед — виведення ринку з тіні. Особливу увагу буде приділено внутрішнім виробникам, які здійснюють зовнішньоекономічні операції. Адже мінімізація процедур митного контролю саме цих компаній дозволить активізувати внутрішній ринок і загалом дасть поштовх розвитку вітчизняної економіки.

На думку представників бізнесу, нині тіньовий обіг товарів заважає не лише чесному бізнесу, а й значно зменшує надходження до бюджету. До того ж випадки контрабанди — особливо це стосується незаконного обігу цигарок, — псують імідж України в очах світової спільноти.

— Митниця має перебудуватися, акцент повинен зміститися на ефективне надання адміністративних послуг фізичним особам та суб'єктам підприємницької діяльності. Тільки за цих умов митниця може розраховувати на повноцінне партнерство з боку бізнесу, — зазначив Тарас Козак.

Ще одне актуальне питання для підприємств — повернення податку на додану вартість. Голова облдержадміністрації Олександр Ледида переконаний: проблему треба вирішувати на законодавчому рівні.

— Є відповідне доручення Президента — до кінця серпня навести лад із поверненням ПДВ. Ми маємо зробити все, аби полегшити життя підприємцям. Це ж саме стосується роботи митних органів. Від їх співпраці з потужними підприємствами-експортерами та імпортерами виграє казна. Митниця має стати повноцінним партнером бізнесу, — резюмував Олександр Ледида.

На завершення наради, повідомили «Голосу України» в управлінні інформації та зв'язків із громадськістю облдержадміністрації, керівник краю пообіцяв продовжити діалог влади, митниці та бізнесу і проводити такі зустрічі щомісяця.

Василь НИТКА.

Ужгород.

У НОМЕР

ЧЕРНІВЦІ

Вихователь привласнив чужу зарплату

Кажуть, що вчитель — це другий батько, а вихователь — друга мати. Шкода, що іноді це не так, і вихователь стає не матір'ю, а жадібною мачухою. На президентських виборах голова виборчої комісії, 25-річний вихователь інтернату, підробив підписи членів виборчої комісії та привласнив їхні гроші. Члени дільничної виборчої комісії, які не отримали зарплату за роботу на президентських виборах, звернулися до правоохоронців.

Тоді й з'ясувалося, що заборгованості з виплати їм зарплати нема. За результатами перевірки прокурор Першотравневого району Чернівців Анатолій Гладкий порушив кримінальні справи (привласнення чужого майна і службова підробка документів).

Якщо в суді провину вихователя буде доведено, то йому загрожує до трьох років ув'язнення або штраф. Крім того, під час слідства з'ясувалося, що його також підозрюють в іншому злочині — скоєнні грабежу. Через це він був навіть заарештований на кілька тижнів до слідчого ізолятора. Однак за рішенням суду йому змінили запобіжний захід і відпустили під заставу у вісім тисяч гривень. Триває слідство.

Сергій СУЛИМА.

ВІННИЦЯ

Привів до адміністрації... цапа

На прийом до нового голови Вінницької облдержадміністрації 64-річний вінничанин Валерій Тирса прийшов не сам, а зі своїм рогатим другом — цапом.

— Хотів подарувати його нашому новому керівнику, але він відмовився від такого подарунка, — каже чоловік. — Зробив я так для того, щоб більше запам'ятав мене й ті проблеми, про які йому розповів.

Чоловік каже, що керівник краю пообіцяв їх вирішити, зокрема, підтримати музей-садибу імені Миколи Пирогова. Пан Валерій мешкає неподалік садиби великого хірурга, на околиці міста, тому й уболіває за розвиток цієї частини обласного центру.

— Хай тільки не дотримає слова! Тоді всіх своїх козлів приведу до адміністрації і буду там із ними жити. А в мене їх семеро.

Найбільше потішив власник тварини пасажирів одного з маршрутів тролейбуса. На Соборну, до приміщення держадміністрації, В. Тирса приїхав на тролейбусі. Вано, така кличка в цапа, теж їхав разом із ним. Перехожі охоче фотографувалися поруч із круторогим на сходах будинку обласної державної адміністрації. Через деякий час «ходок» до посадовця знову заштовхав вперту тварину до салону тролейбуса й подався додому.

Віктор СКРИПНИК.

Тимчасовий уряд Киргизії просить світову громадськість знайти й заблокувати рахунки колишнього президента Курманбека Бакієва та його оточення, які за два дні через шість комерційних банків вивели із країни близько 200 млн. дол.

Цього тижня в столиці можуть з'явитися два пробні автобуси з турнікетами на вході — на маршрутах №81 (що курсує від метро «Лісова» на Лісовий масив) і №42 (Микільська слобідка — Осокорки)

Найвпливовіша — вулиця?

ДУМКИ З ПРИВОДУ

— Насилля й агресія ... мають широкий спектр причин і хвилюють усіх, у кого є розум і серце, — сказав перший заступник міністра освіти і науки Борис Жебровський, починаючи обговорення проблем жорстокості й насильства в дитячому середовищі під час «круглого столу» в МОНУ.

І справді, як можна бути глухим і сліпим, коли школярки знущаються над однокласницею, записуючи «геройство» на «мобілку»?

Коли відморозки із профтехучилища ногами гемсають охоронця школи, а згодом і вчительок, котрі вибігли йому на допомогу.

Коли покидьки, увірвавшись в дім своєї колишньої шкільної наставниці, ледве не вбили її за кілька сотень гривень і консерви.

Хто і на якому етапі не угледів у тих розбійників нахилу до жорстокості? Батьки вдома. Вихователі в дитсадку. Педагоги в школі.

Зате швидко і «фахово» розібралася хто є хто вулиця. Там кращі психологи і соціологи. Там розпізнають «в польоті» обділених турботою і ласкою невпевнених у собі і слабких.

Чоловіки приділяють своїм чадам п'ять виховних хвилин на добу... 80 відсотків інформації про навколишній світ діти отримують із «ящика», де не тільки «бойовики» та «полуничка», а й цинічна реклама впливають на психіку школяра сильніше, ніж батько, «класуха» і психолог разом узяті.

Результати: кожен третій опитаний соціологічною службою, чесно зізнався: «Так, готовий порушувати закон».

Коли риба гниє з голови, коли політикани демонструють зневагу до Конституції — що ми хочемо від юних?

Директор Українського науково-методичного центру практичної психології та соціальної роботи Віталій Панок розповів про роботу психологічної служби галузі. За його словами, вона працює у двох напрямах: моніторинг ситуації з насильством учнів і профілактика та корекційно-розвивальна робота. На жаль, попри ефективну діяльність 19 тисяч соціальних педагогів і практичних психологів, учнівське середовище має низький рівень правової культури. Треба активніше поширювати позитивний досвід пілотних проектів. Віталій Панок упевнений, що потребує оновлення організація управління процесом виховання. Зокрема, підвищення кваліфікації й атестація вчителя повинні проводитися і за предметами, і за навичками виховання.

НАША ДОВІДКА

У 10 колоніях для неповнолітніх відбувають покарання півтори тисячі злочинців віком 14-22 роки. До скоєння злочину 355 юнаків і дівчат не вчилися, 813 не мали повноцінної опіки, 329 - сироти. Майже всі засуджені перебували свого часу в спецшколах, були покарані умовно.

Учасники «круглого столу» визначили негативні чинники, що передують насильству в школі, вдома, на вулиці. Це передусім правова неграмотність учнів, педагогів і батьків та байдужість суспільства до насильства як соціальної проблеми, негативний вплив ЗМІ; неспроможність органів виконавчої влади і місцевого самоврядування забезпечити підліткам умови для продуктивного дозвілля. Для запобігання і подолання жорстокості й насильства в дитячому середовищі треба підтримати план заходів на виконання Національної кампанії «Стоп насильству» до 2015 року; залучати ЗМІ до проектів щодо профілактики насильства; сприяти поширенню шкільних служб порозуміння, проводити превентивні і роз'яснювальні заходи серед батьків тощо.

В Україні близько 300 законів захищають права дітей, у тому числі від насилля. Але більшість з них не мають механізмів реалізації. Чи не тому і держава, і сім'я, і школа безсилі, коли йдеться про так званих «важких» підлітків? Але ж ті механізми має розробляти держава.

Іван ІЛЛЯШ.

На знімку: надихаються і підуть на «подвиги».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Найбільше усіх цікавлять два питання: ким бути і з ким жити

Прямі брови говорять про логічне мислення людини, стрункість та пряма спина — про раціональність. За словами Тетяни Педан **(на знімку),** автора книги «Характер за зовнішністю», очі, ніс, хода та навіть манера одягатися можуть розказати про вас більше, ніж ви самі про себе знаєте.

Пані Тетяна — соціонік — за зовнішніми ознаками вона визначає приналежність людини до одного із 16 соціотипів. За її словами, незважаючи на певні зміни внаслідок впливу оточення, освіти та виховання, кожен з нас належить до певного типу: керується частіше емоціями чи розумом, відкритий назовні чи, навпаки, закритий, діє раціонально чи ні. Як можна «прочитати» людину та коли може стати у нагоді соціоніка, кореспондент «Голосу України» запитав у Тетяни Педан.

— За якими критеріями ви визначаєте приналежність людини до того чи іншого типу?

— Найточніший метод — за зовнішністю, рисами обличчя. Звичайно, ми успадковуємо риси обличчя від батьків, однак є певні ознаки, які притаманні, приміром, лише логікам, екстравертам чи інтровертам. Краще аналізувати фотографію, адже це зупинена мить, і можна її детальніше роздивитися.

За поведінкою можна визначати раціональних чи ірраціональних людей. Перші діють послідовно, прагнучи все спланувати, другі — інтуїтивно, часто переключаються. Раціональних одразу видно: стрункі, пряма спина, якщо їх штовхнути ззаду, повертаються всім тулубом, мало жестикулюють, хода стримана, пряма, коли сідають, довго не змінюють позу. Ірраціональні, навпаки, часто змінюють позу, поки знайдуть найкомфортнішу, багато жестикулюють, хода дуже вільна, можуть часом пританцьовувати.

— Для чого можуть знадобитися подібні знання?

— За допомогою соціоніки можна дати людині основну характеристику, сказати, в яких галузях ви почуватиметеся впевнено. Це дуже важливо для вибору професії, в якій можна показати і найвигідніше застосувати свої сильні сторони. Адже у людини, на мою думку, немає недоліків, є лише слабкі сторони.

Ось, приміром, у медицині є хірурги і терапевти. Хірург повинен мати сильну сенсорику і логіку, бути інтровертом, щоб легше зосереджуватися на тому, що робить, звертати увагу на деталі. А терапевт, навпаки, приймає пацієнтів, йому потрібно багато спілкуватися. Тому такий фахівець має бути етиком, екстравертом, щоб уся його увага зосереджувалася на людині, яка прийшла на консультацію.

Крім того, добре добирати колективи за психічною сумісністю. Працівники краще за інших впораються із поставленими завданнями, якщо усі будуть на своєму місці, коли у колективі утворюватимуться гармонійні стосунки. Знання типів допоможе, приміром, сформувати групу «мозкового штурму» — там мають бути люди з сильною інтуїцією і, навпаки, логікою. Під час обговорення така команда легко вирішить будь-яку проблему.

— Хто і навіщо до вас найчастіше звертається по консультацію?

— Найбільше усіх цікавлять два питання: ким бути і з ким жити. Є типи людей, які в парах доповнюють одне одного, мають гармонійні стосунки, іде невимушений обмін інформацією, не треба

НАША ДОВІДКА

Соціоніка з'явилася у 60-х роках минулого століття. Її започаткувала литовська дослідниця Аура Аугустінавічюте на основі робіт Карла Густава Юнга «Психологічні типи». Відповідно до способів отримання та обробки інформації, можливостей людини при взаємодії з навколишнім середовищем, її слабкими та сильними сторонами вона поділила людей на 16 типів. Дослідниця висловила теорію, що між людьми з різними соціотипами стосунки складаються по-різному тому, що кожен тип по-своєму сприймає та обробляє інформацію.

додаткових зусиль для того, щоб порозумітися. Однак більшість сімей нині — із тотожними типами. Таким легко порозумітися, але з часом їм стає нецікаво, адже вони не обмінюються новою інформацією, виникає самотність удвох.

Найчастіше до мене звертається молодь і батьки, чиї діти закінчують школу і обирають майбутню професію. А ще люди, які планують відкрити власний бізнес.

— А що ви можете сказати, приміром, про головних суперників на минулих президентських перегонах — Януковича і Тимошенко? До яких соціотипів належать вони?

— Юлія Тимошенко належить до типу «Гекслі»: артистична, любить імпровізувати замість того, аби ретельно виконати завдання. Такі люди комунікабельні, легко йдуть на контакт, уміють створювати атмосферу прихильності та відданості, мають хороші дипломатичні здібності. Тимошенко — стратег, на відміну від нинішнього Президента, який є скоріше тактиком.

Янукович — «Жуков», це той самий тип, який мав Ленін. Такий лідер хороший у період революції, щоб силовим методом ввести свої принципи, робити переворот тощо.

А ось наш попередній Президент Віктор Ющенко — так званий «Штірліц», як і прем'єр Росії Володимир Путін. Він краще орієнтується у технологіях, фінансах. Такі люди добрі організатори й керівники. Підтягнуті, стрункі, ходять рівно, не сутуляться. На їхніх обличчях рідко можна побачити емоції. Проте у Ющенка немає сильної волі, терплячості, це заважає йому досягти успіху.

На мою думку, ідеально було б, якби посаду президента обіймала Юля Тимошенко, а Віктор Ющенко був при ній прем'єр-міністром. Свого часу вони ніби помінялися місцями, тому в них і були часті суперечки — вони обоє лідери, ведучі, екстраверти, уперто обстоюють власну позицію, важко поступаються, і це завадило їм знаходити спільну мову.

Розмовляла Анна БОЙКО.

Фото автора.

У людини немає недоліків, є лише слабкі сторони

Вулкан огорнув Європу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А Єврокомісія чекати відповіді синоптиків не має наміру. Вчора відбулася відеоконференція міністрів транспорту країн-членів Євросоюзу, метою якої було прорахувати варіанти поновлення повітряних перевезень. Зокрема, Іспанія, небо над якою вчора очистилося від вулканічного пилу, заявила про те, що готова прийняти літаки, які прибувають до Європи з інших континентів, щоб потім пасажири міжконтинентальних авіарейсів могли пересісти на наземний транспорт. Так, наприклад, британці, котрі залишаються зараз у США або країнах Азії через заборону польотів до Європи, могли б прилітати в Іспанію, а потім пересідати на потяг, корабель або автобус.

«Абсолютно ясно, що терпіти далі неможливо. Ми не можемо просто сидіти й чекати, поки хмара зникне», — заявив єврокомісар із транспорту Сіім Каллас. Авіакомпанії зазнають колосальних збитків і закликають переглянути заборону. Випробні польоти, проведені низкою компаній минулими днями, не виявили небезпеки для двигунів і обладнання. Однак якщо польоти й відновлять, далеко не всі пасажири будуть згодні знову піднятися в небо.

Тим часом вулкан Ейяф'ятлайокудль не думає зупинятися. Нині він викидає близько 4 мільйонів тонн каміння, попелу й газу на добу. Вихідними сталося ще одне виверження, потужніше за перше. Вулканологи вважають, що так може тривати ще кілька тижнів.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Селяни захоплюють територію навколо Бішкека

Після повалення режиму Курманбека Бакієва ситуація в Киргизії залишається напруженою. Навколо столиці тривають самозахоплення земель у парках і на полях. У Бішкеку відзначено численні факти рейдерства.

Зокрема, учора вранці самозахопники вторглися на засіяні пшеницею наділи селян-пайовиків сіл Маївки та Ленінського, що межують із Бішкеком, і почали ділити землю під приватне будівництво. Одержавши відсіч від селян, майже тисяча осіб, озброєних палками та факелами, ринулися на Бішкек, дорогою громлячи машини й закидаючи камінням будинки Маївки. Біля межі столиці Киргизії правоохоронним органам удалося їх зупинити. Після переговорів із в. о. мера Бішкека Ісою Омуркуловим більшість загарбників рушили назад на ділянки, які облюбували собі під житло. «Якщо міська влада заявила, що в місті землі немає, тоді потрібно брати землю за його межами», — заявив один із промовців на стихійному мітингу в Бішкеку.

Проти «червоносорочечників» виставили урядові війська

Урядові війська Таїланду вчора були стягнуті до центру столиці країни для запобігання антиурядовим виступам, повідомляє Бі-бі-сі. Близько 1,5 тисячі військовослужбовців розміщені в Бангкоку. Підкріплення розташували в районі фінансового центру столиці, де опозиція планує сьогодні організувати нову ходу. «Снайпери на дахах будинків. Сотні солдатів і поліцейських охороняють фінансові установи. Колючий дріт на дорогах, що ведуть до офісів великих компаній. Групи силовиків на вході до метро», — такий вигляд має за описом західних інформагентств фінансовий центр Бангкока.

Протестувальники — так звані «червоні сорочки» — об'єднують у своїх лавах прихильників скинутого прем'єра Таксина Чинавата й місцевих лівих. Уже тиждень вони проводять у Бангкоку масові демонстрації й мітинги, вимагаючи відставки уряду прем'єра Абхісита Ветчачиви й проведення нових виборів. У свою чергу, прихильники Ветчачиви пообіцяли організувати виступи на захист «країни й монархії» у тому випадку, якщо уряд не зможе відновити порядок.

Військові погрожують застосувати силу, якщо протестувальники спробують проникнути в діловий центр Бангкока. Опозиціонери, у свою чергу, заявляють, що мають намір влаштувати «найбільшу ходу», яку вони коли-небудь влаштовували. В ній можуть взяти участь не менш як 30 тисяч осіб, включаючи жінок і дітей. Вони домагаються скасування в столиці Таїланду надзвичайного стану, що ввели після того, як опозиціонери прорвалися 7 квітня до будинку парламенту.

За останніми даними, у сутичках опозиції з військовими й поліцією після введення в Банкоку надзвичайного стану загинуло більше 20 осіб. Близько 800 було поранено.

Польща провела в останню путь президента

Минулий тиждень у Польщі та у багатьох країнах світу пройшов під знаком національного трауру на вшанування пам'яті авіакатастрофи 10 квітня під Смоленськом. Очі всього світу були звернуті у бік Варшави. В суботу тут відбулася громадянська панахида, яка стала символічним загальнонаціональним прощанням з усіма 96 жертвами, зібравши на найбільшій площі польської столиці понад 100 тисяч громадян з усієї країни. До цього, впродовж чотирьох днів понад 180 тисяч поляків прийшли до колонної зали палацу Президента, де були встановлені труни з останками першої пари Польщі, аби віддати данину пам'яті главі держави, а опосередковано й іншим загиблим.

Фото Олександра ПРОКОПЕНКА (Укрінформ).

У неділю центром вшанування пам'яті загиблих став Краків **(на знімку)**, куди на похорони президентського подружжя Леха та Марії Качинських прибули понад 150 тисяч поляків й численні зарубіжні делегації. Найчисельнішою була делегація з України, яку очолив Президент Віктор Янукович. Також попрощатися з Лехом та Марією Качинськими прибули експрезидент Віктор Ющенко з дружиною, лідер опозиції Юлія Тимошенко у супроводі Бориса Тарасюка. Представництво міжнародної спільноти на поховальних заходах мало бути набагато ширшим, проте його "відкоригувала" природа. Хмари вулканічного пилу після виверження вулкану в Ісландії, практично повністю паралізувавши авіаперевезення на Європейському континенті, перешкодили більшості із 96 очікуваних лідерів країн світу, зокрема, президентам США, Франції та канцлерові Німеччини, провести в останню путь свого колегу. Дістатися Кракова змогли президенти Російської Федерації, Німеччини, Чехії, Литви, Грузії, президент Європарламенту, а також керівники чи представники інших держав, урядів і парламентів.

Гості разом з родиною і представниками польської держави провели президентське подружжя вулицями старовинного Кракова до Вавельського замку, де Лех і Марія Качинські знайшли вічний спочинок у крипті під «Вежею срібних дзвонів». Саркофаг з їх останками встановлено у лівому крилі крипти Юзефа Пілсудського. Для поляків вона стане також символічним місцем спочинку жертв Катині. Адже ще кілька років тому тут була встановлена урна із землею з Катинського лісу — місця розстрілу польських офіцерів у квітні 1940 року, а невдовзі буде встановлено пам'ятну дошку з прізвищами всіх учасників авіакатастрофи квітня 2010 року.

Дев'ятиденний офіційний національний траур у Польщі закінчився, але не закінчився він у душах поляків, які продовжують масово прибувати до Вавеля, щоби віддати данину пам'яті загиблим над гробом Президента Качинського. Триває жалоба в родинах жертв трагедії 10 квітня. Цього тижня більшість із них у черговий раз переживатимуть церемонію прощання, але цього разу вже не символічну. Нині 20 сімей учасників трагічного польоту все ще не мають впевненості, чи знайдено під Смоленськом останки їхніх рідних. Остаточну відповідь російська прокуратура дасть завтра за результатами аналізів ДНК.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава — Краків — Варшава.

У НОМЕР

Транскордонне співробітництво — пріоритет у співпраці Києва і Будапешта

Голова Закарпатської облдержадміністрації Олександр Ледида зустрівся з держсекретарем МЗС Угорської Республіки Вілмошем Сабо, повідомили в управлінні інформації та зв'язків із громадськістю облдержадміністрації. «Україна є нашим стратегічним партнером, і ми зацікавлені, щоб вона була стабільною та економічно потужною державою», — заявив гість.

Цікавився Вілмош Сабо і життям угорської громади краю. Так, донедавна проблемним залишалось питання вступу угорськомовної молоді до українських вишів. «Проблему тестування випускників шкіл з іноземними мовами навчання вирішено, — запевнив Олександр Ледида. — Представники нацменшин складатимуть екзамени рідною мовою. Це вирівнює права й можливості абітурієнтів, які у школах навчаються мовами нацменшин і прагнуть вступати до українських вишів».

Нині пріоритет партнерських стосунків України й Угорщини — економічна співпраця та реалізація проектів, що стосуються транскордонного співробітництва. Голова ОДА пообіцяв змінювати та розвивати контакти з Угорщиною. Вілмош Сабо, зі свого боку, запевнив, що сприятиме спрощенню в отриманні угорських віз українськими громадянами.

Василь НИТКА.

Шкільні пиріжки для французьких гостей

Уже вп'яте до Кам'янця-Подільського завітали члени асоціації «Будинок молоді і культури» французького міста Шарльо. Привезли літературу французькою мовою для Національного університету імені Івана Огієнка та канцприладдя для шкіл-інтернатів. Задля доправки подарунків частина групи сіла за кермо автомобілів, інші прибули літаком. «Безвізовий режим для нас є дуже позитивним, — зазначили гості, — адже ми їздимо до вас досить часто».

З громадою Кам'янця жителі Шарльо подружилися завдяки ансамблю танцю «Горлиця». Якось під час виступів до керівника ансамблю Володимира Сьєдіна підійшла жінка, яка розповіла, що усиновила хлопчика з України і дуже зворушена мистецтвом народу, до якого належить її син. Тоді ж мешканці Шарльо запросили самодіяльних митців приїздити щороку, а селити побіцяли в родинах.

Під час нинішнього візиту гості обговорили з міською владою, де могли б принести користь, а саме, розвиваючи туризм, дбаючи про екологію, налагоджуючи вищий рівень комунального господарства тощо. Також хотіли б підставити й дружнє плече, постачаючи книги для навчальних закладів. «Я запросто спілкувався з першокласниками в кам'янець-подільській школі № 5, — розповів французький журналіст Альберт Прост. — Щоправда, англійською. Вони знають її не гірше за мене. Я вражений, які у вас здібні діти, особливо в програмуванні. Тому й хочемо допомогти».

Віра ШПИЛЬОВА.

Через поломку двигуна в аеропорту «Одеса» зробив вимушену аварійну посадку літак «Фалкон–20», що прямував з Борисполя до Анталії

Кабмін виділив додатково 17,349 мільйонів гривень на ліквідацію наслідків вибуху в Луганській міській лікарні № 7

У НОМЕР

ОДЕСА

Після реконструкції відкрилася кірха

Після п’яти років реконструкції відкрився згорілий у 1976 році кафедральний собор Святого Павла (кірха) німецької євангелістської лютеранської церкви. Надзвичайний і Повноважний Посол Німеччини в Україні Ганс-Юрген Гаймзет під час урочистої церемонії відкриття зачитав звернення президента ФРН Горста Келлера. «Відбудова собору дуже порадувала мене», — написав президент Німеччини. Єпископ німецької євангелістської лютеранської церкви Уланд Шпалінгер вручив одеському міському голові Едуардові Гурвіцу пам’ятну медаль, присвячену відновленню собору.

В україно-австрійській гімназії можна буде поглиблено вивчати німецьку

Надзвичайний і Повноважний Посол Австрійської Республіки в Україні Маркус Вукетич під час зустрічі з одеським міським головою Едуардом Гурвіцом запропонував відкрити в Одесі україно-австрійську гімназію. За словами дипломата, випускники гімназії одержуватимуть атестати зрілості, які визнаватимуть не тільки в Україні, а й в Австрії, отже — в усіх країнах Євросоюзу. Посол заявив, що в гімназії можна буде поглиблено вивчати німецьку мову, знайомитися з культурою, історією і традиціями Австрії.

В’ячеслав ВОРОНКОВ.

ДОНЕЦЬК

Школярка допомогла затримати крадіїв, а студентка — педофіла

Начальник ГУМВС України в Донецькій області Микола Куп’янський вручив відзнаку «За сприяння органам внутрішніх справ» 13-річній школярці Красногорівської загальноосвітньої школи Ясинуватського району Юлії Чабановій. Дівчинка допомогла затримати дачних крадіїв, простеживши, куди зловмисники зникли із поцупленим майном. Ще одну відзнаку вручено студентці Горлівського педагогічного інституту іноземних мов Олександрі Дороніній. Вона звернула увагу на шестирічну дівчинку, яка стала жертвою гвалтівника, і врятувала їй життя: педофіл вів дитину, аби вбити її у безлюдному місці.

Ліна КУЩ.

ПОЛТАВА

Пилип Орлик «оселився» в музеї

У Музеї історії Полтавської битви презентували портрет автора першої української Конституції, 300-річчя якої нині відзначаємо, роботи заслуженого художника України Миколи Підгорного, який він передав музеєві.

— Непросто було відновити на полотні цю легендарну особу, — розповів художник. — Довелося перечитати багато історичної літератури, довго вишукував позу для свого героя, загальну стилістику, чимало довелося попрацювати і над фактурою одягу... І приємно, що уже перші відвідувачі схвально сприйняли мою нову роботу.

До речі, сам музей узагалі важко нині уявити без робіт цього відомого в Україні художника-полтавця. Вони стали окрасою багатьох експозицій.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Місто на воді: риболовля на асфальті

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Через воду, що піднялася, пройти або проїхати до підтоплених ресторанів і кафе неможливо. Потенційні клієнти споглядають водний антураж улюблених закладів зі сторони. Якщо вода найближчим часом не спаде, підприємцям, щоб не розоритися, доведеться навчитися мислити креативно. Навряд чи в них вистачить грошей пустити по воді гондоли й надати венеціанського колориту київському паводку, але забезпечити відвідувачів гумовими чоботями — цілком можливо. Або навести понтонну переправу з підручних засобів, як це зробили власники кафе в парку Дружби народів (біля Московського моста).

Нагадаємо, минулого тижня міністр із питань надзвичайних ситуацій Нестор Шуфрич заявив, що його відомство підготувало список із 19 населених пунктів у Київській, Чернігівській, Черкаській та Одеській областях, мешканці яких можуть бути евакуйовані у разі підтоплень. Поки що, кажуть еменесники, завдяки вжитим раніше заходам (підрив криги, регулювання рівня води у водоймищах) евакуйовувати нікого не потрібно. Але вже почали закопувати... рибу, яка подохла в результаті цих заходів. На березі Київського моря — цілі могильники. Хтось поспіхом ховає рибу в пісок, поки вона не почала розкладатися. Екологи кажуть: це не вихід. Мовляв, рівень води знову підніметься, і весь цей мор піде у водойми.

Ну, а поки що в тому ж парку Дружби народів, де побували наші репортери, риба прийшла на... асфальт. Запеклий рибалка дід Петро радіє такій несподіваній риболовлі. А житель столичного району Осокорки Володимир вирішив з користю використовувати паводок: у неділю він зробив пробний заплив старим клеєним надувним човном. Мовляв, на глибину не пішов, поплавав буквально берегом.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Велика вода на Дніпрі, за прогнозами Гідрометцентру, спаде вже через кілька днів. А в Десні почне спадати через тиждень. Однак, за словами Миколи Кульбіди, в пониззях Десни пік весняного водопілля ще попереду, його слід очікувати на початку травня. Мовляв, ситуація багато в чому залежить від процесу танення снігів на території Білорусі.

Ольга ВІТЕР.

«Артекові» інкримінують розтрату бюджетних грошей

Прокуратура Криму за матеріалами КРУ в АРК порушила кримінальну справу за фактом нецільового використання 10 мільйонів бюджетних коштів посадовими особами міжнародного дитячого центру «Артек». «Установлено, що керівники «Артеку» погашали комерційний кредит на суму більше 7 мільйонів гривень, узятий в 2007 році на особисті потреби, за рахунок бюджетних коштів», — йдеться в інформації прокуратури. Прокуратура з залученням фахівців КРУ продовжує перевіряти, як «Артек» використовував бюджетні гроші.

Георгій ВЕРВЕС.

Повернулися до старих тарифів

На позачерговому засіданні Житомирської міськради призупинено дію нових тарифів на послуги виробничих ЖРЕП, введених з березня. Причина — обурення житомирян, які довідалися про значне підвищення плати з отриманих у квітні квитанцій. Міський голова Віра Шелудченко заявила, що при коригуванні тарифів бралося до уваги лише те, що після останньої їх зміни мінімальна зарплата підвищувалася шість разів. А у ВЖРЕПах оплата праці залишилася мізерною, причому виплачується з затримкою на два—чотири місяці. Вирішено створити комісію, яка разом з громадськістю займеться економічним обгрунтуванням тарифів.

Олексій КАВУН.

Житомир.

На Прикарпатті дешевшають цукор, яйця й сало

Моніторинг виявив певну стабілізацію цін і навіть зниження. Про це повідомила начальник відділу контролю цін на ринку продовольства Державної інспекції Леся Кос.

— Зростання цін на м’ясну та молочну продукцію не спостерігається, — зауважила вона. — Стабільною була ситуація і в передвеликодні дні, за винятком незначного зростання цін на молокопродукти. Але за останню декаду ціни на цю продукцію стабілізувалися та й попит на неї знизився. Минулого тижня трохи впала ціна на курячі яйця. Якщо до свят вона сягала вище гривні за штуку, то з минулої суботи вартість одного яйця вже становить від 75 до 92 копійок. Згідно з моніторингом на 6% знизилася ціна на сало. Продовжує дешевшати цукор.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Умови вступу до вузів дискримінують цьогорічних випускників

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Однією з найгостріших проблем цьогорічної вступної кампанії експерти називають нововведення щодо врахування середнього балу атестата. Логіка цих дій зрозуміла — відновити авторитет усіх вчителів та заохотити школярів до загальної освіченості. Та попри це виникає низка суперечливих питань. Приміром, чим обгрунтовано настільки велике значення, що надається середньому балу атестата? Нагадаємо, він становитиме четверту частину від конкурсного балу. Відтак, відігравативе далеко не останню роль при вступі до вищої школи. Та більш ніж це непокоїть учасників прес-конференції той факт, що нові правила поширюються і на цьогорічних випускників. Які такого повороту подій не очікували і останні кілька років посилено студіювали передусім обрані для ЗНО, а отже — необхідні для вступу до вищої школи, предмети.

— На початку року, — каже Наталія Линник, — випускники-2010 були зорієнтовані тільки на складання тестів. А зараз їм необхідно підтягувати оцінки і з решти, можливо, уже запущених предметів. Ми припускаємо, що це може призвести до відновлення корупційних схем. Передусім — відкрите та приховане хабарництво та тиск на вчителів.

Та, окрім цього пункту, проблем в цьогорічних правилах вступу до вузів залишається чимало, переконує Ольга Айвазовська.

— Ще одна небезпека — право абітурієнтів, що закінчили школу у 2007 році і раніше, вступати на заочну форму навчання без ЗНО. Тим самим ми визнаємо неповноцінність цієї форми навчання. Адже для зарахування на неї не потрібно мати того рівня знань, що вимагаються від абітурієнтів стаціонару. Та водночас ніхто не скасовував таку практику, як переведення студента із заочної форми навчання на денну. Тому це все потрібно ретельно відслідковувати.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ФОТОФАКТ

В Одесі відбулася жалобна хода, присвячена пам’яті вбитого 17 квітня минулого року студента Максима Чайки — лідера молодіжної організації «Слава й честь».

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

Навар тіньових шахт становить мільйони

За даними правоохоронців, на Луганщині працює близько 200 нелегальних міні-шахт. Фахівці підрахували, що кожна з них має в рік приблизно півтора мільйона гривень чистого прибутку. У середньому щодня кожна міні-шахта добуває 15 тонн вугілля. Якщо врахувати, що, як правило, такі кустарні виробництва працюють без вихідних, то за місяць може добуватися приблизно 450 тонн, а за рік — 5 400 тонн. Вартість «чорного золота» на споживчому ринку становить 400 грн. за тонну, отже, за рік хазяїн «копанки» може заробити більше 2 млн. грн. Підраховано, якщо на оплату праці чотирьох робітників піде приблизно 300 тисяч гривень і приблизно таку само суму хазяї віддадуть на хабарі, то суму, що залишилася, цілком можна вважати чистим наваром.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

З боржниками розбереться прокуратура

На засіданні Херсонської обласної комісії з ліквідації заборгованості з виплати зарплати ухвалено рішення передати в прокуратуру області матеріали за фактами невиплати заробітної плати робітникам ЗАТ «Красень», ТОВ «Авіа-Про» і Херсонський автозавод «ВІПОС».

За даними головного управління статистики в Херсонській області, у лютому сума заборгованості з зарплати зросла на 5,2 %, або 1,4 млн. грн., і на 1 березня сягнула 7,6 млн. грн., що на 5 мільйонів більше за показник, зафіксований на початок цього року.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Херсонська область.

* * *

Тим часом на Дніпропетровщині за безпідставну невиплату зарплат затримали виконувача обов'язків генерального директора ТОВ «Трансмаш». Як повідомили в прес-службі прокуратури області, маючи на розрахунковому рахунку кошти, він витратив їх на ведення господарської діяльності (зокрема, на оплату послуг сторонніх організацій), тоді як працівникам свого підприємства заборгував майже два мільйони гривень — за період з листопада 2008-го по лютий 2010 року.

Досудове слідство в порушеній за цим фактом кримінальній справі веде прокуратура Жовтневого району Кривого Рогу. З початку року за результатами проведених перевірок додержання законодавства про оплату праці прокурори області порушили 102 кримінальні справи, з яких 71 вже направлено до суду, внесли 242 документи прокурорського реагування, до відповідальності притягнуто 68 посадових осіб, відшкодовано 75,7 млн. грн. заборгованості.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

Сєвєродонецькі системи працюватимуть на космодромі в Бразилії

Сєвєродонецьке НВП «АНТЕКС-Автоматика» поставлятиме системи газового контролю на космодром у Бразилії. Науково-виробниче підприємство багато років бере участь у космічних програмах України, Росії, Білорусії, США. Торік, наприклад, його фахівці брали участь у пуску ракети «Зеніт-3SL» за міжнародною програмою «Морський старт». Спеціально на замовлення Роскосмосу (РФ), місцеві конструктори розробили й поставили кілька нових систем газового контролю для космічних стартів.

У програмі космічного старту в Бразилії на космодромі Алкантара розробники НВП беруть участь із 2004 року. У нових системах газового контролю враховано й використано найсучасніші засоби газового аналізу, автоматичної обробки даних і введення їх у бортові й наземні комп'ютерні системи. Причому основні базові наробки приладів виконано конструкторським колективом «АНТЕКСу». Поставку систем до Бразилії заплановано на 2011 рік, а в стартових роботах на космічних апаратах їх задіють уже в 2012 році.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ФОТОФАКТ

У Вінниці пройшов «Весільний ярмарок-2010», де відвідувачам запропонували найрізноманітніші варіанти проведення й організації врочистостей, а також вбрання для молодих, флористичні композиції, новинки декору для оформлення залу, а стилісти й візажисти провели майстер-класи.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

На миття Леніна пішло 10 тисяч гривень

Пам'ятник Володимиру Іллічу Леніну в центрі Херсона, на площі Свободи, комунальні служби міста протягом робочого дня чистили, мили, відшкрібали від бруду. На миття монумента вождю світового пролетаріату в міському бюджеті передбачено 10 тисяч гривень.

Рішення про чищення пам'ятника прийняла міська рада. З урахуванням того, що наближається 140-літній ювілей В. І. Леніна, депутати вважали за необхідне влаштувати йому «баню». Миття очікує й інші пам'ятники, розташовані в обласному центрі. Але вона не буде такою ретельною, як у цьому випадку.

Вл. інф.

Банкіри оформляли липові кредити

Прокуратура області викрила службових осіб полонського відділення одного з банків, які уклали 14 липових кредитних договорів від імені жителів Полонного та району і отримали кредитні картки, за допомогою яких перевели в готівку і поклали до своїх кишень майже 350 тисяч гривень.

Такі факти непоодинокі. Незаконну операцію провели банкіри в Красилівському районі, де завдяки підробці отримали 50 тисяч гривень кредиту. А хмельничанка на основі фальшивих довідок про доходи взяла кредит майже на 70 тисяч доларів. Тільки з початку року в порядку нагляду за додержанням банківського законодавства органами прокуратури порушено 34 кримінальні справи, з них 25 направлено до суду з обвинувальним висновком.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Цигарки міняли на цукерки

Ритуальне спалення цигарок відбулося в рамках акції «Цигаркам — НІ!» в Івано-Франківську. Її організувала громадська організація «Народний спротив». За словами організаторів, метою заходу було інформувати молодь про шкідливість паління та заохотити її до здорового способу життя. Людям пропонували обміняти цигарки на цукерки, потренуватися у киданні дротиків у цигаркову пачку, вкинути цигарку до капелюха тощо. Протягом дійства зачитували інформацію про шкідливість куріння, виступали люди, які вже позбулися цієї шкідливої звички.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Весняний сік

У Берестовецькому лісництві, що на Чернігівщині, кипить робота — тут закінчується сезон збирання березового соку. Попід деревами — пластикові пакети, куди стікається напій. Відрами, раз на добу, збирачі зносять його до накопичувальної цистерни. Звідти свіжий сік на переробку забирає машинами Ніжинський консервний завод, де його пастеризують і пакують. За літр свіжого напою підприємство платить лісництву 45 копійок. А вже в торговельній мережі за літровий пакет соку просять шість гривень.

— Звісно, — розповів бригадир ділянки із заготівлі соку Володимир Фесенко **(на знімку)**, — будь-хто не може точити сік. Для цього потрібно отримати дозвіл — так званий «Лісовий квиток», за який до місцевого бюджету платиться спеціальний податок. Є й відповідні правила, яких належить дотримуватися. Молоді дерева, до 20 років, приміром, не можна підсочувати, щоб не всохли. А у саму крону варто заглиблюватися не більш як на два сантиметри. Тоді береза сама себе залікує, бо у неї, як у людини, є імунна система. Хоча дерева у нас «працюють» чимало років, вони завжди затягують свої рани. Цікаво, що береза тягне сік корінням. Далі — фільтрує, пропускає його через себе. До пакетів він потрапляє чистим, наче сльоза.

За сезон, якщо її правильно «експлуатувати», береза видає близько ста літрів соку. А збирають його навесні обмежений час: буває два тижні, буває тиждень — усе залежить від погоди. Тутешні працівники стверджують, що одна береза дає солодкий сік, інша ні — тут на яке дерево натрапиш. Але що старша, то сік у неї ароматніший. А наймарудніша робота — усе відлагодити. Для цього може знадобитися й три—чотири дні. Найактивніше сік тече після обіду, коли тепло. Вночі, за холодної погоди, не так. З одного дерева за добу набігає відра два — майже повний пакет.

У цьому лісництві на заготівлі тепер працюють п'ять бригад. За сезон кожен робітник заробляє близько трьох тисяч гривень, та й бюджет від цього виграє. Виробники справжнього соку в таких доходах зацікавлені. Те, що у магазинах дедалі частіше з'являється дешевший, виготовлений за допомогою хімії фальсифікат, їх, ясна річ, непокоїть.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Фото автора.

У НОМЕР

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Конкурс «Товтри» зібрав юних хористів країни

Перший всеукраїнський конкурс дитячих і юнацьких хорових колективів «Товтри», приурочений до 132-річчя від дня народження Миколи Леонтовича, завершився у Кам'янці-Подільському. Змагалися дитячі хорові капели зі всієї України, вік учасників яких — від 10 до 16 років. Серед них журі обрало кращих: «Подільські солов'ї» (Хмельницький), «Журавлик» (Кам'янець-Подільський), «Шкільний корабель» (Київ), хор дитячої музичної школи Івано-Франківська.

Дорожники думають про наступну зиму

Готуватися до наступної зими кам'янець-подільські дорожники почали вже сьогодні. Начальник управління ЖКГ Олег Шкільнюк заявив, що з листопада по березень витратили 3400 тонн відсіву та 290 тонн солі, частково позичених у сусідів. Щоб успішно витримати випробування майбутніми морозами та заметілями, необхідно придбати чотири тисячі тонн відсіву, 400 тонн солі, збільшити кошти й на оплату за чергування техніки з прибирання снігу на дорогах до 500 тисяч гривень, а її капітальний ремонт може сягнути ста тисяч гривень. Таких великих витрат у дорожників не було вже з десяток років.

Віра ШПИЛЬОВА.

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

Загинув, копаючи криницю

Трагедія сталася в Левкові, що біля Житомира. Місцевий житель найняв працівників, щоб викопали у дворі криницю. Коли яма була близько семи метрів, обвалився грунт і копача, який був унизу, засипало землею. Колеги намагалися власними силами відкопати чоловіка, але їм це не вдалося. Загиблого з-під землі дістали рятувальники МНС.

Олексій КАВУН.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Став депутатом — посади дерево

Депутати Івано-Франківської обласної ради посадили 150 дерев у ботанічному саду Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника, що в урочищі Дем'янів Лаз. Як повідомляє прес-служба голови обласної ради, у такий спосіб вони підтримали розпорядження голови обласної державної адміністрації, депутата облради Михайла Вишиванюка щодо проведення акції «Посади своє дерево та збережи його». Тут підрахували: якщо кожен депутат від обласної до сільської рад краю «посадить своє дерево», то в області стане більше одразу на 11 тисяч дерев.

Дарина НАЗАРЧУК.

ЛЬВІВ

Стартував проект з енергозбереження

У Львові в рамках співпраці з Європейським Союзом стартував проект «Модел Сьюдад», присвячений проблемам енергозбереження. Споживання енергії в Україні на душу населення чи не найвище в Європі, — зазначив голова Представництва Єврокомісії в Україні Жозе Мануель Пінту Тейшейра під час презентації проекту у Львові. Львів отримає від програми Євросоюзу «Сьюдад» 106 тис. 866 євро і виділить із власного бюджету 26 тис. 716 євро для проведення заходів з енергозбереження у гімназії «Сихівська», де планують утеплити зовнішні огороджувальні конструкції пінополістиролом, замінити віконні конструкції та модернізувати внутрішні системи теплоовикористання.

Таємниці ювелірної кухні,

або Не купайте срібло в Чорному морі

«Дорогі жінки, ви ж не саджаєте картоплю в сукні від Діор, тоді чому при цьому не знімаєте дорогоцінні прикраси?» Ювеліри розкривають секрети «приготування» каблучок, сережок і браслетів під фірмовим соусом Київського ювелірного заводу (КЮЗ), закликаючи українок дбайливіше ставитися до виробів із золота та срібла.

Не кочегари ми — ливарники

«Ось це зливок чистого золота», — начальник заводської лабораторії Олександр Курись демонструє чималий шматок жовтого металу й для більшого ефекту постукує ним по полиці сейфа. Від ударів «побратима» підстрибує срібло. Зливки зберігаються в скарбниці по сусідству і, як правило, довго тут не залежуються. Після процедури зважування та визначення проби їх одразу відправляють у роботу.

Перший етап — плавлення, коли банківське золото схрещують зі спеціальними італійськими гранулами з міді, цинку або паладію. Це потрібно для того, щоб вироби не гнулися, не дряпалися, а також щоб вони набули потрібного кольору. Помішуючи розпечений метал, Володимир, оператор плавильних установок, розповідає, в чому полягає його робота: «Завантажити, відпиляти, передати далі».

Далі — це на ділянку лиття. Там виготовлений сплав набуває перших форм. На вигляд вони — як золоті ялинки — так називають відливки, в яких угадуються майбутні сережки та обручки.

— В литті — 95% від Бога й лише п'ять від ливарника, — каже головний технолог КЮЗу В'ячеслав Томко. — Тому дуже важливо відразу роздивитися всі дефекти й неточності. Адже тут кожна відлита деталь знаходить свою пару. Додаткові завиточки, пелюсточки групують для відправлення на складання.

Складають прикраси, кріплять вставки й полірують вироби винятково чоловіки. І не тому, що панянки полюбляють усе блискуче. Просто робота вимагає неабиякої сили й посидючості.

ЦИФРИ Й КОМЕНТАРІ:

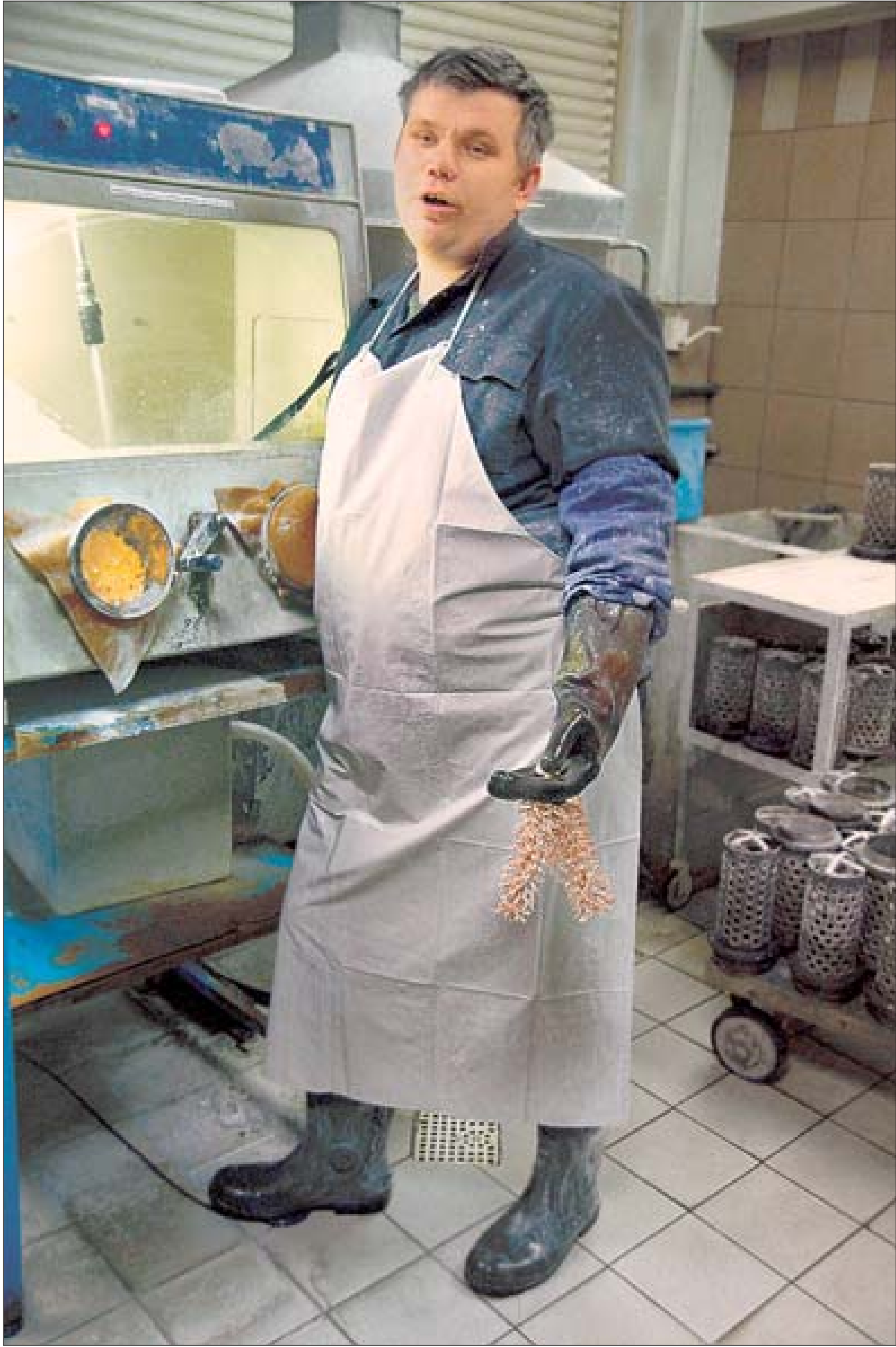
Під час кризи продажі ювелірних виробів знизилися приблизно на 30%, повідомив головний інженер Київського ювелірного заводу Віталій Сацков:

— Попит перемістився убік дешевших ювелірних виробів, особливо срібних моделей. У продажах по групі дорогих діамантових виробів не особливо помітний спад. Зниження більше стосується середньої ніші, — зазначив експерт.

Експрес-метод «розпізнай пробу»

Сплав і вироби переміщаються з одного цеху в інший тільки з дозволу головної заводської лабораторії. На кожному етапі їх в обов'язковому порядку тестують — щоб проба відповідала держстандартам. Кореспондент "Голосу України" з допомогою комп'ютерної діагностики зважилася перевірити на справжність свою каблучку. Через півтори хвилини машина видає результат. І, о диво! Замість 585-ї проби на екрані — 588-ма! З'ясовується, мідь, що входить до складу виробу, окисляється і стирається з поверхні, виводячи на перший план аурум.

— Помилково вважати, що, не скидаючи золото, можна робити все, що завгодно: готувати, прати, не кажучи вже про те, щоб мазати руки кремом, адже деякі косметичні компанії додають у свою продукцію ртуть, а це згубно для золотої прикраси, — зазначає інженер-технолог лабораторії Наталя Швайковська. — І ще: заздалегідь не раджу «купати» срібло в Чорному морі, моментально одержите колір мокрого асфальту.

Тавро ганьби

На заводі трудяться сотні людей. Якщо прийшов на роботу в золотій прикрасі, будь люб'язний: здай на прохідний, щоб потім не виникало зайвих запитань. А от зі спокусою прихопити щось додому борються перевіреними методами.

— Система контролю й обліку побудована так, що коли я взяв у роботу сировину за вагою, кількістю і пробою, а потім здаю, то нікому не потрібні мої пояснення про те, що в мене щось пропало або десь застряг шматочок стружки. Все просто: скільки взяв — стільки поверни, — роз'яснює В'ячеслав Томко.

Якщо хтось все-таки не утримався, покарання — трикратне стягнення заподіяного збитку. До речі, в бригадах, де працюють по кілька людей, діє принцип: один за всіх і всі за одного, якщо один не чистий на руку, то розплачуються усі.

Не все те золото, що блищить

Як відзначають тут, масштаби поширення підробленого золота в Україні значні, але назвати точну цифру не беруться навіть фахівці. Найчастіше фальшивки приїжджають до нас із-за кордону — Туреччини та Італії. Тому купувати ювелірні прикраси експерти радять тільки в спеціалізованих магазинах. Щоб уберегтися від підробок, потрібно уважно читати етикетку, на якій обов'язково є повна інформація про дорогоцінний метал (проба, вага) і про каміння (їхні технічні характеристики, відповідність держстандартам).

До речі, майте на увазі: в Україні тільки чотирьом ювелірним підприємствам дозволено клеймування виробів власного виробництва. Це Вінницький, Харківський і Львівський заводи, а Київський ювелірний підкріпив свої амбіції першокласною лабораторією, атестованою держстандартом.

Наталія ОВДІЄНКО.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ЦІКАВО

Кажуть, що Леонід Черновецький замовив на заводі чайний сервіз із чистого золота із зображенням свого улюбленця — кота Яші, а коли Президентом був Леонід Кучма, на КЮЗі регулярно виготовляли йому подарунки на замовлення — одного разу навіть шаблю із золотою рукояткою.

Купувати ювелірні прикраси експерти радять тільки в спеціалізованих магазинах

13 квітня. Борис Тарасюк, Олег Білорус, Анатолій Семинога; Андрій Клюєв, Микола Мартиненко, Микола Деркач під час погоджувальної ради, на якій, зокрема, до порядку денного нинішнього пленарного тижня включено майже 70 питань.

Звільнення від передвиборних ілюзій

Загалом за період з 13 по 16 квітня було розглянуто 43 питання порядку денного. За результатами розгляду в цілому прийнято три закони та 19 постанов, 11 законопроектів та один проект постанови ухвалено за основу, два законопроекти направлено на повторне перше читання до комітету, 18 законопроектів та один проект постанови відхилено. Однак лакмусовим папірцем на виконання передвиборних обіцянок для політичних сил став розгляд 11 соціальних законопроектів, з яких лише два було прийнято в першому читанні.

Саме ці законопроекти стали приводом до блокування парламентської трибуни у четвер, 15 квітня, фракціями БЮТ і «НУ—НС». Опозиція закидала коаліції відхилення напередодні законопроекту про внесення змін до закону «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», які передбачали збільшення рівня допомоги до прожиткового мінімуму. І покладала на правлячу коаліцію відповідальність за те, що соціальні стандарти не будуть підвищені малозабезпеченим громадянам. Проте коаліція відповіла «не словом, а ділом»: адже саме того дня на розсуд парламенту уряд уперше за декілька років представив проект Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2010 рік. Блокування довелося припинити і повернутися депутатам на робочі місця.

А серед них, до речі, минулого тижня знову з'явилися вакантні місця: проголосовано 12 постанов про дострокове припинення повноважень тих народних депутатів, які отримали посади у виконавчій владі — глав облдержадміністрацій, в уряді та в адміністрації Президента. Серед них, окрім регіоналів, і колишній бютівець Андрій Портнов.

Найвагоміший документ тижня — Державну програму економічного та соціального розвитку України на 2010 рік відправлено на доопрацювання до другого читання. А проект державного кошторису на поточний рік досі до парламенту не подано — процес загнувся і спинився на невизначеній ціні на російський газ. Політичні опоненти наразі залишаються кожен на своїх позиціях: провладні сили, за словами лідера фракції Партії регіонів Олександра Єфремова, запевняють у тому, що «коаліція прийматиме рішення, корисні для держави». А опозиція, за висловом Миколи Томенка, опускає з небес на грішну землю: «В Україні пройшов тиждень звільнення держави від передвиборних ілюзій. Початок комунізму (або проекту «Україна для людей») переноситься на невизначений термін».

Юліана ШЕВЧУК.

13 квітня. Роман Забзалюк, Андрій Кожем'якін, Юрій Прокопчук, Катерина Лук'янова, Іван Кириленко під час парламентського засідання, на якому, зокрема, в першому читанні схвалено проект закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні порушення (щодо відповідальності за пропаганду ідей нацизму).

14 квітня. Юрій Воропаєв, Юлія Новикова під час парламентського засідання, на якому, зокрема, в першому читанні схвалено проект закону про обіг зброї невійськового призначення.

15 квітня. Зранку депутати із фракції БЮТ оточили трибуну, запитуючи, де обіцяні Президентом під час виборчої кампанії підвищення зарплат і пенсій. У цей же день у першому читанні ухвалено представлену урядом Державну програму економічного та соціального розвитку України на 2010 рік.

16 квітня. Олег Зарубінський, Олександр Стоян під час парламентського засідання, на якому, зокрема, склали депутатські мандати депутати, які перейшли на роботу до виконавчих органів влади.

Чотири дні із життя Верховної Ради України очима фотокореспондента Сергія КОВАЛЬЧУКА

У столиці на параді з нагоди 9 Травня пронесуть найбільшу Георгіївську стрічку, створену одеськими студентами

Всеукраїнська Асоціація ветеранів–підводників проводить автопробіг, присвячений 65–річчю перемоги у Великій Вітчизняній війні та 100–річчю від дня народження двічі Героя Радянського Союзу адмірала флоту Сергія Горшкова

РЕГІОНИ

ПОЛТАВА

Меморіал зустріне свято оновленим

Реконструкція меморіалу Солдатської Слави стала наймасштабнішим проектом у рамках заходів до 65-річчя Перемоги у Полтаві. Минулої осені меморіал відсвяткував 50-річчя, однак, оскільки раніше тут проводився лише косметичний ремонт, нині взялися за комплексну реконструкцію, включно зі стелою, пам'ятником воїну-визволителю з Вічним вогнем і всією прилеглою територією. Поновлять і надгробні плити, адже на території меморіалу покояться й ті, хто загинув, визволяючи Полтаву та область. Повністю перекладуть новою плиткою центральний вхід до меморіалу та пішохідні доріжки, проведуть озеленення і розіб'ють нові клумби.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

КРИМ

У Євпаторії до Дня Перемоги організують музичний екскурсійний маршрут

Перший музичний екскурсійний маршрут, присвячений захисникам Вітчизни, готується в Євпаторії. «У рамках оголошеного цього року міською владою конкурсу на кращий екскурсійний маршрут, присвячений 65-літтю Великої Перемоги, нині розглядають 4 заявки, в одній з яких представлено музичний маршрут. Під час екскурсії звучатимуть в записку пісні про війну у виконанні місцевого композитора й вокаліста Світлани Шаповалової», — розповів співробітник Євпаторійської міськради Сергій Стрельбицький.

За словами Стрельбицького, поза конкурсом розглядається маршрут, з ідеєю якого виступив ветеран Великої Вітчизняної війни Борис Брускін. За задумом, до Дня Перемоги організують екскурсію, головним об'єктом якої стануть анотаційні та меморіальні дошки на будинках, у яких колись жили або нині живуть учасники війни, насамперед, Герої Радянського Союзу.

Георгій ВЕРВЕС.

МИКОЛАЇВ

Кожному ветерану вручать «конверт»

До 65-річчя Перемоги депутати Миколаївської обласної ради подбали про подарунок для тритисячної армії фронтовиків області: до Дня Перемоги кожний з них одержить по 600 гривень матеріальної допомоги. Для цієї мети із обласного бюджету виділено майже мільйон гривень. Одноразову матеріальну допомогу в розмірі 1000 гривень одержать також 178 інвалідів війни в Афганістані й родини загиблих воїнів-афганців. Для цієї мети з обласного бюджету виділено 178 тисяч гривень. У рамках обласної комплексної програми «Турбота» 49 визволителів Миколаївської області від фашистських загарбників щомісяця одержують по 150 гривень доплати до пенсій. І цього року для цієї мети депутати обласної ради передбачили в бюджеті 88,2 тисячі гривень.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

На фронт — через бункер Паулюса

Такий виявився бойовий шлях Флора Панасовича Лещука **(на знімку)** із села Остріїв Млинівського району. Більше того, у 1944 році у цьому бункері солдат, сівши в генеральське крісло, дозволив собі трішки «покерувати військами». І це тоді, коли Лещукові було лише сімнадцять з половиною літ і його на призовному пункті не хотіли записувати до війська...

— Мій батько пішов на фронт у січні 1944 року, — розповідає Флор Панасович, — а вже в лютому, через місяць, прийшла додому похоронка, де значилося, що солдат Панас Арсентійович Лещук загинув як герой у Латвії. Через двадцять років після війни я їздив до Латвії, де поховано батька, вклонився братській могилі. А заодно дізнався, що на всіх, хто тут спочив у Бозі, прийшла однакова за змістом похоронка: «Загинув як герой», тільки прізвища міняли. А геройство полягало в тому, що цілий батальйон піхоти з одними гвинтівками, без підтримки артилерії та авіації, кинули на масовану ворожу оборону. Ось так, на відкритому полі, біжучи в атаку з криком: «Ура!», і полягла половина батальйону. Але тоді, у 1944-му, я зовсім по-іншому уявляв фронт, за схемою — як наші хвацьки женуть німців. Хотілося й самому погнати фріца. Утім, мама, зачувши, що я збираюся до військкомату у Млинів, місця собі не знаходила. Спочатку просила-вмовляла повернутися, а потім тільки те й робила, що шептала молитву на прощання — як нещодавно своєму чоловікові. Обидва цих прощання я досі виразно пам'ятаю. Особливо — батькове. Тато наш прощався тричі. Підійде до дверей — і вертається назад. Обніме всіх нас, розцілує — і знову до дверей. Ніяк не міг поріг переступити, ніби відчував, що йде в останню путь. А ось у мене було інше відчуття — що обов'язково повернуся додому.

Спочатку Флор Лещук, як і кілька інших новобранців із Млинівського району, потрапив у запасний полк, де пройшов курс молодого бійця. Запасний полк перебував у тилу, але близько до фронту.

— Від лінії фронту ми постійно були, як то кажуть, на відстані простягнутої руки, — пригадує ветеран. — Якось у лісі організували тренувальне стрільбище, а німці на передовій зачули постріли і почали обстрілювати нас із гармат. Чи то навмання, чи то за чиєюсь наводкою. Одне слово, зробили нам перше бойове хрещення. А потім на території Польщі наш полк зупинився в одній пам'ятній місцині. Це колишнє штабне лігво генерала Паулюса. Того самого, що був розробником плану «Барбаросса» і який на Нюрнберзькому процесі свідчив проти нацистів, бо здався в полон Радянській армії. Довелося побувати навіть у кабінеті Паулюса, звідкіля він здійснював керування своєю десятою (на той час) армією. Тоді довідався про страшні звірства, які чинили гітлерівці над радянськими полоненими, що будували бункер. Практично ніхто з цих полонених не вижив, усіх знищили, щоб втаємничити об'єкт. Залишився тільки один свідок, який через каналізаційну трубу вибрався на волю. Саме від нього ми вперше довідалися про страшну сторінку історії.

> Село, про яке йдеться (там живе ветеран), належить до Добрятинської сільради Млинівського району, воно маленьке — лише 370 людей.

— А вже через кілька днів після перебування у ставці Паулюса наш полк перекинули на лінію фронту, дали кожному по сто патронів і наказали з боєм взяти висоту, — розповідає Флор Панасович. — Перша лінія піхоти не змогла цього зробити — майже повністю її перебили кулеметним та автоматним вогнем. А другій лінії, в якій був і я, таки вдалося вибити ворога, хоча без втрат також не обійшлося. Тоді мені просто пощастило вижити, а через місяць таки вибув з ладу. Тільки не через поранення, а через обмороження ніг. Настали морози, а ми, піхота, — в окопах, в американських дірявих черевиках. А ще, як на зло, у траншеях звідкілясь почала набиратися вода. Вечері промочили ноги, а вночі, коли мороз посилився, від холоду ледь дуба не дали. Довго валявся в госпіталі. Хотіли навіть ампутувати ноги. На щастя, нагодився якийсь лікар-полковник, сказав, щоб хірурги зачекали день-другий. А потім порадив: щоб урятувати ноги, відрізати окремі пальці. Ось так я вижив і, хоч і беспальченком, дожив до нинішніх днів...

Флор Панасович після війни працював у колгоспі бригадиром хмелярні, токовим, на фермерській кухні. Має більше десяти нагород — фронтових і трудових. Серед них орден «За мужність», медаль Жукова, орден Вітчизняної війни II ступеня. А найдорожча для нього, каже, медаль «За перемогу над Німеччиною».

— Бо заради цієї перемоги я пішов на війну. Пішов, щоб була Україна, щоб народжувалися діти, онуки. І правнуки. Їх у мене вже четверо. Наймолодшому Мирославу — чотири роки. Він найбільше любить гратися моїми медалями. Деякі позакидав так, що й досі не можу знайти. Нехай... Головне, щоб його долю, як і долю наступних поколінь, ніколи не затьмарювала війна.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Подякуймо сьогодні, щоб завтра не було пізно

У репортажі «Осада Тарнополя», опублікованому 16 квітня 1944 року в «Красной звезде» — на другий день після визволення міста (тоді воно називалося Тарнополем), відомий російський письменник Костянтин Сімонов порівнював тутешні бої зі сталінградськими. Він був вражений масштабами руйнувань. Німці добре укріпилися у старих будинках, товщина стін яких сягала метра і більше. Вночі німецькі бомбардувальники скидали для тих, хто опинився в облозі, продовольство і боєприпаси. Кожен дім радянським військам довелося брати штурмом, деякі переходили з рук у руки кілька разів. 90 відсотків будівель центральної частини міста були зруйновані. Обласний центр довелося перенести до Чорткова. Катерина Мельникова, котра багато років працювала в обласній газеті «Вільне життя», розповідала про такий випадок. 1948-го, розчищаючи руїни, мешканці міста відкопали чотирьох німців: зарослих, страшних. Під час бомбардувань їх привалило, але під будинком був продовольчий склад, отож вони собі й жили три роки. Коли їх вивели на поверхню, ті ніяк не могли повірити, що війни вже немає.

Німецький офіцер Гердт Фрікке, учасник боїв за Тернопіль, написав мемуари, де визнав, що оточений німецький гарнізон був приречений, тому не було потреби так опиратися і руйнувати місто. Гвардії полковник, почесний громадянин Тернополя і почесний солдат Війська Польського Григорій Хилько, який у квітні 1944-го підняв прапор над містом, також згодом писав, що ціна, заплачена за визволення Тернополя, була страшною й людськими жертвами, й масштабами руйнувань. У своїх спогадах Герой Радянського Союзу Борис Кошечкін згадував, як у боях за місто загинули його побратими-танкісти, а він дивом залишився живим. До речі, листи зі спогадами учасників визволення Тернополя: Григорія Хилька, Бориса Кошечкіна, Василя Сєдова, Василя Кургузнікова та інших працівники обласного державного архіву врятували після того, як вже у наші часи у школах нищили музеї бойової слави. Солдатські трикутники виловлювали у брудній воді шкільних підвалів, а скільки документів пропало... Те, що вдалося врятувати, експонується на виставці «Пам'ять серця», що розгорнуто цими днями в архіві. До 65-річчя Перемоги її розширять. Два роки тому я писала про знайдені на горищі колишньої пошти більше трьохсот листів перших днів війни. Їх хотіли опублікувати, та так нічого й не вийшло. Тим часом москвичі зняли фільм за цими листами і знайшли кількох адресатів.

Можливо, тому, що не вміємо берегти пам'ять, багато хто не довіряє музеям, архівам. Скажімо, Станіслав Союшкін, батько якого Іван Союшкін загинув за два дні до визволення Тернополя і похований у парку Слави, сам зібрав чималo цікавих матеріалів: карт, схем, фотографій, спогадів очевидців. І вирішив передати усе це дітям і онукам. Станіслав Іванович мешкає у Тернополі з 1966 року, вважає, що наступні покоління мають знати, якого вони роду, і пишатися дідами-прадідами. У Петриківському будинку-інтернаті для людей похилого віку я зустріла Галину Михайлівну Мамаєву, яка багато років вела велику пошукову роботу у тодішній школі №4, де був один з найбагатших за експонатами музей бойової слави. З собою вона взяла найдорожче: альбоми, фотографії, вирізки з газет тих часів. Багатий архів довоєнного, воєнного і післявоєнного Тернополя має заслужений журналіст України, справжній патріот міста Ярослав Гулько. Альбоми для онуків і правнука оформила радистка одного з партизанських загонів Брянщини, а нині мешканка Тернополя Тамара Новицька. В альбомах — її правда про війну, яку вона пройшла, листи, вірші. Острівці пам'яті, незважаючи на мінливі політичні віяння, на щастя, зберігаються, хоч, звичайно, не в таких масштабах, як має бути.

У Тернополі нині мешкає лише шестеро його визволителів. Ілля Чередниченко досі напам'ять читає Шевченка, Олександр Долгушин сам пише чудові вірші, Віктор Сергеєв, Едуард Ерм, Микола Коннов, Василь Смиченко... Наймолодшому — 85, найстаршому — за 90. Подякуймо за їхній подвиг, вклонімося. Бо завтра може буде пізно.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

На фото: Ілля Чередниченко — один з шести живих визволителів Тернополя.
Фото автора.

Практично ніхто з цих полонених не вижив, усіх знищили, щоб втаємничити об'єкт

Пам'ятаємо Подвиг наших людей

Голова Луганської обласної ради Володимир ПРИСТЮК про себе, про історію, про підготовку регіону до святкування 65-річчя Перемоги й акцію «Голосу України»

— У роки Великої Вітчизняної війни на фронт пішло більше чотирьохсот тисяч мешканців Луганської області. Більш як половина з них додому не повернулася, полягли на полі бою. Чи торкнулися ці історичні події конкретно вашої родини, родичів? Скажімо, про що б ви могли розповісти своїм онукам, і наскільки важлива для вас ця тема?

— Мій дідусь по батьку Назар Ігнатійович Пристюк пішов на фронт 1941-го і дійшов до Праги, хоча мріяв закінчити війну в Берліні. Додому його повернули достроково з тієї причини, що в нього на батьківщині, на Чернігівщині, залишилося п'ятеро дітей, а дружина (моя бабуся Марина) у війну померла від гнійної ангіни. Але на «гражданці» дід Назар довго не пробув, відправили його на Японську... Воювати довелося до 1947-го включно. Я, можна сказати, виріс в обіймах дідуся. Пам'ятаю, як надягав його фронтову гімнастерку з нагородами. Вона була мені велика. Та й важкою здавалася. Але в ній я почувався богатирем і безстрашним воїном. А ще дід подарував мені свій фронтовий польовий планшет. Це була межа бажань кожного хлопчика! Дід багато розповідав про те, як воював, голодував, мерз в окопах, як гинули його товариші. Як писав листа дружині, не знаючи, що вона вже померла... Я заплющував очі й уявляв себе на вогневих рубежах. Під дією воєнних розповідей у дитинстві я вважав, що на світі існує тільки дві професії — військовий і будівельник. І дуже хотів стати військовим, навіть здавав документи до московського суворівського. Але життя розпорядилося по-своєму. А дідова гімнастерка, його нагороди, планшет, навіть фронтова шинель збереглися й до сьогодні. Їх дбайливо зберігає моя рідна тітка, що живе в Чернігівській області. А мої сини — вони знають бойову історію свого прадіда. І зовсім щиро вважають його героєм.

— Володимире Миколайовичу, чи був у вашому житті момент, коли ви, можливо, якось по-особливому перейнялися такими поняттями, як героїзм, патріотизм, національна гордість?

— Дуже сильне враження на мене справив музей «Молода гвардія». В 1972 році, коли мені було 12 років, наш клас уперше поїхав до Краснодона. Батько тоді керував будуправлінням в Антрациті, і я випросив його як шефську допомогу виділити транспорт для поїздки. Дали нам бортову машину, у кузові — лавки нетесані. І ми, гарно вбрані, щасливі вирушили до музею. Те, що там побачив і почув, мене просто приголомшило. Особливо — написи на стінах камер, в яких фашисти тримали членів підпільної організації «Молода гвардія». Змучені катуваннями юнаки й дівчата, які фактично ще не встигли пожити й покохати, уже знали, що загинуть. Але думали про Батьківщину, про те, що ніхто й ніколи не змусить їх її зрадити. І писали про це на стінах каземату так, що серце стискалося.

Коли поверталися додому, почалася злива. Якось відразу похолоднішало... І ми, змоклі, тремтячи, всю дорогу ридали, обійнявшись, і клялися один одному в тому, що ніколи не зрадимо нашу Батьківщину. Сьогодні, уже з висоти свого віку й досвіду, можу стверджувати, що патріотичне виховання відіграє величезну, якщо не основну, роль у тому, щоб виростити гідне покоління. Ми в області це розуміємо й намагаємося робити все, щоб зберегти пам'ять про життя дідівпрадідів, зберегти їхні традиції й передати нашим дітям.

— Володимире Миколайовичу, в останні роки в області стало традицією урочистості до Дня Перемоги проводити на тій території, де відбувалися найкровопролитніші бої за кожну п'ядь землі. Цього року вони пройдуть у Лисичанську, на Привільнянському плацдармі.

— Знаєте, мені здається, у цій ситуації треба говорити не про масштаб. Хтось, підганяючи цифри, порівнює кількість загиблих на квадратний метр, але особисто я виділив би інше. Так, невеликому Привіллю у війну було дуже важко: фашисти захоплювали його двічі, у цілому містечко було окуповано майже 400 днів і щораз його визволяли у важких боях, з величезними втратами. Але так було практично скрізь на тій території, яку захоплював ворог. І тут масштаб боїв треба міряти не за кількістю жертв, а за мірою мужності наших людей. Що таке Привільнянський плацдарм? По суті, — зовсім мала п'ядь, але наші стояли тут на смерть, бо знали: якщо втримають її, визволять від загарбників Лисичанськ, Привілля, Пролетарськ, фактично відкриють шлях до визволення Донбасу й сплутають супротивнику всі карти. Багато разів гітлерівці намагалися скинути наші війська з плацдарму, але ні люті атаки танків і піхоти, ні запеклі бомбардування й обстріли не зламали духу солдатів. Плацдарм утримували все літо 1943-го ціною мужності й героїзму його захисників. У братських могилах невеликого Привілля спочивають близько трьох тисяч радянських солдатів та офіцерів. А ще його визволителі поховані у Краснянці, Рубіжному, Кремінній, інших селах і селищах, розташованих на лівому березі Сіверського Дінця. Але, як розповідали очевидці, загиблих було у багато разів більше. На честь усіх безіменних героїв, останки яких досі знаходимо у землі, до 9 Травня на Привільнянському плацдармі відкриємо новий Меморіал. Буде їм спільний надгробок. А всім живим — нагадування про Подвиг.

— До 65-річчя Перемоги Луганщина розгорнула велику підготовку. Що у ній головне?

— Найголовніше — дійти до кожного ветерана. Самим собі ми поставили завдання — зробити все, щоб учасники війни й ті, хто кував перемогу в тилу, були оточені увагою й турботою. До речі, це завдання не тільки на найближчі тижні. Це має бути нашою постійною метою.

— Яким чином його виконуватимете?

— Практично у кожного з учасників війни вже побували медичні працівники — зібрали відомості, чого вони потребують, щось відразу вирішили за рахунок місцевих можливостей. Далі підключилися ми. Наприклад, за кошти обласного бюджету до 65-річчя Перемоги ми забезпечимо очними протезами й слуховими апаратами всіх інвалідів війни, що цього потребують. Протягом року оплатимо операції з установлення штучних кришталиків 27 ветеранам. За кошти місцевих бюджетів проведемо зубопротезування для п'ятисот осіб. Комунальні підприємства займаються розв'язанням побутових проблем ветеранів: ремонтують будинки, латають дахи, комунікації, тим, хто потребує, проводять телефонний зв'язок. До речі, ми вирішили, що тих учасників війни, у кого досі немає стаціонарних телефонів, забезпечимо мобільними. Ще до свята відкриємо дві нові «Ветеранські аптеки» — у Краснодоні й Кремінському районі. Луганщина, до речі, єдина в Україні область, де створено потужну комунальну мережу аптек для ветеранів. Тут люди похилого віку можуть не тільки за пільговою ціною придбати ліки, а й одержати безплатну медичну консультацію: виміряти тиск, температуру, зробити укол. Таких аптек в області вже діє десять, їхню мережу розширюватимемо й надалі. Серйозний цикл заходів на честь річниці Перемоги запланований і в обласному госпіталі ветеранів. Це обласна комунальна установа, що славиться на всю країну. Маю відзначити, коли мова заходить про можливе збільшення фінансування для госпіталю або виділення йому цільових коштів на вирішення якихось завдань, наші депутати завжди одностайно голосують «за». При тому, що представляють різні політичні сили й з деяких питань нерідко мають кардинально різні точки зору. Але — не в цьому випадку.

— Володимире Миколайовичу, ви стоїте на тому переконанні, що військово-патріотичні традиції старшого покоління повинні знайти продовження у серцях і умах нинішньої молоді. У цьому плані цікаво дізнатися, яку участь у підготовці до 65-річчя Перемоги бере луганська молодь. І взагалі, як ви гадаєте, чи цікава їй така робота?

— Я точно знаю, що їм це важливо. Більше сорока молодіжних громадських організацій (у тому числі й «молодіжні крила» найрізноманітніших політичних партій) свого часу об'єдналися в обласну молодіжну раду. І якийсь час тому вони з власної ініціативи, а не з чиєїсь вказівки, оголосили акцію «65 днів до Великої Перемоги. Пам'ятаємо минуле заради майбутнього». Отож у її рамках щодня у містах і районах Луганщини молодь проводить різні заходи, присвячені визволителям і святу Перемоги. Алчевськ, приміром, уже прославився як місто, де фактично відроджується «тимурівський рух». Хлопці з місцевої організації Спілка молоді навели порядок у будинках, дворах, городах уже не однієї родини ветеранів Великої Вітчизняної. У Кремінній молодь збирає гроші на пам'ятник Матері солдата. Краснолучани беруть активну участь у відновленні меморіалу «Партизанська стоянка». Активні й школярі. На уроках праці у Молодогвардійській школі №7, наприклад, дітвора настрочила «синіх хусточок», на яких вишили імена учасників Великої Вітчизняної, які дожили до наших днів. Їх планують вручити визволителям 9 Травня. У Слов'яносербському районі хлопці випилювали червоні зірки, а дівчата надписували таблички, які прикріпили до стін будинків і воріт дворів ветеранів. Щоб усі бачили й знали. Перераховувати я можу ще довго. Заходів, які обласна молодіжна рада має намір провести у рамках акції «65 днів до Великої Перемоги...», — більш як сто. І це, ще раз наголошую, бажання та ініціатива наших дітей.

— Володимире Миколайовичу, до 65-річчя Перемоги газета «Голос України» проводить акцію, поставивши перед собою мету — передплатити якомога більшій кількості ветеранів війни парламентську газету. Зробити їм такий подарунок до ювілею.

— Так, я читав про це у вашій газеті. Ініціатива хороша, і ми обов'язково до неї долучимося. Для початку постараємося передплатити «Голос України» всім первинним ветеранським організаціям області.

Хочу сказати ще про одне. Із запасників західних музеїв в Україну нещодавно повернули більше тисячі листів, які були захоплені німцями в 1941 році під Кам'янець-Подільським й вивезені в Австрію. Це листи, які були написані й відправлені із фронту, але вони так і не дійшли до адресатів. Серед цих трикутників, які досі не розкриті, є 12 листів, що направлялися на Луганщину. Ми постараємося знайти родичів тих, кому вони були адресовані. Думаю, що «Голос України» розповість про це на своїх сторінках.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

На знімку: ветерана війни Героя Радянського Союзу Івана Малька прийшли поздоровити з 94-літтям голова Луганської облдержадміністрації Валерій Голенко (ліворуч) і голова Луганської облради Володимир Пристюк (праворуч).

Фото прес-служби облради.

ФАКТ

286 уродженців Луганської області були удостоєні звання Героя Радянського Союзу, причому троє з них — двічі. До наших днів в області дожив тільки один, Іван Сергійович Малько. 5 квітня він відсвяткував 94-й день народження.

Про війну розкажуть чи не в кожній родині

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Мого батька вже немає на світі, — розповідає Наталія Коваленко. — Він пройшов через концтабір Заксенхаузен, після звільнення в лавах діючої армії дійшов до Берліна і розписався на стіні рейхстагу. Маму вивезли на примусові роботи до Німеччини, а назад у Кобеляки вона відміряла весь шлях пішки — переганяла стадо корів. Її рідний брат поліг у боях на німецькій землі — тільки недавно ми розшукали місце його поховання. І таку історію війни можуть розказати чи не в кожній родині.

Районна рада намагається полегшити життя ветеранів у цей скрутний час — надаємо фінансову допомогу, підтримуємо через територіальний центр соціального обслуговування. Але ми розуміємо, що виправдати їхні надії зможемо тільки тоді, коли піднімемо економіку (а її основою в районі є сільське господарство), коли забезпечимо належний розвиток культурних надбань.

А наш край гідний того, щоб про нього знали і в країні, і у світі. На цій території, де розташовано 375 скіфських курганів і козацьких могил, ніколи не було кріпацтва. Тут був зимівник останнього кошового отамана Запорозької Січі Петра Калнишевського. І славнозвісний петриківський розпис не перестає захоплювати й дивувати. Про це свідчать наші ярмарки, на які щороку збирається дедалі більше людей. Принагідно хочу зазначити, що «Голос України» не раз писав про проблеми розвитку петриківського мистецтва, відродження історичних та архітектурних пам'яток, зокрема Білої церкви, яка має майже 200-літню історію.

Ми пишаємося тим, що наші дивоквіти стали візитівкою України. І віримо, що й сама Петриківка невдовзі стане одним із найпривабливіших місць, куди прагнутимуть, щоб надихатися степом, доторкнутися до козацької минувшини і намалювати власноруч петриківську калину.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Торік Кабмін, Мінфін та Державне казначейство, маніпулюючи бюджетом, фактично позбавили сільгосппідприємства необхідного фінансування. *Це підтверджує аудит, проведений Рахунковою палатою.* Із 16 бюджетних програм державної підтримки агропромислового комплексу, які перевірялися, 11 — не виконано

Сьома міжнародна конференція «Зерно Причорномор'я–2010», організована аналітичним центром «УкрАгроКонсалт», переноситься до нормалізації пасажирських авіаперевезень

Щоб буряки не вирощували на Хрещатику

КОМПЕТЕНТНО

У країні тривають весняно–польові роботи. Аграрії майже закінчили сіяти ранні зернові. На черзі — пізні культури: круп'яні, соя, кукурудза. А ще — сіють цукровий буряк: солодкі корені вже проростають на понад 200 тисячах гектарів — майже половині від запланованих площ. Про сільськогосподарські перспективи нашої країни розмовляємо з головою парламентського комітету з питань аграрної політики та земельних відносин **Григорієм КАЛЕТНІКОМ** (на знімку), який тиждень тому обійняв цю посаду.

— Профільному комітету, — вважає він, — потрібно зібратися і серйозно поговорити, чому ми тут, і що цей комітет означає і як ми маємо впливати на розвиток аграрного сектору. Аби не повторювати помилок. Якщо ми відповідаємо за законодавче забезпечення діяльності аграрного комплексу країни, то потрібно, щоб виходили звідси закони, які не провокували б ту ситуацію, яку ми часто отримуємо. Маю на увазі, що повинні максимально наблизитися до формування таких законів, у яких передбачено механізми підтримки (як сьогодні модно казати — правила гри) в аграрному комплексі країни, які були б стабільними, зрозумілими, не заразумними, щоб не плуталися, хто що у такій редакції мав на увазі, а були викладені доступною мовою, щоб вона не допускала подвійного читання, щоб не було стільки оцих різночитань, як оце у нас є. Чому ми повинні йти до стабільності цих правил і до стратегічного такого формування законодавчої бази, на підставі якого працює сільське господарство?

Я віддав АПК 24 роки: одразу після закінчення сільськогосподарської академії працював безпосередньо у сільському господарстві. Вивчав особливості його ведення в об'єднаній Європі, у наших сусідів. Бував у Казахстані — там протягом семи останніх років нічого не міняється. От написали, що за кожен гектар така-то доплата, за теличку — така-то доплата, за цукровий буряк — така, і вона не міняється, її не забирають. У нас цього року прописують, для того щоб з телички вийшла корова, треба два з половиною роки, людина розраховує, що усе це вона має використати і, розвівши молодняк, отримує дотацію. А наступного року ми вже знімаємо цю дотацію. Чи ще щось. Тобто у нас кожним законом про бюджет міняються і напрямки дотації, підтримки і участі держави в агропромисловому комплексі. Потім ще в порядках, які розробляють головні розпорядники коштів державного бюджету, ще й правила міняються: от можна давати, умовно кажучи, якщо він проживає там, або можна давати, якщо це теличка чорноряба. А якщо вона вже айширської породи, то на неї вже дотація не дається. І якщо пропишуть ці правила, потім дивишся — до сільгоспвиробника нічого майже не дістається, або доходить у такому спотвореному вигляді, що воно не сприяє нічому.

— Дивною є ситуація, коли Україна відправляє на експорт зерно, натомість імпортує м'ясну і навіть молочну продукцію...

— Хіба тільки зерно. У принципі я проти того, щоб вивозилася сировина. Але ми не готові її не вивозити. Не треба нікому лекції читати, це зрозуміло першокласнику, що краще продати олію, ніж продати соняшник, краще продати на олії зроблений майонез, ніж олію, краще продати з майонезом яйце, ніж майонез... це ланцюжок. Тому, чим глибша переробка, тим більше робочих місць тут, тим більше доданої вартості, тим більша зарплата у кожного, тим більша зайнятість населення, тим менше напруження для держави, для влади, для політики. А якщо врожай з цієї тисячі гектарів не вивезти, а переробити на борошно, спекти бублики, зробити макарони, то це працюватиме одна фабрика, друга, грис лишиться — виростимо м'ясо і так далі, це робочі місця, якась зайнятість. Якщо ми вивозимо зерно, якщо ми вивеземо соняшник, ріпак, про що говорити, давайте тоді й цукровий буряк вивозити, навіщо його тут переробляти. Тобто сьогодні моя особиста позиція — це максимально впливати, щоб в Україні проводити глибинну переробку сировини, і не бути сировинним придатком будь-якої держави.

— Щодо дотації на посіви цукрових буряків. Яким чином доцільно її платити? І чи взагалі вона потрібна, бо все-таки більше половини посівів цукрових буряків контролюють вертикально-інтегровані структури. Як я розумію, державна дотація передбачена не для того, щоб примножувати прибутки потужних успішних господарств, а для того, щоб підтримати ті господарства, які балансують на межі прибутковості-збитковості, щоб люди не пішли з агросектору, працювали на землі, а не приїхали в Київ чи не подалися за кордон будувати чи чимось іншим займатися. Чи дійде дотаційна гривня до таких господарств?

— Усе що ви запитали — ви дуже чудово відповіли. Треба не робити дурниць. Маючи нормальний розвиток бурякосіючої галузі, яка вже кілька років тому забезпечувала без дотацій виробництво цукру на рівні внутрішнього споживання — близько двох мільйонів тонн. Ми її своїми руками задушили, тому що не забезпечили розрахунок — окремі заводи не розрахувалися за здану сировину з сільгоспвиробниками. Підтримали тоді ввезення тростинного цукру-сирцю, хоча ми у той час у СОТ ще не вступили. Перехідні положення нам давали можливість не ввозити цукор — ми ввезли і офіційно 260 тисяч тонн сирцю. І неофіційно — відкрили кордон, з метою наповнення бюджету, і ввезли значну кількість цукру. Це за позаминулі роки, коли ми власними недолугими діями угробили свою бурякосіючу галузь.

Не може сьогодні спеціаліст аграрного комплексу дивитися спокійно, що в квітні говорять про дотування на посіяний гектар цукрового буряку (як стимулювання розширення площ під цією культурою). Цукровий буряк сіється виключно по глибокій оранці (проведеній з осені). Якщо немає глибокої оранки, немає ріллі, хай неглибокої — це за новими технологіями — але підготовленої під цукровий буряк, то він там не вродить. Буряк може вирости будь де, але урожай буде помітно меншим. Тому жоден розумний господар не посіє на не підготовлених під цукрові буряки площах. А сказати сьогодні, у квітні, коли площі треба було готувати торік у вересні, жовтні й листопаді, що сійте більше, ми дамо державну підтримку — це не що інше, як марна трата коштів.

— То не давати?

— Кому? Ті, хто мав сіяти, — власники цукрових заводів і ті, хто створив свої холдинги, вони і так посіють. Не обмежуйте ціну, дайте ринок цукру — і на наступний рік збільшиться і вдвічі, і втричі його виробництво. Чи за рахунок зростання площ, чи за рахунок збільшення врожайності. Так, площі мають вплив, але галузь може збільшити виробництво і за рахунок гібридів, і за рахунок внесення комплексу мінеральних добрив, що сприятиме підвищенню цукристості тощо... Але усе це треба робити сьогодні на наступний рік. Тому зараз оголосити і 1 червня прийняти бюджетну резолюцію, що така надаватиметься підтримка — це правильно. А говорити про розширення площ під цукровим буряком уже пізно. Оптимальні строки посіву закінчуються.

На наступний рік по тисячі гривень на гектар — це був би добрий стимул. Нині керівник господарства подумав би про структуру, зібрав пшеничку — готував би площу на наступний рік. А у квітні по тисячі гривень за гектар платити — це викинути гроші на вітер.

І ще одне — сьогодні окремих бурякосіючих господарств практично немає. Наприклад, у Вінницькій області я на пальцях перерахую господарства, які ще сіють по 20, 30, 50 гектарів цукрових буряків і просто зібрані корені здають на цукрові заводи. Майже усе той, хто є власником цукрового заводу, кондитерської фабрики, спиртового заводу тощо, і сіє. І він же претендує на дотацію. Хоча інколи навіть не звітує за гектари. У нього як такого господарства немає — бо створено великий холдинг. Там узагалі цукровий буряк вирощується... на Хрещатику, де зареєстрована структура, і вона є власником цукрового буряку. Немає юридичної особи, яка збирає цукровий буряк. Є юридична особа, яка робить кінцевий продукт.

Розмовляла
Галина КВІТКА.
Фото автора.

Ріпак, з'ясувалося, слабак

ВЕРДИКТ

Значною мірою від лютих морозів постраждав озимий ріпак. Але виною не так зимові холоди, як засушлива осінь.

Річ у тім, розповів перший віце-президент Національної академії аграрних наук Віктор Ситник, що торік під час оптимальних строків сівби цієї культури в більшості регіонів вологи в посівному ґрунті було дуже мало. Тому значну частину площ посіяли в другій половині вересня, а повноцінні його сходи одержані тільки після випадання дощів у жовтні. На 22 відсотках площ посіви ріпаку ввійшли в зиму в фазі 2—4 листків за норми 8—12 листків, пошкодились морозами та льодовою кіркою і через це перезимували незадовільно. На значній частині їх довелося пересіяти. Результати перезимівлі озимого ріпаку підтвердили, що сіяти цю культуру пізніше за рекомендовані науково строки, недоцільно.

Г. К.

Втомлені ґрунти

СИТУАЦІЯ

Розповіді про легендарні українські родючі чорноземи, в яких навіть суха гілка зазеленіє, здається, набувають міфічного характеру. Земля, наче жива істота, потребує уваги, догляду, підтримки та підживлення, а в разі потреби — і лікування. Бо інакше вона, як кажуть учені, втомлюється, тобто поступово втрачає свої біоенергетичні властивості, уражується хворобами та шкідниками та, врешті-решт, просто перестає давати щедрі врожаї. Як врятувати землю від цього? Свої варіанти пропонують практики, вчені та уряд. Але який буде справді дієвим?

Летючі комбайни досі сприймаються як абсурд

Із своєї архівної папки доктор технічних наук, академік Юрій Козловський дістає стару доповідну записку, яку писав чверть століття тому керівництву ще колишнього Союзу. Кому, як не йому — керівникові конструкторського бюро Хмельницького заводу тракторних агрегатів, було задуматись над проблемами збереження родючості землі. До того ж не так з агрономічної точки зору, як з позицій інженера.

— Вже тоді було очевидним, що наші громіздкі комбайни, котрі важили більше тринадцяти тонн, не можуть йти в жодне порівняння, скажімо, із канадськими, що були в три—чотири рази легші, — пригадує Юрій Костянтинович. — Та й самі методи обробки ґрунту, які використовували закордонні аграрії й передбачали дуже бережне ставлення до землі, мало були знайомі нашим хліборобам.

Ідеї, котрі тоді запропонував винахідник, і досі можуть видатись просто фантастичними. Так, він закликав виключити з практики не тільки «притоптування» плодючого ґрунту багатотонними механізмами, а навіть ... доторкання до землі колесами. Натомість вчений запропонував використання для оранки плоскорізів, а посівну та жнива проводити за допомогою спеціально збудованих мостових механізмів. Мало того, переробку культур, включаючи і обмолот зерна, він пропонував робити не безпосередньо на полі, а на невеликих промислових модулях, котрі легко можна зібрати просто на узбіччі.

Відверто зізнатись, такі ідеї здались просто нереальними. Уявити собі, приміром, конвеєрну стрічку, по якій зерно прямо з поля подавалось в переробний цех, було важкувато. Та виявляється, у вісімдесяті роки знайшлись ентузіасти, котрі у своїх господарствах почали впроваджувати, причому доволі успішно, такі експерименти.

Продовжити їх вирішив і сам Юрій Козловський, для чого організував невелике аграрно-наукове господарство на кількох десятках гектарів землі. От тільки оцінити практичні результати цих задумок так і не вдалось. Бо традиційно на впровадження всіх наукових новацій не вистачило коштів.

Сьогодні про цю історію згадую не випадково. Хоча б якими ірреальними були ті пропозиції, до речі, як і будь-яка геніальна ідея, котра спочатку сприймається як повний абсурд, вони були актуальні тоді й залишаються такими тепер. З тією лише різницею, що про науково-технічні розробки загальнодержавного масштабу в галузі ґрунтозбереження, а тим паче про практичне їх впровадження вже давно нічого не чути. Здебільшого все обмежується сапками-плоскорізами, виготовленими аматорами.

А тим часом, поки летючі комбайни та трактори викликають лише скептичну усмішку у землеробів, проблема збереження родючості ґрунтів стає дедалі гострішою. І чи не єдиним практичним шляхом для її розв'язання стає повернення до традиційної системи сівозміни.

Бабусин досвід на сучасному етапі

Про необхідність дотримання сівозміни знає практично кожен господар, тому навіть на невеличкому клаптикові городу намагається щовесни дотримуватись нехитрих правил посіву однієї культури по іншій. На жаль, на багатотисячних гектарах орендованих полів про них почали забувати.

Щоб переконатись у цьому, варто поглянути на структуру посівів у Хмельницькій області протягом останніх років. Спочатку зростання пшеничних посівів тільки тішило. Справді, отримати зерно замість облогуючих земель — це перемога. Але з часом практика «пшениця — по пшениці» стала традицією. Та й як же могло бути інакше, коли посівну політику

Тягнуть збиткову лямку

Є господарства, які цієї весни не збираються виходити в поле і щось сіяти

РЕАЛІЇ

«Для чого сіяти? Заради процесу?» — кажуть з відчаєм. А й справді, навіть ті впертюхи, які досі сіяли і жали, незважаючи на всезростаючий дисбаланс між цінами на урожай і тими продуктами індустрії, які потрібні, аби цей урожай виростити, уже здалися. Взяти кредит, щоб купити пальне, сплатити відсотки за цим кредитом, оплатити пальне, засоби захисту, насіння, запчастини до тракторів і сівалок, дати зарплату людям — цей аж ніяк не повний перелік витрат нині просто неможливо перекрити тими скупими грошима, які дає кінцевий продукт зусиль селянина.

— Ми справді тепер сіємо заради процесу, щоб люди у господарстві трималися, щоб не розбіглися до того часу, коли над селом, дасть Бог, розвидніє, — каже директор ПСП «Хлібороб» Здолбунівського району Рівненської області Петро Мосійчук **(на знімку праворуч,** разом з водієм Григорієм Шахом).

Слухаючи селянську арифметику, яку керівник господарства прокручує в голові день і ніч, диву даєшся: це ж як треба цю землю любити і переживати за те, щоб вона не заростала бур'янами, щоб тягнути цю завідомо збиткову лямку і вертітись у цьому приреченому на фінансовий провал процесі.

От візьміть таке. Ще до майбутнього врожаю далеко, а «Хлібороб» уже має як мінімум 300 тисяч гривень збитків, бо саме стільки коштувало посіяти 200 гектарів озимого ріпаку, які загинули повністю. Торішня засушлива осінь не дала сходам ріпаку укріпитися, а люта зима їх доконала, то 300 тисяч наче корова язиком злизала. Тим часом за цей ріпак навіть за мінімальної для господарства врожайності очікували півтора мільйона гривень прибутку.

— Посадив нас ріпак сильно, — бідкається Петро Йосипович. — Добре, хоч решта озимих вижила і нині почувається гарно — 370 гектарів пшениці, 20 — ячменю, 120 — багаторічних трав.

Нині у «Хліборобі» сіють ярові. Для цього взяло господарство 300 тисяч гривень кредиту (заставили під нього техніку) під 27 відсотків. Аграрний міністр обіцяв, що комерційні банки даватимуть селянам кредити під 18—20 відсотків річних і що 12 відсотків держава відшкодує. Але де та обіцянка? Ледь узяли гроші під 27 відсотків, а коли порахували витрати на кредит, то будуть добрі 30. Бо ще плюс один відсоток комісія та плюс 3600 гривень, які заплатили як страховку за ті комбайни, що їх дали в заставу, от вам і пільгове кредитування.

— Нікому ми давно не потрібні, — констатує факт Петро Мосійчук, — ніякій адміністрації, ніякій владі. Сієш, ну й сій собі, чи є за що, чи нема за що. Живеш, то живи, а вмреш — ніхто не заплаче. Платиш зарплату людям — ну й плати. Але як не заплатиш, то знайдуться контролери і взують тебе по повній програмі.

«Хлібороб» дає роботу 110 працівникам і зарплату їм платить. Не заради тих контролерів, а заради людей, котрі мають це господарство за останній оплот роботи і годувальника багатьох сімей у Богдашеві та Ільпіні. Механізатор Олександр Бородавка, котрого ми застали в полі, де він разом із напарником Миколою Гусаром **(на знімку)** сіє ячмінь, мав торік у середньому 1637 гривень зарплати на місяць. Звичайно, це значно більше, ніж середня зарплата по господарству — 946 гривень, але за нинішніх цін — то зовсім невеликі гроші. Тим більше, що в Олександра народився син-первісток, тобто зросла сім'я, а відповідно й витрати... Третім на цьому полі водій «газона» Григорій Шах, який підвозить і завантажує у сівалку насіння. Він працює у «Хліборобі» з 1976 року, зберігає йому вірність, хоча бачить, що для селян тепер настали не найкращі часи...

Загалом гнітючий настрій залишився від поїздки у село. Селяни справді у відчаї. От узяти той же ячмінь, який нині сіють Олександр Бородавка і Микола Гусар. Торік його зібрали в «Хліборобі» по 43 центнери з гектара. Хороша врожайність, та що з того? З весни пивовари обіцяли забрати зерно по 1300 гривень за тонну. Угоди уклали. А як довелось, то мусили продати ячмінь восени по 900 гривень. А де діватись, якщо ніхто більше не дає? Кредитори ж не чекають. Їм їхнє мусиш віддати, отже, мусиш продавати плоди своєї праці задарма. Пшеницю хотіли притримати до кращої ціни, але теж продали в грудні останні 250 тонн по 1200 гривень. І так щороку оцей порочний круг, в який загнала нашого селянина своєю бездарною аграрною політикою держава: навесні бери кредит, щоб посіяти, а восени вигрібай з комори все догола, щоб кредит віддати.

У таких умовах виручають «Хлібороб» корови. «Виживаємо завдяки молоку», — каже Петро Мосійчук. Якщо за підсумками господарювання торік загалом по господарству вийшли на півтора відсотка рентабельності, то молочна галузь дала 8 відсотків, тобто фактично врятувала ПСП від збитків. А держава підтримує селянина тільки на словах. Тому керівник «Хлібороба» надіється тільки тепер на працьовиті руки селян та на своїх корів...

Людмила МОШНЯГА,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Людмили МОШНЯГИ.

АКТУАЛЬНО

І ось берег без родючого шару

Державна екологічна інспекція в Київській області здійснила перевірку дотримання вимог природоохоронного законодавства в прибережній захисній смузі в районі озера Святе, що розташоване в селі Старе Бориспільського району.

Виявлено, що на березі Канівського водосховища проведено інженерну підготовку території на ділянці площею близько трьох гектарів, зокрема знято родючий шар грунту, повідомляє Мінприроди. До створеного будівельного майданчика по відсічній дамбі між озером Святе та Канівським водосховищем без жодних дозвільних документів встановлено опори лінії електропередач. До того ж під час їхнього розміщення самовільно (без дозволу) знесено зелені насадження, 146 дерев пошкоджено до ступеня припинення росту. У прибережній захисній смузі огороджено земельну ділянку, на якій всупереч вимогам природоохоронного законодавства зведено капітальні будинки та розташовано інші об'єкти нерухомості.

Оскільки на час перевірки відсутні власники чи їх уповноважені представники, для вирішення питання щодо притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності та нарахування збитків, завданих довкіллю, Держекоінспекцією в Київській області направлено запит до Бориспільського управління земельних ресурсів.

Світлана МАКОВСЬКА.

ДО РЕЧІ

А скільки ще порушень не виявили...

За повідомленням Головного управління Держкомзему в Київській області, у 2009 році земельні інспектори провели 2724 перевірки, під час яких виявили 1994 порушення вимог земельного законодавства на території Київщини. За результатами розгляду фактів правопорушень до органів прокуратури направлено 636 клопотань і матеріалів.

Чи допоможуть вберегти чорноземи запропоновані варіанти

почали визначати не місцеві сільгоспдприємства, котрі традиційно вели комплексне господарство, а великі аграрні компанії, що зробили ставку на зерно.

Овочеві та кормові культури, багаторічні трави, цукровий буряк — все це, що завжди вважалось важливим сегментом у структурі сівозміни, стало нерентабельним, непотрібним і затратним. Натомість на перший план вийшли ріпак, соя та соняшник.

Останній, приміром, який традиційно сіяли у трьох—чотирьох південних районах області, тепер добрався і до північних поліських господарств. А обсяги соєвих посівів зросли із колишніх двох тисяч гектарів на всю область до майже шістдесяти тисяч, котрі планується засіяти нинішньої весни.

Та найбільшу стурбованість у агрономів та орендодавців викликає ріпак. Скрізь тільки й чути розмови про те, що це одна із найвиснажливіших для землі культур. Натомість на орендованих полях він почав з'являтися дедалі частіше. Торішні посіви були максимальними і досягли 113 тисяч гектарів. Цьогорічні виявились удвічі меншими. Та сталось це не так через турботу про землю, як через примхи природи — ріпак не виніс посушливої осені та морозної зими.

Але хоча б якими виснажливими і важкими для землі були ці культури, вони знову з'являться на полях, щойно ринок запропонує добру ціну. Саме він став основним регулятором сівозмін. А відсутність багаторічних програм, чітких планів і стабільності, неможливості спрогнозувати події хоча б на сезон від посівної до жнив, змушує багатьох керівників витискати з землі всі соки, щоб швидко заробити свою копійку.

Саме такі настрої панують на полях протягом уже багатьох років. А тому до землі давно ніхто не ставиться як до найціннішого нашого скарбу. Вона перетворилася на засіб швидкого збагачення, про майбутню долю якого думають дедалі менше.

Державна турбота чи ще один зашморг

На цьому тлі ухвалення закону про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо збереження грунтів, а пізніше — постанови Кабміну про оптимальне співвідношення культур у сівозмінах, здавалося б, повинно стати справді прогресивним кроком на шляху наведення порядку на полях. Але обидва документи поки що викликали не так схвалення, як тривогу тих, хто насамперед мусив би бути зацікавленим у них.

Скажімо, у постанові передбачено, що у лісостеповій зоні частка зернових та зернобобових у структурі посіву може доходити до 95 відсотків. Про яку сівозміну взагалі може йти мова за такої норми? Досвідчені агрономи називають зовсім інші цифри: 55 відсотків зернових — такими завжди були класичні правила.

У відповідь на те, звідки взявся такий стрибок, твердять одне: це не що інше, як лобіювання інтересів великих зернових компаній. Адже саме у такий спосіб практично закріплюється їх право на монокультуру, коли будь-які вимоги сівозміни та грунтозбереження надовго відводяться на другий план.

Цікавим є ще один момент. Тільки для північно- та південностепових регіонів пропонуються чорні пари. Для Полісся, лісостепу, передкарпатського регіону чомусь така норма навіть не рекомендована.

З огляду на те, що вкладена навесні в кожний гектар гривня вже восени має принести прибуток, цей розрахунок правильний. Але що родитиме ця земля через п'ять, десять років? А через півстоліття?

Можна не сумніватись, штучний допінг у вигляді мінеральних добрив, котрі знову ж по кишені переважно потужним аграрним інвесторам, примусить наші чорноземи давати непогані врожаї вигідних для ринку культур. Але про те, як це позначиться на структурі та якості землі, вже тепер всерйоз замислюються і практики, і науковці.

Землю дедалі менше «підгодовують» органічними добривами. Якщо на Хмельниччині в дев'яності роки на кожен гектар припадало від шести до восьми тонн органіки, то тепер ця цифра ледве сягає 300 — 500 кілограмів. Та й це стосується переважно особистих господарств, а на сотнях тисяч гектарів, де працюють великі компанії, про таку складову взагалі не йдеться.

Про небезпеку для землі, яку несе використання гербіцидів, інсектицидів та фунгіцидів, взагалі окрема розмова. Але про це заходить переважно лише в контексті впливу цих хімікатів на людський організм. А от про те, як страждає живий організм землі, наче взагалі забувається.

Доповнення до законів і вимога навести лад у землеустрої саме з урахуванням екологоекономічного обгрунтування сівозмін начебто мають навести хоч якийсь порядок у цій справі. Але чи вдасться це зробити? Керівники невеликих господарств вже тепер підраховують витрати, які підуть на замовлення відповідних паперів та паспортів. Попередньо в області оцінюють виготовлення цієї документації у 80—90 гривень за гектар. Для тих структур, що займатимуться цією справою, проект, безсумнівно, вигідний і довготривалий. А для господарств і дрібних фермерів? Вже тепер очевидно, що таке навантаження для багатьох виявиться непідйомним.

Будімо полегшуючи тиск на землю, законодавчі документи автоматично збільшують його для тих, хто її обробляє. І це значить, що знову доведеться викручуватись, хитрувати, шукати якісь незбагненні шляхи для виживання. І це значить, що знову не буде спокою і стабільності ні для землі, ні для тих, хто на ній працює.

Кожен, хто живе на землі і годується з неї, сьогодні добре розуміє, що годувальниці справді потрібен захист. Але він має бути розумним, а головне таким, що підтримував би гармонію і спокій між землею, її власником і тим, хто трудиться на ній. Якщо цього не станеться, одна із ланок завжди буде у програші, а, значить, і вся конструкція не зможе втриматись.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

І так щороку: навесні бери кредит, щоб посіяти, а восени вигрібай з комори все догола, щоб кредит віддати

Лицар-добродійник

Під час цьогорічних Великодніх свят голову Кам'янець-Подільської райдержадміністрації Ростислава Ярему запросили до Риму, де він отримав високу нагороду Папи Римського. Третього квітня 2010 року в базиліці Санта Марія Маджоре у Ватикані за поданням римо-католицької та греко-католицької церков Ростиславу Тарасовичу було вручено орден Святого Григорія Великого II ступеня. Церемонію проводив один із двадцяти чотирьох папських каноніків Іриней Білик. Голова адміністрації отримав грамоту, нагрудний хрест, шаблю та мундир, а також удостоєний звання лицаря ордена. Це одна з найпрестижніших католицьких нагород, яку вручають за особисті заслуги, добродіяння, зроблене перед Святійшим Престолом та Святою Католицькою Церквою.

Під час церемонії вручення нагороди в храмі Санта Марія Маджоре.

— Ці дні для мене будуть незабутніми на все життя, — поділився Ростислав Ярема. — Опинитися в найстаріших базиліках світу, величних і прекрасних, розписаних славетними майстрами пензля Ботічеллі, Мікеланджело, Рафаелем — то вже нагорода. Могутні колони, величезні куполи — це ніби притискує тебе до землі, робить малим перед Богом, але разом з тим і піднімає до висот духу й духовності. А ще коли поруч сотні тисяч людей в одному пориві подяки Богу, в єдиній молитві у велике свято Божого воскресіння, відчуваєш себе просвітленим і очищеним. Я приємно був вражений доброзичливим ставленням до нас, українців. До Риму я узяв із собою списки тих людей, з якими доводилося перетинатися в житті, співпрацювати, особливо на посаді голови районної державної адміністрації. Адже ми разом старалися зробити кращим, успішнішим наш рідний край. Відтак у списках — тисячі прізвищ. За здоров'я всіх їх я запалив свічу. Я щиро молився, перебуваючи в Римі. Просив у Бога здоров'я та доброї опіки нашим старенькім співгромадянам, просив роботи та гідного заробітку для годувальників родин. Також я молився про наших емігрантів. Ми, українці, виїздили в різні часи в різні кутки планети, ми серед тих, хто піднімав США, Канаду, Росію, а тепер ось ту ж таки Італію. А до власної землі в нас руки не доходять. Щось тут не так. Тому я благав у Бога не лишати нас, українців, своєї ласки й показати нам вірний шлях. Думаю, що ця дорога для кожного з розкиданих по світах співвітчизників — дорога додому. Там і їхні батьки, й діти, яким важко рости без щоденної батьківської уваги. Я просив у Господа успішної і вдалої долі для всіх наших дітей, адже кожна дитина має право на щасливе майбутнє. Ще я звертався: подай, Боже, радості, натхнення моєму рідному краю, нашому прекрасному Поділлю, принеси йому успішність та розвиток. Я просив це щиро й переконаний: так і станеться. Нам лише треба трохи терпіння, слід наситити свої душі любов'ю, добром, і не шкодувати їх для ближнього, для рідної землі.

Нашим читачам буде цікаво дізнатися більше й про саму нагороду. В наказі про нагородження, підписаному самим Папою Римським Бенедиктом XVI, зазначається: лицарський орден Ростиславу Яремі вручено за особисті заслуги, добро, зроблене перед Святійшим Престолом та Святою Католицькою Церквою, а також із ласки Найвищого Священика. А взагалі Апостольський Святий престол може нагороджувати п'ятьма лицарськими орденами та двома медалями, які в різні періоди заснував той чи інший Папа. Найвищою папською нагородою вважається Вищий орден Христа, заснований ще в 1319 році Папою Іоанном XXII. Відтоді й до 1939 року ним нагороджено лише 39 осіб.

— Перше інтерв'ю у мене після нагородження взяло «ОРТ», — зазначив Ростислав Ярема. — Російських телевізійників дуже здивувало, що такої нагороди удостоєний українець у той час, як її не має жоден росіянин.

Українців серед лицарів ордена святого Григорія Великого теж не так багато, не більше десятка. До прикладу, серед них бердичівський міський голова Василь Мазур, співак та композитор Ярослав Борута, екс-міністр закордонних справ України Анатолій Зленко.

Що стосується очільника Кам'янець-Подільської РДА, то церква не могла не помітити його постійної праці для духовного оздоровлення суспільства, утвердження дієвої любові до рідного краю, допомоги сиротам, літнім громадянам, привернення уваги спільноти до цих категорій людей, допомоги їм, засвоєння громадою моральних принципів «Чужих дітей не буває», «Доки живі батьки, ми — діти», «Мій край — чистий край» тощо. Щороку перед Великоднем Ростислав Ярема особисто доставляє для вірян краю благодатний вогонь, що прибуває з Єрусалима в Україну; допомагає матеріально при відбудові храмів. Новопосвячений лицар вважає такі діяння звичними для кожної віруючої людини, яка хоче добра своєму народу.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото із сімейного архіву родини Ярем.

Майбутнє лісу у твоїх руках

Цими вихідними Держкомлісгосп завершив акцію «Майбутнє лісу у твоїх руках». До неї долучилися 60 тисяч чоловік, з них 46 тисяч — учні та студенти. Спільними зусиллями лісівників, небайдужих до проблем довкілля громадян та молоді висаджено 42 мільйони лісових сіянців та саджанців.

Ця акція вже стала традиційною. Уперше її провели 2006 року. Тоді висадили 11,8 мільйона саджанців. А 2008 року в посадці дерев взяли участь близько 130 тисяч (!) українців, які висадили 146 мільйонів саджанців.

Особливо важливо те, що до участі у цій акції лісівники залучають молодь — школярів та студентів. Для цього Держкомлісгосп співпрацює з Міністерством освіти та науки. Таким чином у молоді виховують повагу до природи. Адже людина, яка у своєму житті висадила хоча б одне дерево, легковажно не ламатиме молоді саджанці. Крім того, Держкомлісгосп разом із Міністерством освіти започаткували ще одну гарну традицію — посадку пам'ятних ділянок лісу, парків, скверів та алей випускниками загальноосвітніх навчальних закладів у сільській місцевості й у малих містах.

На знімку (праворуч): голова Держкомлісгоспу Микола Шершун (ліворуч) особисто взяв участь у завершенні акції «Майбутнє лісу у твоїх руках».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Українців серед лицарів ордена святого Григорія Великого не більше десятка

Життя без друга

Розв'язання проблеми безпритульних тварин потребує не тільки грошей

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Як загинув його найближчий друг, хмельничанин Леонід Фартушняк не бачив. Імовірніше за все, єдина найдорожча істота останні хвилини свого життя провела у важких муках, коли судоми зводять все тіло, поступово його паралізує, воно починає відмирати, а свідомість ще працює. Врятуватись від такої смерті неможливо.
Як і позбавитися почуття жалю і туги. На вісімдесятилітньому порозі навіть нових знайомих уже не заводять, не те що друзів... Доводиться лише змиритися з втратою та самотністю. І, сидячи в порожній кімнаті, вкотре згадувати ті приємні миті спілкування, щирої любові і відданості, котрі вже не повернути.

Залишити чи вбити?

Можливо, не всі одразу здогадались, що цим другом довгі роки був вірний пес. Передбачаю і таку читацьку реакцію: невже собак можна порівнювати з людьми і бачити трагедію там, де нічого страшного не відбулось? А дехто подумає: ще однією небезпечною зубастою твариною стало менше на вулицях. Як не дивно, попри всі труднощі нашого життя і безліч тем, вартих обговорення і вирішення, тільки-но мова заходить про безпритульних тварин, пристрасті розпалюються вмить, а думки різко поляризуються. Одні ладні й останній шмат хліба віддати, і свій дім розділити із чотирилапими, інші — не проти, аби всіх їх не стало протягом однієї ночі. Причому засоби знищення особливо не беруться до уваги.

То де ж золота середина? Жити бездомній собаці чи бути вбитою? Ось уже кілька років поспіль розв'язати цю проблему намагається міська влада. Свого часу після багаторічних клопотань громадських захисників тварин і доволі непростих дискусій в сесійній залі міська рада все-таки прийняла рішення про створення притулку для тварин.

Тоді це виглядало справжньою перемогою не тільки любителів чотирилапих, котрі у своїх дворах довгі роки підгодовували собак і котів, доглядали за хворими і намагались роздати у добрі руки цуценят, а й усіх, чиї переконання суперечать принципам жорстокості та насилля.

Гарна земельна ділянка у кілька гектарів на околиці міста, приміщення, котрі хоч і потребували серйозного ремонту і переобладнання, але все ж були, часткове фінансування із міського бюджету і обіцяна допомога від закордонних громадських організацій — все це повинно було стати підгрунтям для будівництва нового собачого раю. От тільки збудувати його так і не вдалось.

Рай, який перетворився на пекло

Скандали навколо притулку, котрим довірено опікуватись приватній фірмі з промовистою назвою «Добро», спалахують у місті з завидною регулярністю. Як правило, все починається з того, що на сполох б'ють волонтери і природозахисники. Порядки в собачому домі їх просто обурюють: тварини нерідко голодують, вони змушені перебувати у погано прибраних вольєрах. Під час холодів багато з них загинуло від застуд та хвороб.

Про акуратні операційні, де б тварин мали стерилізувати, комфортну, затишну, а головне — забезпечену ліками ветлікарню навіть мови немає. На тих, хто вперше потрапляє в цей, або інші подібні заклади, вони справляють справді гнітюче враження. Уявіть собі десятки собак, що днями, місяцями, а то й роками сидять за гратами. Що далі? Яка перспектива?

Навіть попри всю благородність ідеї зібрати під одним дахом усіх бродячих тварин важко говорити про вирішення проблеми.

Спочатку планувалось, що кожна тварина має пройти стерилізацію, а після цього її можна буде відпустити, позначивши спеціальним нашийником. Але й цим планам, навіть попри їх недосконалість, збутись не вдалось.

З одного боку, не вистачило коштів. З іншого — старання і справжньої відданості справі з боку тих, хто взявся за неї. А головне — чіткого бачення мети, заради якої все це розпочиналось.

Притулки для тварин, висококваліфікована медична допомога, поліція, що займається розслідуванням злочинів, вчинених до будь-якої живої істоти, навіть собачі психологи та реабілітологи — все це справді є у багатьох країнах. Але все це неможливо просто скалькувати і перенести у наше життя. І не тільки тому, що на подібні програми не може розщедритись жоден місцевий бюджет. А ще й тому, що суспільство не готове до їх впровадження.

Під руку гицелям частенько потрапляють цуценята та дрібні песики, котрі особливої небезпеки ні для кого не несуть.

Пригадайте документальні фільми, в котрих ледь не щодня по кілька годин поспіль закордонні автори розповідають про те, як рятували хворе кошеня чи закатовану господарем собаку. Мета усього цього одна — знайти врятованій тварині нових господарів, котрі не просто нагодують її і прихистять, а віддадуть тепло і любов всієї родини.

А тепер подумаймо, хто із нас, наших близьких чи знайомих готовий до такого кроку — привести в дім безпородну, не дуже молоду, а інколи навіть із фізичними вадами собаку? От якби маленьке гарненьке цуценятко. Та з виставки. Та з родоводом. Та вартістю у кілька тисяч гривень...

З вулиці — у в'язницю?..

Навіть попри всю благородність ідеї зібрати під одним дахом усіх бродячих тварин важко говорити про вирішення проблеми. Хто, на які кошти буде утримувати до старості десятки, сотні собак протягом багатьох років? І хто повірить, що потрапити із голодної, але вільної вулиці до довічної в'язниці — це справді щастя?

То невже із цього глухого кута немає виходу?

В місті вже вкотре намагаються його відшукати, під час «круглих столів» та нарад, куди запрошують усіх зацікавлених осіб. На останній такій група підприємців запропонувала навіть свій бізнес-план вартістю у два з половиною мільйона гривень. Його начебто готові підтримати і деякі громадські організації, фонди та підприємства. Мета та сама — збудувати і утримувати притулок для тварин, котрий був би не гіршим від світових зразків.

Та, щиро вітаючи таких волонтерів, знову не можу втриматись від запитання: «А що далі?» Немає точної статистики, скільки безпритульних собак живе на вулицях міста та його околицях. Хтось називає цифри у кілька сотень, а хтось — у кілька тисяч. То чи можна повірити в те, що навіть при мільйонних затратах всіх їх вдасться довічно утримувати в одному місці?

А якщо ні, то хтось колись мусить полюбити цих братів наших менших і впустити до себе не просто в дім, а в душу. І ще комусь потрібно культивувати ці ідеї в суспільстві. І вчити бути добрим та милосердним. І пояснювати, що зовсім не потрібно піднімати собаку до рівня людини, а краще кожному з нас відчуттями зійти до рівня тварини і зрозуміти, що кожній живій істоті буває голодно, холодно і нестерпно боляче. І тільки ми в змозі позбавити її від цих страждань. Але, на жаль, паростки гуманізму і любові такі кволі у нашому суспільстві, що чекати, поки вони розквітнуть пишним цвітом, доведеться, очевидно, ще довго.

Час для виправлення

На одній із прямих телефонних ліній до міської влади прозвучало прохання мешканців одного з мікрорайонів — захистити від бродячих собак. На що міський голова, не вдаючись до деталей, відповів: «Собак приберемо».

А комунальники скаржаться на те, що у них немає відповідних засобів для того, щоб відловити великих тварин. Тому під руку гицелям частенько потрапляють цуценята та дрібні песики, котрі особливої небезпеки ні для кого не несуть.

І хоча так і не вдалось знайти жодної офіційної особи, котра б зізналась, що для знищення тварин використовується небезпечна отрута, проте волонтери продовжують розповідати, як їм доводилось бути свідками просто мученицької смерті тварин.

Після чергових звинувачень теперішніх господарів притулку у неналежному виконанні взятих на себе зобов'язань, договір з ними так і не розірвано. Їм вкотре надано час для виправлення.

А тим часом

...Вісімдесятирічний пенсіонер згадує свого Барса. Скільки різних історій у них було! Вони ж не просто жили в одному помешканні. Вони були щиро віддані один одному. Тепер Барса немає. Заводити нове цуценя господар не наважиться. Роки вже не ті. А одному так самотньо.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарським Судом Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р.Люксембург/Річна, 29/11) по справі № 2-6/858-2009 від 06.04.2010 р, визнано банкрутом ТОВ "Муніципальна аптека". Реквізити банкрута: (98100, АР Крім м. Феодосія, вул. Войкова, 17 — р/р 26000301700507 в ФФ отделение №4550 ОАО "ОщадбанкУкраїни" МФО: 384049 ОКПО: 31997363) і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Герасимова І.А (ліцензія серії АБ № 176060 від 10.06.2005 р; 95043, м. Сімферополь, вул. Гагаріна, 36. кв 52). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації цієї об"яви.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 15 квітня 2010 року по справі № Б38/61-10 Товариство з обмеженою відповідальністю «Чистий мир» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Панікахі, буд. 2, кор. 11, код в ЄДРПОУ 33183501, рахунок 26009040017201 в ПАТ «Сведбанк», МФО 300164) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено голову комісії з припинення боржника — Аркіну Лізавету Олександрівну (м. Дніпропетровськ, ж/м Тополя-2, буд. 3, корп. 1, кв. 14, ідентифікаційний номер 2922510821).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 49038, м. Дніпропетровськ, вул. Горького, буд. 10/14, кімн. 209.

Постановою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) по справі № 31/31 від 31.03.2010 р. фізичну особу — підприємця Прошляка Руслана Орестовича (79066, м. Львів, вул. Монастирського, 7, кв. 37, ідентифікаційний номер 2613819032), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор для управління та реалізації майна банкрута не призначався.

Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються до 20 травня 2910 р.

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

(91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) Постановою Господарського суду Луганської області від 09.02.2010 року по справі № 21/9б визнано банкрутом СТОВ «Круглик», Луганська область, Лутугинський район, с. Круглик, вул. Крупської, 1, І. К. № 03738671 і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мікаілову Рену Вахідівну, ліцензія АВ № 307451 від 27.04.2007 р., адреса: 91493, м. Луганськ, сел. Ювілейне, вул. Артема, 11/9, тел. 0505451065.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури стосовно: Товариства з обмеженою відповідальністю «Маказинсорт» (03127, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 100/2, код ЄДРПОУ 33629640; п/р № 26009002544001 в ВАТ КБ «Надра», м. Київ, МФО 320003) постанова № 44/207-б від 06.04.2010 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «Денеза» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, код ЄДРПОУ 35625564; п/р № 26001002627001 в ВАТ КБ «Надра», м. Київ, МФО 320003) постанова № 44/206-б від 06.04.2010 р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (02093, м. Київ-93, а/с 58; ліцензія серії АВ № 456329 від 27.01.2009 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та Господарського суду м. Києва.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 70 (4820)
ВІВТОРОК, 20 КВІТНЯ 2010

У Дніпропетровську триває регіональний театральний фестиваль "Січеславна"

Учора в столичному театрі оперети урочисто відзначено 80–ліття заслуженого працівника культури України Євгена КОЛГАНОВА

Довга дорога до батька

18 квітня в Холодному яру відкрито пам'ятник авторові роману «Холодний Яр» Юрію Горлісу–Горському з участю доньки письменника.

Разом з пані Лесею прошкуємо лісовим путівцем. Веде він до Свято–Троїцького Мотронинського монастиря, що немов свіча біліє на тлі ще темного Холодноярського лісу. «Цією стежиною, — озиваюся до своєї супутниці, — ходив ваш батько. Ці старезні вали й могутні дуби чули його молодий голос. Холодний яр був для нього святим місцем, рідним домом...» На очах пані Лесі бринять сльози. Ми заходимо на подвір'я монастирського храму.

Воля або смерть!

Леся Янг-Лісовська, громадянка США й українка за походженням, через шістдесят літ знайшла те, про що мріяла змалку. Вона ступила на землю, за яку зі зброєю в руках боровся її юний батько, старшина-кіннотник армії УНР Юрій Городянин-Лісовський. Вона побачила знаменитий Холодний яр, в якому у двадцятих роках XX століття підняли повстання проти червоної навали горді нащадки козаків-гайдамаків. Чотири пекельні роки, з 1918-го по 1922-й, боронили від зайд свою землю холодноярці. Серед них був і сотник Залізняк. Цей гайдамацький псевдонім обрав для себе виходець з Полтави 22-річний кадровий військовий Городянин-Лісовський.

«Воля України або смерть!» — ці слова з бойового прапора «святих і страшних» стали сенсом життя осавула Першого (основного) куреня Холодного яру Юрка Залізняка, майбутнього письменника Юрія Горліса-Горського. Того «войовничого, із зухвалими вогниками в очах» отамана, чий документальний роман «Холодний яр» виховав ціле покоління українських патріотів, доніс приховувану комуністичним режимом правду про боротьбу наддніпрянців проти більшовизму.

«Холодний Яр»

— Я знаю, що тато народився 14 січня 1898 року в Полтаві, — каже пані Леся, показуючи знімки з родинного архіву. — Назвали його на честь батька, а мого діда, Юрієм. Був дідусь офіцером царської армії. Бабуся, Людвина Соколовська, вела родовід із польсько-шляхетського коріння.

Після здобуття військової освіти Юрій служив на Кавказі. У роки української революції він, уже досвідчений молодший офіцер-кіннотник, у складі другого Запорозького полку Запорозької дивізії армії УНР воював на фронтах національно-визвольної війни. В кінці листопада 1919 року Городянин-Лісовський зі своїм полком потрапив у «трикутник смерті», стиснутий трьома арміями — Червоною, Добровольчою, польською. Згодом Юрій став учасником Зимового походу командарма УНР Омеляновича-Павленка. Туди йшли тільки ті, хто мав «залізні нерви і сталеве серце».

Волею долі, через хворобу, Юрія залишають у селі на Чигиринщині. Звідти він потрапив до Свято-Троїцького Мотронинського монастиря, де був штаб і шпиталь «Холодноярської республіки». Саме так згодом назвуть історики військово-політичне формування під проводом головного отамана полку гайдамаків Холодного яру Василя Чучупака, яке насмерть стояло за право синів бути вільними на батьківській землі.

«Випадкова хвороба змінила життя Юрія Городянина-Лісовського, — напише в 1990-х роках дослідник Холодноярщини письменник-документаліст Роман Коваль. — У Холодному яру торкнувся він серця України, знайшов друзів, бойовою дружбою з якими пишався все життя; тут він відчув гіркий щем втрат і поразок та щастя боротьби за свободу Батьківщини... Холодний яр повністю заполонив Юрія. Все своє подальше життя він марив ним, мріяв повернутися на ці святі місця...»

Навесні 1921 року за наказом отамана Івана Деркача, котрий замінив загиблого Василя Чучупака, осавул Залізняк (Городянин-Лісовський) перейшов кордон і за Збручем зустрівся з генерал-хорунжим Юрком Тютюнником. За завданням повстансько-партизанського штабу холодноярець почав збирати українське підпілля в Києві, згодом на Поділлі. Арешт 1924 року затримав його на вісім років у чекістських в'язницях. У квітні 1932 року, перебуваючи у спецлікарні, Городянин-Лісовський вирвався на волю. Його шукали чекісти, та колишній гайдамака був уже за кордоном.

У Львові 1934 року вийшов з друку його «Холодний Яр». Пристрасний «Холодний Яр», що дихав гарячим полум'ям боротьби, мужності, національної гордості і гідності, підкорив серця читачів відразу і назавжди.

— Перед Другою світовою війною, — розповідала мені зв'язкова УПА і колишній політв'язень ГУЛАГу Віра Борушевська, — ми, галицька молодь, жили цією книгою. Подвиг наших братів з Великої України змушував шалено і щемно битися наші серця. Аби не «Холодний Яр», хто зна, чи була б створена та УПА, вояки якої взяли собі псевдоніми холодноярців і воювали так само безкомпромісно. Були серед наших Залізняки, Гонти і Хмари...

Пече моє серце

— Пече моє серце, коли згадую той тернистий батьків шлях, який судилося йому пройти після війни з фашизмом, — продовжує пані Леся. — Мама й зараз, на 86-му році життя, з болем переповідає мені й моїм донькам про татові страждання. Коли почалася війна, він, як і багато інших українських патріотів, сподівався, що німці «дозволять» відновити Українську державу. Натомість його, як націоналіста, кілька разів арештовувало гестапо. Влітку 1942 року батькові вдалося на кілька днів пробратися в дорогий його серцю Холодний яр. Він зустрівся з батьками й односельцями отамана Василя Чучупака. Разом вони провели панахиду по загиблих козаках-повстанцях, впорядкували Василеву могилу. Горліс-Горський подарував селянам 44 примірники свого «Холодного Яру». Він нагадав їм слова Петлюри про те, що зовнішній ворог був би не страшний, коли б ми перемогли незгоду між собою та коли б мали більше відповідальності перед Україною...

Восени 1943 року у Львові Юрій Горліс-Горський у церкві Святого Георгія повінчався з 19-річною Галиною Талащук, донькою власника української книгарні в Рівному. Це був перший шлюб 45-літнього солдата і письменника. 25 вересня 1946 року народилася донька Леся — вже в Німеччині, у таборі для переміщених осіб.

— Мама згадувала, — каже пані Леся, — що в таборі серед «своїх» панувала тяжка атмосфера фальші, підозр і пліток. На батька посипалися наклепи, що він агент ворожих Україні сил — більшовицьких, польських, німецьких. Втім, почалося це ще у Львові. Тато дуже страждав від цих безглуздих ярликів. Він, людина честі, зажадав громадського суду. Йому по-фарисейськи відповіли, що не мають до нього жодних претензій...

А доноси та оббріхування тривали. До квартири, де жило подружжя, підкидали записки з погрозами розправи.

27 вересня 1946 року життя патріота обірвалося. Як зазначив у передмові до восьмого видання «Холодного Яру» Роман Коваль, «свої» виконали присуд смерті, який у 1920-х роках двічі ухвалювала Юркові Залізняку більшовицька Москва. «Юрій Горліс-Горський, — писав Роман Коваль, — якого не брала ворожа куля, був задушений зашморгом. Ті, хто співпрацював із совєтськими спецслужбами, на переконання дружини Юрія, і влаштували засідку...» «Від себе складаю потвердження, — свідчила через багато років у листах письменникові Галина Талащук, — а навіть присягу, що Юрко ніколи в житті не працював на німців, на поляків, а на Україну, проти російського большевизму...»

— Мені було два дні від народження, як загинув тато, — бринять сльози в очах пані Лесі. — Мама тоді про це ще не знала. Гадала, що тата арештували — він-бо пройшов у своєму житті нескінченні арешти, тортури, збройну боротьбу. Й мама вірила, що її «безсмертний Юрко» повернеться... Аж в Америці, на початку 1990-х років, з листа колишнього перекладача табору в Новому Ульмі, ми довідалися, що сталося того вересневого дня, який назавжди забрав у мене тата...

Я тебе шукала...

У США Галина Талащук вийшла заміж за емігранта Василя Гришка. У них народилася донька Наталка. До Лесі вітчим також ставився добре.

— Проте, — каже співрозмовниця, — іноді, коли я не слухалася, говорив, що я надто схожа на свого батька. Що я маю характер такий же бунтарський, непокірний. Після школи вступила до університету на філологію. Хотіла стати літератором, як тато. У 1970-х роках, коли США воювали

проти В'єтнаму, я з друзями протестувала проти цієї війни. Мене так обурювала американська насильницька політика, що я перебралася до Лондона.

Вийшла заміж. Народила трьох доньок: Мішель-Михайлину, Лорелай і Лілію. Самій довелося ростити дітей. Я повернулася до Америки, бо й мама потребувала вже допомоги. Багато працювала, щоб утримувати родину. Нині можу з полегкістю зітхнути. Доньки здобули освіту. Вони дизайнери, художники. А я тепер можу робити те, до чого давно прагнула душа: зануритися в архіви. Повернутися на вкраїнську землю, за яку воював, яку більше за своє життя любив мій тато...

Мама згадувала, що був він великим романтиком. Тата завжди кликала, за його ж словами, «зваблива, таємничо-невідома доля». Тут, у магічному Холодному яру, я переймаюся бентежним настроєм. Здається, ось-ось розступиться Холодноярський ліс і на стежині з'явиться на баскому Абрекові стрункий, веселий Юрій Залізняк. І ми, нарешті, зустрінемось.

— Я тебе, рідний, так довго шукала! Татусю... — скажу йому я.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімках: Юрій Горліс-Горський у Львові; Леся Лісовська — студентка.

Фото з родинного архіву Галини ТАЛАЩУК.

P.S.* *Леся Янг-Лісовська мріє видати історичний роман «Холодний Яр» англійською мовою. На жаль, її пенсії обмаль для того, щоб оплатити фаховий переклад і здійснити друк. Тому через «Голос України» пані Леся звертається до добродійників, всіх небайдужих, хто має можливість допомогти видрукувати книгу. Телефон у Черкасах: (0472) 32-86-77. Електронна адреса: xantine@ukr.net.

«...І повіє огонь новий з Холодного Яру»

Ці Тарасові слова знову лунали над легендарним урочищем. Понад 10 тисяч представників національно-патріотичних сил, молодіжних об'єднань, громадських рухів з усіх областей України та з-за кордону взяли участь у заходах, присвячених пам'яті головного отамана полку гайдамаків Холодного Яру Василя Чучупака.

У Холодноярському лісі полк 25-річного отамана утримував останній збройний бастіон УНР. На прапорі полку були слова «Воля України або смерть!». У квітні 1920 року, у нерівному бою з червоними, загинув Василь Чучупак. З п'яти його братів живим залишився лиш найменший. Остання гілка отаманського роду не загинула, а виросла у велике дерево. Учасники зібрання вітали нащадка козаків-гайдамаків Володимира Чучупака та його родину, доньку письменника-воїна, автора роману «Холодний Яр» Юрія Горліса-Горського Лесю Янг-Лісовську, дослідника української Отаманії, організатора холодноярських вшанувань Романа Коваля.

На мітингу виступили народні депутати попередніх та нинішнього скликань Левко Лук'яненко, Іван Драч, Володимир Яворівський. Вклонитися лицарям козацької честі прибув перший гетьман Українського козацтва генерал Володимир Мулява.

На знімку: Левко Лук'яненко біля пам'ятника захисникам УНР з учасниками українського історичного клубу «Чорні запорожці» з польського міста Перемишля.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Аби не «Холодний Яр», хто зна, чи була б створена УПА

Федір СТРИГУН: «Німців чекаємо?!»

Про долю театру ім. М. Заньковецької розмірковують його корифеї

Нехай для нашого часу це звучить дивно, але ступінь реалізації особистості, розквіт таланту залежить часто від дуже простого поняття — вірності. Не зрадив батьківську хату, своє кохання, талант, друзів... І це віддячиться успіхами, які, можливо, не прийдуть одразу, однак будуть назавжди твоїми.

Федір Стригун і Таїсія Литвиненко разом виходять на сцену понад 45 літ. У тому, що театр ім. Марії Заньковецької продовжує і в наші непрості часи бути візитівкою Львова, значною мірою є заслуга цього подружжя. Федора Стригуна — народного артиста України, художнього керівника театру і Таїсії Литвиненко — примадонни театру і доцента факультету культури та мистецтв львівського університету. Сприймаєш їх нероздільно, тому й розмова у нас вийшла спільна.

— Федоре Миколайовичу, ви не раз могли переїхати в Київ і там провідним актором стати й міністром культури — вам це пропонували, а ви відмовилися...

— **(Федір Стригун)** Я органічно чуюся в театрі ім. Заньковецької й точно відчував, що політика — це не для мене. Й відмовився від посади відразу. Микола Жулинський, який і пропонував мені міністерський портфель, навіть якось ящик коньяку за це поставив — за мудрість!

— **(Таїсія Литвиненко)** Ні, політика це справді не для нього. Грунтовний він чоловік, без кривляння і лукавства. Я навіть анекдотів від нього не сприймаю. Одного разу, коли партійні структури росли як гриби, він хотів створити партію захисту працівників культури, і його до цього схиляли. Однак тоді треба було б залишити театр, а тут для Стригуна альтернативи немає.

— А в чому, на вашу думку, витоки такої вірності театрові? І взагалі вірності?

— **(Т. Л.)** Родинні корені. Нам з Федором Миколайовичем навіть здавалося, що наші батьки ніби з однієї родини. І його тато з мамою, і мої — любили один одного. А ще вони були дуже артистичні. Дуже татові подобалось, коли моя мама співала. Тітка Одарка співала й бабця наша. І весь час хтось когось розігрував, брав на кпини. І коли я приїхала до Стригуна в Томашівку, то побачила там те ж саме. Тобто ми обоє виростали в музично-театральному середовищі. Широму й природному. І коли ми згодом грали в «Житейському морі» і заспівали романс «Скажи, за що тебе я полюбила», то в нас обох звучали рідні нам голоси...

— Сьогодні заньківчан називають театром-родиною. І не лише через те, що чимало подружніх пар тут працює, а через атмосферу, яка тут панує. До молоді корифеї ставляться, як до своїх дітей-правонаступників.

— **(Ф. С.)** Ми справді прекрасну молодь виховали, я навіть бачу, яким може театр бути через 20 років. Причому у нас і актори є, і режисери. В Україні — дефіцит режисерів, а у нас кілька талановитих є! І хочеться, щоб ця талановита молодь закарбувала назавжди у своєму серці, що це таке — театр Заньковецької, яке у нього покликання і яка позиція. І важливо, щоб вони уяснили — якщо триматимуться разом, будуть комусь цікаві й потрібні. Як тільки почнуть чубитися — пропав театр!

— **(Т. Л.)** У нас так склалося, що не було ворожнечі і конфліктів (галичани, східняки), об'єднувала всіх творчість і правда життя. І хотілося б думати, що так буде завжди.

— **(Ф. С.)** Сьогодні знову треба ставити класику. Адже наша молодь не знає Карпенка-Карого «Суєту», де йдеться про сім'ю, її традиції. Знову треба ставити «Житейськеє море», «Мартина Борулю» і ще багато прекрасних творів. Ми чимало останнім часом поновили старих спектаклів, і водночас в Україні зараз немає жодного театру, який би поставив стільки п'єс сучасних авторів на сучасні теми. І глядач на них іде. Особливо тепло сприймають «Неаполь — місто попелюшок» Надії Ковалик. Це спектакль — про життя, яке починається просто за порогом театру. Там стояли автобуси, чекали на жінок, що їхали до Італії на заробітки. Ми не могли цього не переживати, тому в спектаклі є заряд живого болю й доброти, й глядач це переживає разом з нами.

Утім, складно зрозуміти, що потрібно від театру нашому сучасникові. Філософських речей не дуже хочуть, драматичних теж. І я осягнув одну річ: хочеш говорити про серйозне — роби це з гумором. Добрим гумором, який спонукав би до чогось хорошого.

— Життя спростилося, люди йдуть до театру в буденних джинсах. Вас це не дратує?

— **(Ф. С.)** Нещодавно мене закликали гардеробниці: дивіться, чоботи жінки почали міняти на туфельки. І це вже знак! Й одягнутися гарно, і підготуватися до спілкування з мистецтвом люди повинні. Театр усе-таки має бути храмом.

— Однак у тому храмі позамерзати взимку можна було...

— **(Ф. С.)** Колись ми мали своє автономне опалення, і був дядя Костя, який казав: «Дівчатка, вам тепліше чи холодніше? Я піду піддам». А зараз є якесь центральне опалення — для нашого, оперного театру, ще для когось... І в холоді було 12 градусів на сцені. Це ж ми просто виставу не мали права грати.

Загалом творимо мистецтво в непростих умовах. Від нас вимагають, щоб на себе заробляли і податки всі сплачували... Слава богу, хоч зарплати більш-менш нормальні держава дає. А знаєте, скільки сьогодні треба, щоб поставити нову виставу? 200 тисяч! А з одного квитка театрові залишають десь 30 копійок, усе інше вираховують. Ми прирівняні до виробництва. Кажуть, шукайте спонсора. А спонсору невигідно це робити. Є закон про театр, але треба прийняти, нарешті, підзаконні акти, які б регламентували театральне спонсорство, гонорарну політику. Ані Терещенків, ні Ханенка зараз немає. А влада наша безкультурна. У Львові за 100 років не побудовано жодного театру. А ніби претендуємо на культурну столицю України! Та у нас за роки незалежності жоден керівник області не був у театрі на виставі, щоб до кінця відсидіти. Вони навіть на святкових концертах не сидять довго. П'ять-десять хвилин — і пішли обідати.

— А розмови про реконструкцію театру — чи не означатимуть вони, що на багато років заньківчанських вистав у Львові не буде?

— Щоб театр реконструювати, треба 500 мільйонів гривень. І при цьому зупинити театр не менше як на сім років — такий план замислено у владних структурах. А що означає зупинити театр на сім років?! Як ми вийдемо із приміщення, то воно і зовсім завалиться. Он Музей природознавчий реконструють уже 15 років, а тут роботи не менше, якщо не більше. Нас же відсилають у будинок культури на самій околиці Львова.

Я консультувався з архітекторами і будівельниками, вони впевнені, що театр можна збудувати за два роки. Колись у Чернівцях зробили чудовий театр за 12 місяців. А Львову все одно потрібен кіноконцертний зал. Місце є і навпроти театру, і позаду. Не треба 1500 місць, можна і на 500—600, обійдеться це наполовину дешевше. За рік два побудуєте, ми туди перейдемо, а ви собі робіть реконструкцію. Не можна театрові виходити з центру!

— З жахом думаю, що ціле покоління львів'ян буде позбавлене того чарівного впливу на особистість, яке дає саме театр Заньковецької...

— Та не всі хочуть це бачити. Це як з виставою «УБН» вийшло. Всі чогось думали, що це буде бронзовий спектакль-пам'ятник націоналістам. Ні. Живий чоловік був на сцені. Мені одні казали, що я обгаджую націоналістів, а другі — що таких українців взагалі немає. Є такі українці! Вистава викликала таку дратівливість у всіх. До речі, на сході її краще приймали — у Києві, Запоріжжі, Харкові, Житомирі.

Я думав, вистава протримається рік-два, а минуло вже 10 років. А після цих виборів вона ще актуальнішою стала. Хоча я навіть з цього політики не робив. 20 років тому, коли я ставив, це була просто позиція нашого театру. Я вважав своїм обов'язком виводити на сцену особистості, які зробили величезний внесок у розвиток краю, української самосвідомості.

— **(Т. Л.)** Тому сьогодні треба прийняти мудре рішення, щоб не втратити саме Театр. Зрозумійте, приміщення це ще не театр, театр це — колектив і його надбання. Ви згадайте, як не було у нас оперного театру — трупа розпадалася. І за умови семирічної (а точно буде більше) паузи не буде у Львові театру Заньковецької.

До речі, на початку минулого століття товариство «Руська бесіда» хотіло побудувати у Львові новий драматичний театр. Був і проект, та почалася Перша світова війна, і всі старання пропали. А як німцям треба було зробити тут вар'єте «Антлантік» у 1943-му, то вони швиденько будинок відремонтували. Попри те, що були розбиті під Сталінградом. Ми й досі живемо з тим ремонтом — спасибі німцям!

— **(Ф. С.)** Тому завжди кажу, і на колегії в Міністерстві культури сказав: «Німців чекаємо?!». Не хочете німців, можна звернутися до поляків. А ті зроблять! Ще й вкладуть свої гроші. Може, заберуть довколишні приміщення, але зроблять! Шануючи пам'ять Скарбка — фундатора театру! А у Львові театр ніби нікому не потрібен. Я зовсім не відчуваю, що театр Заньковецької — це національний театр України!

— Ви багато зробили для української культури. А про що мрієте?

— **(Ф. С.)** Мрію цікаво жити до останнього дня. І так, щоб нікого не зіпхнути зі стежки, а, навпаки, допомогти піднятися. Тому хочеться всім дати змогу розкритися, а акторам такий шанс дає тільки сцена.

А ще хотів би бути мільйонером. Щоб побудувати нове приміщення театру і подарувати місту. Хоча збудувати театр можна й так, як будували колись Народний дім — по крейцеру межи люди збирали. І тепер тих би 100 дав, а хтось і 5 гривень. Я навіть знайшов особу, що дає 50 мільйонів! Та це треба кинути театр і зібрати команду чесних людей. А як казав Пузир в «Хазяїні» Карпенка-Карого: «...Де ти візьмеш тих чесних людей? Всі крадуть, крадуть. Один чесний чоловік, і той німець». Всі дуже люблять Україну — як правило, люблять язиком. Вдавалося чи ні, а наш театр намагався спонукати людей любити Україну ділом. Спектаклями, ролями. Хіба можна тепер усе це зруйнувати?!

Ірина ЄГОРОВА.

На знімку: Федір Стригун та Таїсія Литвиненко.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

З БІОГРАФІЇ ФЕДОРА СТРИГУНА

Народився в селі Томашівка на Черкащині. Закінчив акторський факультет Київського театрального інституту. Одружився з актрисою Таїсією Литвиненко, відтоді обоє працюють у театрі імені М. Заньковецької. У 1978-му отримав Шевченківську премію, а з 1987-го — художній керівник заньківчан. Зіграв понад 100 ролей, знявся у 18 фільмах, поставив 34 вистави, які визначають обличчя театру Марії Заньковецької.

ФАКТИ

Першим державним театром України є Український національний театр, заснований у вересні 1917 року. Згодом він отримує назву — Український народний театр. Пізніше — Народний театр, а 1922 року — Театр імені Марії Заньковецької.

ПОДРОБИЦІ

Книга є. За читача треба боротися

Це засвідчив фестиваль української книги «Джура-фест», що відбувся в Тернополі. Більше півсотні видавництв Львова, Києва, Харкова, Івано-Франківська, Луцька привезли чудові видання різноманітної тематики.

Купуй — за видавничою ціною, хоч і вона часто «кусається». Шестирічна Алінка, яку я зустріла на фестивалі, вибрала собі чотири книжечки, а мама сказала, що може купити лише одну. Дівчинка похнюпилася. Видавці визнають: книги справді дорогуваті, та на них багато не заробиш. Крім того, вони хочуть, щоб українська книга була якісною: тверда палітурка, добрий папір, гарні ілюстрації, а все це коштує немало.

— Держава дала пільги видавцям в оподаткуванні, але їх замало, — вважає голова правління ВАТ «Волинська обласна друкарня» Дмитро Головенко. — Окрім того, немає централізованої мережі реалізації книг. Це повинна бути державна структура, бо приватним мережам однаково, які книги розповсюджувати. Майже не вивчається попит на літературу, немає проспектів, які б повідомляли про нові видання, що готуються до друку. З тиражами видавці вгадують. Ми повинні формувати смаки читача, виховувати його на хорошій літературі.

Волинські видавці везуть свої книги до Києва, Львова, Полтави, Мінська, Москви. У столиці Росії, каже Дмитро Адамович, наша книга добре продається, там багато українців. А якби реалізація велася під егідою держави, горизонти розповсюдження нашої книги можна було б значно розширити і в Україні, й за кордоном.

Що казати, коли книгарень у нас майже не залишилося. Якщо в обласних центрах нині їх відкривають видавництва, книжкові клуби, то у деяких райцентрах, не кажучи про села, їх взагалі немає. За задумом організатора фестивалю, директора видавництва «Джура» Василя Ванчури, фестиваль «Джура-фест» після обласного помандрує у районні центри. При підтримці влади і спонсорів: Тернопільського національного економічного університету, Галицького інституту ім. Чорновола, музучилища імені Крушельницької, ТОВ «Ант», він зумів перетворити фестиваль у справжнє свято. Презентації видань, зустрічі з письменниками, художниками, артистами, майстер-класи із швидкого малюнку, вечори співаної поезії, гумору, вільний літературний мікрофон, музика... Програма чотириденного фестивалю розписана по годинах. Гостям з інших областей запропонували два туристичні маршрути: до Кременця-Почаєва і до Зарваниці. Керівники області: голови облдержадміністрації Ярослав Сухий та облради — Олексій Кайда, міський голова Роман Заставний, які були на відкритті фестивалю, пообіцяли передбачити кошти у бюджетах на його підтримку. Щоб згодом він переріс у всеукраїнський, потім у міжнародний. Це реально, адже Тернопіль на третьому місці в Україні за кількістю видавництв і обсягом виданої літератури. А ще у нас є такі ентузіасти, справжні патріоти української книги, як Василь Ванчура та його колеги-видавці.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

"ТБ "ЗАПОРІЗЬКИЙ ТОРГІВЕЛЬНИЙ МАЙДАНЧИК" та ліквідатор банкрута **ТОВ "СУВЕНІР"** оголошують про проведення відкритих торгів з продажу майна ТОВ "СУВЕНІР" (Код ЄДРПОУ 23658587, 98600, АР Крим, м. Ялта, вул. Руданського, буд. 23).

До складу майна виставленого на відкриті торги відноситься незавершене будівництво житлового будинку, що розташований за адресою: АРК Крим, м. Ялта, вул. Кривошти, буд. 11 А.

Початкова вартість майна становить 52 358 878,44 (п'ятдесят два мільйона триста п'ятдесят вісім тисяч вісімсот сімдесят вісім) грн. 44 коп. Договір купівлі - продажу майна банкрута укладається переможцем відкритих торгів продовж 5 (п'яти) календарних днів з моменту підписання протоколу відкритих торгів.

Сума гарантійного внеску, що має вноситися покупцями до початку торгів становить 2 617 943,92 (Два мільйона шістсот сімнадцять тисяч дев'ятсот сорок три грн. 92 коп.) грн.

Платіжні реквізити для сплати гарантійного внеску:

ТБ "Запорізький торгівельний майданчик", код ЄДРПОУ 36711676, п/р 26501256653000 у АКІБ "УКРСИББАНК" , МФО 351005. Призначення платежу: оплата гарантійного внеску за участь у відкритих торгах з реалізації майна ТОВ "Сувенір"

Кінцевий термін прийняття заяви на участь у відкритих торгах з продажу майна **ТОВ "Сувенір"** 21.05.2010 року.

З об'єктом торгів можна ознайомитися за адресою Україна, АРК Крим, м. Ялта, вул. Кривошти, буд. 11А.

Відкриті торги будуть проведені об 11.00 24.05.2010 року за адресою м. Запоріжжя, вул. Макаренко, буд. 13.

Запитання щодо майна, що підлягає реалізації, порядку проведення відкритих торгів приймаються за телефоном 061 2700377 з 10.00 до 15.00 щоденно, або за адресою м. Запоріжжя, вул. Макаренко, буд. 13, крім вихідних днів."

Повідомлення

Громадська організація «Центр прикладних політичних досліджень «Пента» повідомляє про втрату Статуту ГО ЦППД «ПЕНТА».

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 26.01.10 року у справі № Б3/243-09 приватне підприємство «Автопарк-Плюс» (07544, с. Коржі, Баришівський р-н, Київська обл., код ЄДРПОУ 32886544) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пічугіна І. В. (ліцензія № 307292 від 2 березня 2007 р., м. Київ, вул. Молодогвардійська, 12, кв. 65.; тел. 050-3536324).

Вимоги кредиторів приймаються в 30-ти денний термін з дня публікації оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) постановою від 22.03.2010 р. по справі № Б-39/248-09 визнав банкрутом закрите акціонерне товариство «БУДМПУСКОНАЛАДКА» (61002, м. Харків, вул. Демченко, 4, код ЄДРПОУ 05414930) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Ревуцька Тетяна Казимирівна (04214, м. Київ, вул. Північна, буд. 2/58, кв. 6, ліцензія серія АВ № 482119 від 14.10.09 р.).

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено провадження у справі про банкрутство стосовно Приватного підприємства «Куртьє Гарант», 69104, м. Запоріжжя, вул. Олімпійська, 18, ЄДРПОУ 36140888, р/р відсутній (Ухвала від 19.03.2010 р. по справі № 21/69/10).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Біцюту Андрія Олександровича (ліцензія серії АВ № 397255 від 03.09.2008 р), адреса для листування: 70441, Запорізька обл., Запорізький р-н, с. Біленьке, вул. Комунарівська, 69).

Вимоги кредиторів до божника приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено провадження у справі про банкрутство стосовно Приватного підприємства «Реал-Дніпро Плюс», 69104, м. Запоріжжя, вул. Ситова, 9, кв. 47, ЄДРПОУ 36140940, р/р відсутній (Ухвала від 19.03.2010 р. по справі 21/70/10).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Біцюту Андрія Олександровича (ліцензія серії АВ № 397255 від 03.09.2008 р), адреса для листування: 70441, Запорізька обл., Запорізький р-н, с. Біленьке, вул. Комунарівська, 69).

Вимоги кредиторів до божника приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

ОГОЛОШЕННЯ ЩОДО ПРОВЕДЕННЯ КОНКУРСУ

Ліквідатор Товариства з обмеженою відповідальністю "Український промисловий банк" (Укрпромбанк) оголошує про проведення конкурсу щодо вибору банківської установи, якій буде передано активи Укрпромбанку, які знаходяться у заставі Національного банку України, як забезпечення за кредитами рефінансування та стабілізаційними кредитами з одночасним передаванням зобов'язань Укрпромбанку за цими кредитами. Конкурс проводиться з метою вибору банківської установи, якій передаватимуться активи Укрпромбанку та кредитні зобов'язання Укрпромбанку, з метою належного виконання кредитних зобов'язань перед Національним банком України. Порядок відчуження майна (активів) ТОВ "Укрпромбанк, переданих в забезпечення Національному банку України за кредитами рефінансування та стабілізаційними кредитами з одночасним передаванням його зобов'язань за цими кредитами погоджений Постановою Правління Національного банку України від 15.04.2010 р. № 200.

Загальна сума зобов'язань (заборгованості) Укрпромбанку перед Національним банком України становить 3 098 096 652,78 гривень.

Інформація про активи Укрпромбанку, які знаходяться у заставі Національного банку України, як забезпечення за кредитами рефінансування та стабілізаційними кредитами:

- майнові права за кредитами, наданими юридичним та фізичним особам;
- майнові права на земельні ділянки у Київській області;
- інші активи.

Активи Укрпромбанку будуть передаватися переможцю конкурсу за вартістю, визначеною на підставі незалежної оцінки цих активів.

Інформацію щодо порядку ознайомлення з активами Укрпромбанку можна отримати у службі з організації конкурсу за адресою м.Київ, бул. Лесі Українки, 26 (офіс Укрпромбанку) у робочі дні з 9-00 до 18-00.

Активи Укрпромбанку та кредитні зобов'язання Укрпромбанку відчужуються тільки разом.

Заяви та документи на участь у конкурсі приймаються у строк до 14 травня 2010 року за адресою : 01133, м.Київ, бульвар Лесі Українки, 26.

Критерії допуску до участі у Конкурсі:

- Наявність статусу банківської установи та генеральної ліцензії на здійснення банківських операцій, виданої Національним банком України;
- Належність банку до І або ІІ групи згідно з класифікацією банків (розподілом банків на групи), передбаченої Рішенням Комісії з питань нагляду та регулювання діяльності банків НБУ "Про розподіл банків на групи" № 867 від 30.12.2009 р. на дату публікації оголошення про проведення конкурсу;
- Прибуткова діяльність банку за результатами 2009 р.;

Перелік документів, що мають бути надані учасниками конкурсу:

- Нотаріально засвідчена копія свідоцтва про державну реєстрацію банку;
- Нотаріально засвідчена копія статуту банку з усіма змінами і доповненнями;
- Копія довідки про внесення банку до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України, засвідчена підписом уповноваженої особи і печаткою банку;
- Дійсний витяг з Державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців;
- Копія свідоцтва платника ПДВ, засвідчена печаткою банку;
- Копії документів про призначення посадових осіб, що мають право підпису договорів і фінансових документів (рішень уповноваженого органу управління: протоколів, наказів тощо). Копія паспорта і довідки про присвоєння ідентифікаційного номера керівника, що має право підпису документів на участь у Конкурсі і договору про передачу активів та кредитних зобов'язань, засвідчені печаткою банку. У випадку передачі права підпису іншій особі - довіреність, оформлена на дану особу, та копії її паспорта і довідки про присвоєння ідентифікаційного номера;
- Баланс банку станом на останню звітну дату;
- Інші фінансові документи банку, які підтверджують його платоспроможність;
- Заява на участь у конкурсі, у якій учасник конкурсу також дає згоду на виконання вимог Національного банку України, як кредитора, у разі визнання учасника конкурсу переможцем конкурсу.

Конкурс буде проведений через місяць після виходу цього оголошення. Рішення конкурсної комісії про визначення переможця Конкурсу набуває чинності після його погодження Національним банком України. Договори про передачу активів та кредитних зобов'язань Укрпромбанку укладаються з переможцем конкурсу впродовж п'яти робочих днів після погодження Національним банком України рішення конкурсної комісії.

При розгляді конкурсною комісією пропозицій банків пріоритет буде надаватися банкам, які пропонують часткове або повне погашення Національному банку України кредитів рефінансування у грошовій формі одразу після завершення конкурсу.

Більш детальну інформацію щодо умов конкурсу можна отримати у службі з організації конкурсу за адресою м.Київ, бул. Лесі Українки, 26. Телефон служби з організації конкурсу 537-47-13.

ТОВ «Стабільність-Вест» повідомляє про те, що у зв'язку з втратою бланків полісів «Зелена карта» № 6712921, 6712922, 6721921, 6721922, 6712926, 6712927, 6721929, 6727044, 6727045, 6715912, 6715913, та бланки полісів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності серії ВС 8621755, ВС 8621766, ВС 9429397, ВС 9429398, ВЕ 0501155, з ВЕ 0501157 до ВЕ 0501164, що є власністю ЗАТ «Українська Екологічна Страхова Компанія» та поліси № 5435343, 5435344, що є власністю НАСК «Оранта» — вважати їх недійсними.

Центральна філія Універсальної біржі "Примус" оголошує з 6 травня 2010р. біржові торги на конкурсних засадах з реалізації майна 195 центральної бази Державної спеціальної служби транспорту, що розташоване за адресою: м. Київ, вул.Магнітогорська, 5. **Лот №1. Найменування, характеристика:** кран автомобільний КС4561А, 1983 рв, інв.№1040232, зав.№8828, первісна вартість: 5125,82 грн, сума зносу-5125,82 грн. **Початкова вартість:** 45245,60 грн., з ПДВ. **Лот №2. Найменування, характеристика:** екскаватор ЕОВ-4421, 1988 рв, інв. №1050005, зав.№881807, первісна вартість:42418,00 грн, сума зносу-42418,00 грн. **Початкова вартість:** 61461,25 грн., з ПДВ. **Лот №3. Найменування, характеристика:** автонавантажувач 4075,1991 рв, інв.№1050009, зав.№910402, первісна вартість:3353,00 грн, сума зносу-3353,00 грн. **Початкова вартість:** 4560,99 грн., з ПДВ. **Лот №4. Найменування, характеристика:** УАЗ-3151, 1984рв, інв.№1050021, зав. №469607877, первісна вартість: 12098,82 грн, сума зносу-12098,00 грн. **Початкова вартість:** 13297,48 грн., з ПДВ. **Лот №5. Найменування, характеристика:** МАЗ-509 Лісовоз, 1990 рв, інв.№1050176, зав.№35384, первісна вартість:14279,00 грн, сума зносу-14279,00 грн. **Початкова вартість:** 19613,07 грн., з ПДВ. **Лот №6. Найменування, характеристика:** Причіп-розпуск 2-Р-15, 1981 рв, інв. №1050177, зав. №1668, первісна вартість: 1310,00 грн, сума зносу-1310,00 грн. **Початкова вартість:** 4511,00 грн., з ПДВ. Перед початком біржових торгів учасники зобов'язані подати заяву в належній формі, реєстраційний внесок у розмірі 51,00 грн.у т.ч. ПДВ та гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості активів підлягає внесенню на р/р 26002014038579 в філії ВАТ "Укрексімбанк" в м.Києві, МФО 380333, код ЄДРПОУ 35853820, одержувач - Центральна філія Універсальної біржі "Примус". Відшкодування витрат, пов'язаних з проведенням біржових торгів з продажу вказаного майна полягає на переможця біржових торгів. Ознайомитись з майном можна щодня за його місцезнаходженням, звернувшись до організатора торгів. Кінцевий строк прийняття заяв про участь - за одну добу до початку проведення торгів. Торги відбудуться за адресою організатора торгів:01133, м.Київ, вул.Кутузова, 18/7. Час торгів на Центральній філії Універсальної біржі "Примус" з 10-00 до 17-00 щоденно окрім святкових та вихідних днів. Вихідні: субота, неділя. Контактний телефон: (044)224-53-80,(050)150-30-03.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) від 06.04.2010 р. у справі № 21/21б визнано банкрутом Фізичну особу — підприємця Пасічник Тетяну Михайлівну, ідент. код 2872512840; адреса: 91016, м. Луганськ, вул. 16 Лінія, б. 36, кв. 23. Ліквідатором призначено Сиволобова Максима Марковича (поштова адреса: 91002, м. Луганськ, діл. Цупова, 22; ліцензія АВ № 347064 від 25.06.07 р.). Претензії кредиторів приймаються ліквідатором в місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Постановою господарського суду Чернівецької області від 8 квітня 2010 р. у справі № 9/26/б у порядку ст.51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника. або визнання його банкрутом визнано банкрутом Спільне підприємство «Каштан», вул. Грушевського, 30, м. Заставна, Заставнівський р-н, Чернівецька обл., 59400, код 25075654 та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Томко Анастасію Георгіївну, код 2037004445, вул. Довбуша, 8, с. Товтри, Заставнівський р-н, Чернівецька обл., 59400.

Вимоги кредиторів приймаються протягом 1 місяця з дня публікації оголошення за адресою: вул. Чорновола, 30, м. Заставна, Заставнівський р-н, Чернівецька обл., 59400.

Господарським судом Чернівецької області, що знаходиться за адресою: 58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14, ухвалою від 20.10.2009 р. в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» порушено справу про банкрутство № 9/134/б приватного підприємства «Пельменна» (юридична адреса: 58000, м. Чернівці, вул. Б. Хмельницького, 61, код 21419795, р/р 26009301133200 в ЧОФ ВАТ "Державний Ощадний Банк України" у м. Чернівці, МФО 356334). Постановою від 01.04.2010 р. дане підприємство визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Дутчак Тетяну Іванівну, що мешкає за адресою: 58001, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 52/2.

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором в місячний строк з дня публікації оголошення.

Постановою від 30.03.2010 р., у справі № 21/26б Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) Приватне підприємство «Мегаколос» (ідентифікаційний код № 33256609, 94200, м. Алчевськ, вул. Декабристів, 3, п/р 2600411999 Луганський ОД АТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 304007) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Островського Вадима Анатолійовича (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, буд.2, кв. 32; ліцензія АВ № 499148 від 21.01.2010 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) ухвалою від 13 січня 2010 року порушено справу № 9/31 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Довіль» (вул. Гагаріна, 39, м. Рівне, 33000, ЄДРПОУ 34638237) та введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Загребельного Богдана Миколайовича, ліцензія АВ № 307275 (м. Костопіль, вул. 8 Березня, 13/33, тел. 8 (067) 3932802). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області від 03.04.09. в провадженні справи про банкрутство № 21/14 б визнано банкрутом боржника — ТОВ «Стахановський комбінат хлібопродуктів», м. Стаханов Луганської області, і. к.32697437, юридична адреса: Луганська область, м. Стаханов, вул. Леніна, буд. 33/8, та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Льовіна Андрія Петровича, 93010, Луганська область, м. Рубіжне, вул. Менделєєва, 59/35, ліцензія АВ № 158472 від 07.12.2006 р., тел. № 0990191093.

Правління Закарпатського обласного закритого акціонерного товариства по туризму та екскурсіях «Закарпаттурист» повідомляє про внесення додатково до порядку денного чергових Загальних зборів акціонерів товариства, що відбудуться 05 травня 2010 року об 11:00 годині за адресою: м. Ужгород, вул. Кошицька, 30, в кабінеті голови правління, питання:

1. Про умови відчуження нерухомого майна ЗАТ «Закарпаттурист».

Довідки за телефонами:
(0312) 64-20-77,
64-05-47, 64-05-39.

Правління ЗАТ «Закарпаттурист».

ТДВ «Альянс Україна» (код ЄДРПОУ 32253696) повідомляє всіх клієнтів та партнерів про зміну своєї поштової адреси з 19 квітня 2010 року.

Реквізити нової поштової адреси ТДВ «Альянс Україна»: 04119, Україна, м. Київ, вул. Дегтярівська, 21 Г.

Просимо звертатись до ТДВ «Альянс Україна», надсилати всі листи та документи в межах укладених договорів та з інших питань за новою поштовою адресою.

У разі виникнення у Вас питань, будь ласка, телефонуйте за номером: +380 44 499 77 00.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області від 16.03.2009 р. відносно Товариства з обмеженою відповідальністю з «АННАБЕЛЛА» (код ЄДРПОУ 2091602, 154008, м. Миколаїв, вул. Чигрина, 165, р/р26003102085, «Райффайзен Банк Аваль») порушено справу про банкрутство № 2/6/10 та введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Карпова В. В. (ліц. АВ № 397363 від 15.12.08 р., 54024, м. Миколаїв, вул. Херсонське шосе, 40, кв. 14, тел. (0512) 560944). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дати публікації оголошення.

Фінансовий звіт ПАТ «Банк Національний кредит» за I квартал 2010 року

Баланс за I квартал 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу На 01.04.10р.	На кінець попереднього фінансового року На 01.01.09р.
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	22180	35403
2	Торгові цінні папери	-	-
3	Інші фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю з визначенням результату переоцінки у фінансових результатах	-	-
4	Кошти в інших банках, у тому числі:	-	-
4.1	В іноземній валюті	-	-
5	Резерви під знецінення коштів в інших банках	-	-
5.1	Резерви у відсотках до активу	-	-
6	Кредити та заборгованість клієнтів, у тому числі:	414995	408861
6.1	Кредити та заборгованість юридичних осіб, у тому числі:	311857	303216
6.1.1	В іноземній валюті	30789	26639
6.2	Кредити та заборгованість фізичних сіб, у тому числі:	103138	105645
6.2.1	В іноземній валюті	21492	22820
7	Резерви під знецінення кредитів	(31058)	(34380)
7.1	Резерви у відсотках до активу	7	8
8	Цінні папери в портфелі банку на продаж	-	-
9	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	-	-
9.1	Резерви у відсотках до активу	-	-
10	Цінні папери в портфелі банку до погашення	-	-
11	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	-	-
11.1	Резерви у відсотках до активу	-	-
12	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	-	-
13	Інвестиційна нерухомість	-	-
14	Дебіторська заборгованість щодо поточного податку на прибуток	1366	1445
15	Відстрочений податковий актив	209	209
16	Основні засоби та нематеріальні активи	8331	8747
17	Інші фінансові активи	369	633
18	Резерви під інші фінансові активи	(146)	(146)
18.1	Резерви у відсотках до активу	39	23
19	Інші активи	2661	757
20	Резерви під інші активи	-	-
20.1	Резерви у відсотках до активу	-	-
21	Довгострокові активи, призначені для продажу, та активи групи вибуття	-	-
22	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	-	-
22.1	Резерви у відсотках до активу	-	-
23	Усього активів, у тому числі:	418907	421529
23.1	В іноземній валюті	62359	72781
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
24	Кошти банків, у тому числі:	43986	28812
24.1	В іноземній валюті	55	-
25	Кошти юридичних осіб, у тому числі:	110677	121975
25.1	В іноземній валюті	7812	10577
25.2	Кошти юридичних осіб на вимогу, у тому числі:	42834	77799
25.2.1	В іноземній валюті	3150	5650
26	Кошти фізичних осіб, у тому числі:	122582	115810
26.1	В іноземній валюті	52548	47582
26.2	Кошти фізичних осіб на вимогу, у тому числі:	1081	9614
26.2.1	В іноземній валюті	7451	5020
27	Боргові цінні папери, емітовані банком, у тому числі:	41900	41900
27.1	В іноземній валюті	-	-
28	Інші залучені кошти	-	-
29	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток	18	-
30	Відстрочені податкові зобов'язання	-	-
31	Резерви за зобов'язаннями	2	6
32	Інші фінансові зобов'язання	2406	16069
33	Інші зобов'язання	547	270
34	Субординований борг	-	-
35	Зобов'язання, що пов'язані з довгостроковими активами, призначеними для продажу, чи групами вибуття	-	-
36	Усього зобов'язань, у тому числі:	322118	324842
36.1	В іноземній валюті	60597	72079
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
37	Статутний капітал	58085	58085
38	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	-	-
39	Емісійні різниці	-	-
40	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	38362	38362
41	Резерви переоцінки необоротних активів, у тому числі:	-	-
41.1	Резерви переоцінки нерухомості	-	-
41.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	-	-
42	Резерви переоцінки цінних паперів	-	-
43	Резерви переоцінки за операціями хеджування	-	-
44	Прибуток/Збиток минулих років	240	-
45	Прибуток/Збиток поточного року	102	240
46	**Усього власного капіталу**	**96789**	**96687**
47	**Усього пасивів**	**418907**	**421529**

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" за I квартал 2010 р.

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу На 01.04.10р.	На кінець попереднього фінансового року На 01.01.10р.	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1	Гарантії, що надані	3158	1125	+2033
2	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	-	-	-
3	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	4558	797	+3761
4	Надана застава	58033	-	+58033

Звіт про фінансові результати за I квартал 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: Поточного фінансового року На 01.04.10р.	Попереднього фінансового року На 01.04.09р.
1	Чистий процентний дохід/ (Чисті процентні витрати)	7296	14501
1.1	Процентні доходи	17398	20855
1.2	Процентні витрати	(10102)	(6354)
2	Чистий комісійний дохід/ (Чисті комісійні витрати)	1162	869
2.1	Комісійні доходи	1208	1080
2.2	Комісійні витрати	(46)	(211)
3	Результат від торговельних операцій з цінними паперами в торговому портфелі банку	-	-
4	Результат від операцій з хеджування	-	-
5	Результат від переоцінки інших фінансових інструментів, які обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах	-	-
6	Результат від торгівлі іноземною валютою	118	371
7	Прибуток (Збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових активів за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	-	-
8	Прибуток/ (Збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових зобов'язань за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	-	-
9	Результат від переоцінки об'єктів інвестиційної нерухомості	-	-
10	Результат від переоцінки іноземної валюти	(369)	344
11	Резерви під заборгованість за кредитами	3556	(775)
12	Знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	-	-
13	Результат від продажу цінних паперів у портфелі банку на продаж	-	-
14	Знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	-	-
15	Банківські резерви на покриття ризиків і втрат	-	-
16	Інші операційні доходи	60	132
17	Доходи/ (Витрати) від дострокового погашення заборгованості	13	-
18	Адміністративні та інші операційні витрати	(11733)	(11593)
19	Результат від участі в капіталі	-	-
19.1	Дохід від участі в капіталі	-	-
19.2	Втрати від участі в капіталі	-	-
20	Дохід/ (Збиток) від довгострокових активів, призначених для продажу	-	-
21	Прибуток/ (Збиток) до оподаткування	103	3849
22	Витрати на податок на прибуток	(1)	(941)
23	Прибуток/ (Збиток) після оподаткування	102	2908
24	Чистий прибуток/ (збиток) від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	-	-
25	Чистий прибуток/(збиток) банку	102	2908

Примітка "Окремі показники діяльності банку" за I квартал 2010 р.

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату На 01.04.10р.	Нормативні показники
1	Регулятивний капітал банку (тис. грн.)	64300	74194 тис. грн. на 01.01.2010р.
2	Адекватність регулятивного капіталу (%)	16,29	Не менше 10%
3	Співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів (%)	14,32	Не менше 9%
4	Поточна ліквідність (%)	59,24	Не менше 40%
5	Максимальний розмір кредитного ризику на одного контрагента (%)	25,81	Не більше 25%
6	Великі кредитні ризики (%)	317,13	Не більше 8-кратного розміру регулятивного капіталу
7	Максимальний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру (%)	0,59	Не більше 5%
8	Максимальний сукупний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам (%)	1,27	Не більше 30%
9	Рентабельність активів (%)	0,10	X
10	Кредитні операції, що класифіковані як "стандартні" (тис. грн.)	82644	X
10.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	215	X
11	Кредитні операції, що класифіковані як "під контролем" (тис. грн.)	163872	X
11.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	922	X
12	Кредитні операції, що класифіковані як "субстандартні" (тис. грн.)	66211	X
12.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	3416	X
13	Кредитні операції, що класифіковані як "сумнівні" (тис. грн.)	59760	X
13.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	20783	X
14	Кредитні операції, що класифіковані як "безнадійні" (тис. грн.)	5597	X
14.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	5597	X
15	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,44	X
16	Сума сплачених дивідендів за 2009 рік на одну:	-	X
16.1	Просту акцію	-	X
16.2	Привілейовану акцію	-	X
17	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку	**Оністрат Андрій Аркадійович:** код країни 804. пряма участь у статутному капіталі 49,8622%, опосередкована участь 0 загальна участь 49,8622%.	X

Дані по примітці "Рахунки довірчого управління" за I квартал 2010 року відсутні.

Голова Правління банку *Пащенко П.О.*
Головний бухгалтер *Колос О.А.*

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ ПАТ "ЗЛАТОБАНК" ЗА 1 КВАРТАЛ 2010 РОКУ

Ліцензія НБУ № 244 от 22.07.2009 р.

Баланс за 1 квартал 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	100 124	243 833
2	Торгові цінні папери	0	0
3	Інші фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю з визначенням результату переоцінки у фінансових результатах	0	0
4	Кошти в інших банках, у тому числі:	71 191	121 135
4.1	В іноземній валюті	71 191	109 664
5	Резерви під знецінення коштів в інших банках	(1 783)	(553)
5.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
6	Кредити та заборгованість клієнтів, у тому числі:	1 309 880	1 295 819
6.1	Кредити та заборгованість юридичних осіб, у тому числі:	1 220 855	1 207 848
6.1.1	В іноземній валюті	596 371	638 790
6.2	Кредити та заборгованість фізичних осіб, у тому числі:	89 025	87 971
6.2.1	В іноземній валюті	75 390	75 672
7	Резерви під знецінення кредитів	(138 199)	(119 558)
7.1	Резерви у відсотках до активу	11	9
8	Цінні папери в портфелі банку на продаж	0	0
9	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
9.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
10	Цінні папери в портфелі банку до погашення	0	0
11	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	0
11.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
12	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
13	Інвестиційна нерухомість	0	0
14	Дебіторська заборгованість щодо поточного податку на прибуток	0	0
15	Відстрочений податковий актив	78	78
16	Основні засоби та нематеріальні активи	4 823	3 144
17	Інші фінансові активи	5 083	3 435
18	Резерви під інші фінансові активи	(225)	(172)
18.1	Резерви у відсотках до активу	4	5
19	Інші активи	1 694	1 284
20	Резерви під інші активи	(23)	(4)
20.1	Резерви у відсотках до активу	1	0
21	Довгострокові активи, призначені для продажу, та активи групи вибуття	0	0
22	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0
22.1	Резерви у відсотках до активу	0	0
23	Усього активів, у тому числі:	1 352 643	1 548 441
23.1	В іноземній валюті	761 668	984 014
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
24	Кошти банків, у тому числі:	249 802	423 228
24.1	В іноземній валюті	65 820	171 149
25	Кошти юридичних осіб, у тому числі:	602 362	656 902
25.1	В іноземній валюті	418 023	551 966
25.2	Кошти юридичних осіб на вимогу, у тому числі:	141 340	48 776
25.2.1	В іноземній валюті	32 172	19 015
26	Кошти фізичних осіб, у тому числі:	201 747	170 011
26.1	В іноземній валюті	164 502	152 192
26.2	Кошти фізичних осіб на вимогу, у тому числі:	45 009	30 209
26.2.1	В іноземній валюті	36 722	25 939
27	Боргові цінні папери, емітовані банком, у тому числі	0	0
27.1	В іноземній валюті	0	0
28	Інші залучені кошти	0	0
29	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток	56	2
30	Відстрочені податкові зобов'язання	0	0
31	Резерви за зобов'язаннями	72	0
32	Інші фінансові зобов'язання	3 821	3 766
33	Інші зобов'язання	692	596
34	Субординований борг	96 098	96 827
35	Зобов'язання, що пов'язані з довгостроковими активами, призначеними для продажу, чи групами вибуття	0	0
36	Усього зобов'язань, у тому числі:	1 154 650	1 351 332
36.1	В іноземній валюті	744 763	972 236
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
37	Статутний капітал	192 500	192 500
38	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
39	Емісійні різниці	0	0
40	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	416	416
41	Резерви переоцінки необоротних активів, у тому числі:	0	0
41.1	Резерви переоцінки нерухомості	0	0
41.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
42	Резерви переоцінки цінних паперів	0	0
43	Резерви переоцінки за операціями хеджування	0	0
44	Прибуток/Збиток минулих років	4 193	416
45	Прибуток/Збиток поточного року	884	3 777
46	Усього власного капіталу	197 993	197 109
47	Усього пасивів	1 352 643	1 548 441

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" за 1 квартал 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	Гарантії, що надані	44 930	50 031	-5 101
2	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	162 712	322 316	-159 604
4	Надана застава	329 481	319 715	9 766

Звіт про фінансові результати за 1 квартал 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року	попереднього фінансового року
1	Чистий процентний дохід/ (Чисті процентні витрати)	25 995	17 711
1.1	Процентні доходи	56 100	42 974
1.2	Процентні витрати	(30 105)	(25 263)
2	Чистий комісійний дохід/ (Чисті комісійні витрати)	2 171	6 114
2.1	Комісійні доходи	2 601	6 168
2.2	Комісійні витрати	(430)	(54)
3	Результат від торгових операцій з цінними паперами в торговому портфелі банку	0	0
4	Результат від операцій з хеджування	0	0
5	Результат від переоцінки інших фінансових інструментів, які обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах	0	0
6	Результат від торгівлі іноземною валютою	1 065	2 381
7	Прибуток/(Збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових активів за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	0	0
8	Прибуток/(Збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових зобов'язань за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	0	0
9	Результат від переоцінки об'єктів інвестиційної нерухомості	0	0
10	Результат від переоцінки іноземної валюти	(1 135)	505
11	Резерви під заборгованість за кредитами	(19 924)	(21 709)
12	Знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
13	Результат від продажу цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
14	Знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	0
15	Резерви за зобов'язаннями	(72)	(92)
16	Інші операційні доходи	35	3
17	Доходи/(Витрати) від дострокового погашення заборгованості	0	0
18	Адміністративні та інші операційні витрати	(7 195)	(3 505)
19	Результат від участі в капіталі	0	0
19.1	Дохід від участі в капіталі	0	0
19.2	Втрати від участі в капіталі	0	0
20	Дохід/(Збиток) від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
21	Прибуток/(Збиток) до оподаткування	940	1 408
22	Витрати на податок на прибуток	(56)	(323)
23	Прибуток/(Збиток) після оподаткування	884	1 085
24	Чистий прибуток/(збиток) від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
25	Чистий прибуток/(збиток) банку	884	1 085

Примітка "Окремі показники діяльності банку" за 1 квартал 2010 року

Рядок	Найменування статті	На звітну дату	Нормативні показники
1	Регулятивний капітал банку (тис. грн.)	299 624	не менше 118 500
2	Адекватність регулятивного капіталу (%)	28,54	не менше 12
3	Співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів (%)	19,83	не менше 9
4	Поточна ліквідність (%)	113,79	не менше 40
5	Максимальний розмір кредитного ризику на одного контрагента (%)	23, 36	не більше 25
6	Великі кредитні ризики (%)	310,51	не більше 800
7	Максимальний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру (%)	1,22	не більше 5
8	Максимальний сукупний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам (%)	2,57	не більше 30
9	Рентабельність активів (%)	0,26	x
10	Кредитні операції, що класифіковані як "стандартні" (тис. грн.)	26 913	x
10.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	46	x
11	Кредитні операції, що класифіковані як "під контролем" (тис. грн.)	470 156	x
11.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	9 225	x
12	Кредитні операції, що класифіковані як "субстандартні" (тис. грн.)	841 560	x
12.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	75 607	x
13	Кредитні операції, що класифіковані як "сумнівні" (тис. грн.)	245 858	x
13.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	53 618	x
14	Кредитні операції, що класифіковані як "безнадійні" (тис. грн.)	0	x
14.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	0	x
15	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,05	x
16	Сума сплачених дивідендів за _-___ рік на одну:	0	x
16.1	Просту акцію	0	x
16.2	Привілейовану акцію	0	x
17	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 % і більше відсотками статутного капіталу банку	Товариство з обмеженою відповідальністю «Авангард-Експо», країна-804, пряма участь-87,3094%, опосередкована участь-0%; Якименко Олена Анатоліївна, країна-804, пряма участь-0%, опосередкована участь-100%	

Керівник **О. А.Якіменко**
Головний бухгалтер **В.І.Кирдода**

Державний вищий навчальний заклад "Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана" оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах:

макроекономіки та державного управління - доцент (1 од.);
обліку підприємницької діяльності - професор (1 од.).

Термін подання документів - один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових та навчально-методичних праць і винаходів.

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.
***Контактні телефони:* 371-61-73, 456-25-82.**

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3А) від 29.03.2010 р. у справі № 12/23б порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Темперанс», ід. код 31306385; адреса: 91011, м. Луганськ, вул. Оборонна, буд. 7, приміщення 4; п/р 260033123301 в ВАТ «Агрокомбанк» МФО 322302. Розпорядником майна призначено Сиволобова Максима Марковича (поштова адреса: 91002, м. Луганськ, діл. Цупова, 22; ліцензія АВ № 347064 від 25.06.2007 р.). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) постановою від 29.03.2010 року у справі № Б15/11/03 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно Державного підприємства «Придніпровське житлово-комунальне об'єднання» (51911, Дніпропетровська область, м. Дніпродзержинськ, вул. Долматова, 20, код ЄДРПОУ 3037852). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Романова Костянтина Валерійовича, ліцензія АВ № 470295. Кредитори можуть звернутися із заявою про визнання кредиторських вимог до ліквідатора за наступною адресою: 49064, м. Дніпропетровськ, а/с 3740.

Ухвалою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 01.04.2010 р. по справі № Б-23/12 введено процедуру розпорядження майном боржника — Комунального підприємства «Зеленбуд» (Код ЄДРПОУ 31789186), Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Гірника, 8, інд. 77300, Свідоцтво про державну реєстрацію № 0300, р/рахунок 26006043250001 в ІФФ АБ «Київська Русь», МФО 336008, та призначено розпорядником майна боржника арбітражного керуючого Ловаса Василя Олексійовича (ліцензія серії АВ № 397155, м. Івано-Франківськ, вул. Гетьмана Мазепи, 59, кв. 22, інд. 76000). Заяви та претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Миколаївської області Постановою від 13 квітня 2010 року (справа № 11/42/10) визнав банкрутом та розпочав ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «Подільський молочний завод», ЄДРПОУ 35582602, м. Миколаїв, вул. Кірова, 238/4, офіс 413. Ліквідатором призначено Томашевського О. О. (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 158229), м. Миколаїв, вул. Робоча, 7, к. т. (0512) 44-72-27. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

16.03.2010 року постановою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3 «А») по справі 21/20б ТОВ «Ювада» (м. Сєвєродонецьк Луганської області, пр. Хіміків, 19/49, код ЄДРПОУ 30878201) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шалашного Леоніда Олександровича (ліцензія серії АВ № 482083 від 16.09.2009 року, адреса: м. Лисичанськ, м. Новодружеськ, вул. Миру, 4/6).

ЗАТ «ТОРГОВИЙ БУДИНОК «ЧЕРЕМШИНА» повідомляє про скликання позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться «09» червня 2010 року о 10.00 за адресою: м. Маріуполь, провулок Ізмайлівський, б. 20. Реєстрація учасників зборів відбудеться у день проведення загальних зборів акціонерів з 9.00 до 9.45 за місцем проведення зборів, при собі мати документ, що засвідчує особу.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ

1. Про обрання Голови та секретаря Зборів.
2. Про реорганізацію ЗАТ «Торговий будинок «ЧЕРЕМШИНА» шляхом його перетворення у Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий будинок «ЧЕРЕМШИНА».
3. Про призначення голови та членів комісії з перетворення ЗАТ «Торговий будинок «ЧЕРЕМШИНА».
4. Про встановлення строків та порядку реорганізації ЗАТ «Торговий будинок «ЧЕРЕМШИНА» шляхом перетворення.
5. Про затвердження умов, строків та порядку обміну акцій ЗАТ «Торговий будинок «ЧЕРЕМШИНА» на частки у статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю, що утворюється в результаті реорганізації ЗАТ «Торговий будинок «ЧЕРЕМШИНА».
6. Про оцінку та викуп акцій акціонерів ЗАТ «Торговий будинок «ЧЕРЕМШИНА».
7. Про затвердження наступної дати скликання загальних зборів акціонерів ЗАТ «Торговий будинок «ЧЕРЕМШИНА» та порядку денного.

Телефон для довідок: (0629) 411 - 933.

Правління.

СПОРТ

№ 70 (4820) ВІВТОРОК, 20 КВІТНЯ 2010

Сьогодні в Карпатському регіоні, у південних, більшості центральних і північних областей пройдуть дощі з грозами. Вітер південний, південно-східний, 7—12 м/с. Температура вночі становитиме +4+9° (на сході країни +1+6°, на ´рунті місцями заморозки 0—3°); удень +13+18°. У Києві без істотних опадів. Уночі стовпчик термометра покаже 4—9°, удень 13—18 градусів вище нуля.

ЦЬОГО ДНЯ, 20 КВІТНЯ

1113. Київський престол посів Володимир Мономах. **1622.** Помер Петро Сагайдачний (Конашевич), гетьман українських реєстрових козаків, державний і політичний діяч. **1841.** У США опубліковано оповідання Едгара По "Убивство на вулиці Морг", яке поклало початок детективному жанру в літературі. **1891.** Народився Юрко Тютюнник, генерал-хорунжий армії УНР. **1918.** Німецькі війська вступили до Криму. **1920.** На Олімпіаді в Антверпені (Бельгія) вперше виголошено олімпійську клятву. **1949.** У Парижі відкрився І Всесвітній конгрес прихильників миру. **1990.** У Сімферополі відновлено діяльність кримськотатарського муздрамтеатру.

Турнірна хроніка

Тріатлон. Анталія (Туреччина). Етап Кубка Європи. Чоловіки. **1. Андрій Глущенко (Україна) — 1:49.58;** 2. Госе Мігель Перес (Іспанія) — 1:50.05; 3. Іван Тутукін (Росія) — 1:50.23.

Легка атлетика. Австрія. Міжнародний Віена сіті марафон. Українська спортовка Ольга Календарьова-Охал здобула бронзову нагороду і встановила свій особистий рекорд — 2:33.05. Попереду Ольги фінішували дві кенійки Гелен Кімутаї та Ірене Кемунто (2:31.08 і 2:31.28 відповідно).

Хокей. Учора в Тілбурзі (Нідерланди) стартував чемпіонат світу в Дивізіоні І, група А. Лише перед відльотом із Києва назвали склад збірної України. **Воротарі** — Симчук, Балабан (обидва — «Сокіл»), Селіверстов («Бейбарис», Казахстан); **оборонці** — Толкунов, Остроушко (обидва — «Юність», Білорусь), Наваренко («Вітебськ», Білорусь), Побєдоносцев, Ісаєнко, Срюбко, Климентьєв (усі — «Сокіл»), Благой («Німан», Білорусь); нападники — Тимченко, Матерухін (обидва — «Юність», Білорусь), Касянчук («Трактор», Росія), Шахрайчук («Торпедо», Росія), Варламов («Динамо», Білорусь), Міхнов («Лада», Росія), Бондарєв («Німан», Білорусь), Матвійчук, Сальников, Цируль, Німенко (усі —«Сокіл»), Шафаренко («Шахтар», Білорусь).

Боротьба (греко-римська). Баку (Азербайджан). Чемпіонат Європи. Українець Костянтин Балицький здобув «срібло» у ваговій категорії до 60 кг. На шляху до медалі він здобув три перемоги над борцями Фінляндії (5:2), Росії (5:0) та Румунії (6:1). І поступився азербайджанцеві Гасану Алієву.

Наш Дмитро Пишков (до 74 кг) удостоєний бронзової нагороди. Він переміг італійця (8:0), потім програв білорусу (1:6). Враховуючи те, що його кривдник дійшов до фіналу, Дмитро отримав шанс поборотися за «бронзу». І українець скористався таким шансом, перемігши грузина (3:0) та росіянина (6:0). Ще одну бронзову медаль для України здобув Вугар Рагімов . У вазі до 55 кг у втішному фіналі Рагімов спочатку переміг норвежця Роннінгера, а потім здолав болгарина Костадінова.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 24-й тур. 17 квітня. «Севастополь» — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ). 3:0. «Нива» (Тернопіль) — «Динамо-2» (Київ). 0:1. «Десна» (Чернігів) — «Арсенал» (Біла Церква). 2:1. «Харків» — «Фенікс» (Калініно). 1:2. «Сталь» (Алчевськ) — «Нафтовик» (Охтирка). 0:1. «Кримтеплиця» (Молодіжне) — «Волинь» (Луцьк). 3:0. «Геліос» (Харків) — «Дністер» (Овідіополь). 2:2. «Львів» — «Олександрія». 1:2. «Зірка» (Кіровоград) — «Енергетик» (Бурштин). 2:1.

«Севастополь» — 54 очка, «Львів», «Сталь» — по 45, «Геліос» — 43, «Кримтеплиця» — 42, «Олександрія», «Волинь» — по 41, «Десна» — 36, «Нафтовик» — 35, «Динамо-2» — 34, «Зірка», «Арсенал» — по 33, «Дністер» — 27, «Фенікс» — 25, «Енергетик» — 22, «Прикарпаття» — 11, «Нива» — 9, «Харків» — 4.

Мінне поле для лідера

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 26-й тур. 18 квітня.

«Кривбас» — «Арсенал». 0:1. 1 000 глядачів. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Гол:** Коркішко, 81.

«Чорноморець» — «Металург» (Донецьк). 4 000 глядачів. Рефері — Деревинський (Київ). **Голи:** Густаво, 80 — Мгуні, 25.

«Динамо» — «Дніпро». 2:1. 18 000 глядачів. **Рефері** — Зубарєв (Слов'янськ). **Голи:** Маграо, 50, Гіоане, 70 — Коноплянка, 18. Вилучено Мандзюка («Дніпро», 26, фол останньої надії).

«Іллічівець» — «Зоря». 1:0. 5 800 глядачів. **Рефері** — Шандор (Львів). **Гол:** Ярошенко, 65 (п). На 41-й хвилині Шевчук («Зоря») не реалізував пенальті.

«Шахтар» — «Закарпаття». 1:0. 23 378 глядачів. **Рефері** — Годулян (Одеса). **Гол:** Гладкий, 42.

«Ворскла» — «Металіст». 0:0. 12 500 глядачів. **Рефері** — Шмигельський (Львів).

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**20**	**5**	**1**	**56—14**	**65**
2. «Шахтар»	**20**	**5**	**1**	**53—16**	**65**
3. «Металіст»	**15**	**5**	**6**	**40—22**	**50**
4. «Дніпро»	13	7	6	40—22	46
5. «Карпати»	11	9	5	39—30	42
6. «Таврія»	11	7	7	33—31	40
7. «Металург» Д	10	6	10	36—29	36
8. «Арсенал»	8	9	9	34—38	33
9. «Ворскла»	6	11	9	25—23	29
10. «Металург» Зп	8	5	12	29—42	29
11. «Оболонь»	9	2	14	24—41	29
12. «Іллічівець»	6	7	13	26—47	25
13. «Чорноморець»	5	8	13	20—37	23
14. «Зоря»	6	5	15	19—41	23
15. «Закарпаття»	**5**	**4**	**17**	**17—37**	**19**
16. «Кривбас»	**4**	**3**	**19**	**24—45**	**15**

Лише кілька днів тривала пауза між 25-м і 26-м турами. А скільки дзвінких подій трапилося протягом цього мізерного проміжку часу. Після нищівної і ну дуже дивної поразки «Арсенала» в домашній зустрічі проти «Таврії» (1:6) у відставку подав тренер «канонірів» В'ячеслав Грозний. Президент клубу Вадим Рабинович на подив миттєво, не задумуючись, її задовольнив.

Коментарів стосовно цих подій не бракує. Висувається безліч версій. Зокрема, стверджують, що таким робом команда помстилася за звільнення з посади тренера Олександра Заварова. Інша — пан Грозний нібито заявив, що влітку суттєво змінюватиме склад. От і зіграли, мовляв, його підопічні, котрі відчули загрозу, на випередження...

Та хоч би там що, а «каноніри» вже без Грозного вирушили на черговий матч до Кривого Рогу. Вийшли на поле вони майже дублюючим складом і... виграли нелегкий поєдинок. А тим часом в інтернеті з'явилася інформація, що «Арсенал» після завершення чемпіонату очолить неодмінно український тренер. І називають нинішнього наставника «Дніпра» Володимира Безсонова.

Кореспондент "Голосу України" мав нагоду поспілкуватися з Володимиром Васильовичем і запитав його, які підстави у тих прогнозів? Безсонов сказав, що цю інформацію він почув від журналістів. Зрозуміло, з ним ніхто не розмовляв на цю тему. А от перебіг матчу «Дніпра» проти «Динамо» він прокоментував охоче.

— Гра була відповідальна для обох команд, тому й виникла така напруга. Перший тайм, гадаю, виграли ми. Хоч і не мали територіальної переваги, але проводили гострі контратаки. Забили і могли збільшити рахунок. А після перерви, хоч і були в меншості, створили низку гольових моментів, мали багато стандартних положень. Однак не забили, а «Динамо» скористалося чисельною перевагою, створило моменти і забило м'ячі.

Справді, дніпропетровці добре грали і в другому таймі. Часом ловив себе на думці, а хто з них має на гравця менше - гості чи господарі? І якщо вже перейти на особистості, то багато і корисно працював Феррейра. А грою Коноплянки інколи зачаровувся. І гол він забив блискучий. У Дніпропетровську на знак поваги Євгена почали називати «наш Мессі». І справді, за статурою і манерою гри Коноплянка дуже нагадує зіркового аргентинця.

Наставник динамівців Валерій Газзаєв зустріч проти дніпрян укрaй важливою. «Я дуже задоволений, що ми виграли, — сказа він. — Це був найскладніший матч у цьому сезоні. Але такі поєдинки — окраса чемпіонату. Було дуже важко. Але ми самі себе загнали на це мінне поле. Тепер у кожному матчі ми змушені грати виключно на перемогу. Кінцівка сьогоднішнього поєдинку була дуже нервовою через те, що треба було втримати переможний результат.

Прокоментував тренер киян також епізод із вилученням дніпропетровця Мандзюка. «Спершу я думав, що має бути жовта картка. Потім переглянув відео, і не все там однозначно. Не можу коментувати, ситуація — 50 на 50. Можливо, рефері й помилився».

Варто сказати, що динамівці грали без своєї ударної сили — Шевченка і Мілевського. Перший травмувався в поєдинку з «Оболонню», другий виявився великим колекціонером жовтих карток. Але в непроостій ситуації дуже надійно зіграв воротар Шовковський. А оборонець Маграо **(на знімку в центрі)**, як і в попередніх матчах, почастував прихильників команди ефектним влученням.

В. Б.

Фото Павла КУБАНОВА.

Призові від президента

Президент Федерації футболу України Григорій Суркіс **(на знімку)** в інтерв'ю одному виданню розповів, що призовий фонд національної збірної країни в останні роки поповнюється переважно з його особистих коштів.

«Протягом багатьох років преміальний фонд збірної поповнюється переважно за мій рахунок. Виймаю з бюджету родини і плачу гравцям і тренерам. Цю інформацію я адресую тим, хто так наполегливо вимагає від мене відзвітуватися про витрати збірної. Я теж небідна людина, тому маю право займатися благодійністю».

«Шахтар» і «Динамо» судитиме іноземець

Центральну зустріч другого кола української Прем`єр-ліги «Шахтар» — «Динамо» судитимуть іноземні судді. Про це заявив президент Федерації футболу України Григорій Суркіс.

«Ганьба, що в країні з такими футбольними традиціями поки що немає арбітрів, котрі заслуговують право обслуговувати матчі Євро, який пройде у нас на батьківщині. Тому я ініціював питання про відмову від практики запрошення закордонних рефері. Хоча для матчу «Шахтар» — «Динамо» (Київ), котрий відбудеться 5 травня, ми зробимо виняток. Його обслуговуватиме бригада іноземних арбітрів. Щоб не було розмов про адміністративний тиск Суркіса на суддів».

Фото Павла КУБАНОВА.

Переміг «Легіон»

Баскетбол. Дніпропетровськ. Палац «Метеор». Матч усіх зірок. 18 квітня.

«Легіон» — «Україна». 125:123 (28:33, 31:23, 35:31, 31:36).

Найрезультативнішими у командах були:

«Легіон»: де Гроут — 20 очок + 3 передачі; Бьортт — 16 + 4 підбирання; Ель-Амін — 16 + 3 підбирання; Гендерсон — 16 + 3 підбирання + 3 передачі; Тіггс — 15 + 3 передачі; Фрейзер — 10 + 5 підбирань; Андрюкайтіс -10 + 3 підбирання; Томас — 8 очок.

«Україна»: Пустозвонов — 27 очок + 4 підбирання + 3 передачі; Кравцов — 18 + 4 блок-шоти + 3 підбирання; Агафонов — 12 + 5 підбирань + 3 передачі; Забірченко — 12 + 3 підбирання + 3 передачі; Онуфрієв -10 + 4 передачі; Балашов — 9 очок; Хижняк — 8 + 4 підбирання.

Атакує центровий БК «Київ» В'ячеслав Кравцов (ліворуч).

Фото Павла КУБАНОВА.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 16750

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

